

Butlletí del Consell General

Núm. 73/2010

Casa de la Vall, 26 de novembre del 2010

SUMARI

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.6 Tractats internacionals

Admissió a tràmit i publicació de la **Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors, fet a l'Haia el 25 d'octubre de 1980**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 2*

Admissió a tràmit i publicació de la **Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a les pensions compensatòries del 2 d'octubre de 1973**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 29*

Admissió a tràmit i publicació de la **Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors i el restabliment de la custòdia de menors**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 43*

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.6 Tractats internacionals

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 25 de novembre del 2010, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 22 de novembre, sota el títol **Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors, fet a l'Haia el 25 d'octubre de 1980** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d) i 82), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Tractat Internacional i procedir a la seva tramitació com a tal, sota el procediment d'urgència.
2. D'acord amb els articles 92.2 i 117, ordenar la seva publicació i obrir un període de set dies i mig per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 9 de desembre del 2010, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 25 de novembre del 2010

Josep Dallerès Codina
Síndic General

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors, fet a l'Haia el 25 d'octubre de 1980

El flux migratori continental i transoceànic cada cop més freqüent i constant després de la Segona Guerra Mundial ha tingut conseqüències importants en tots els àmbits de la societat, i la família no n'ha estat l'excepció. El concepte tradicional de família entès com el conjunt de persones del mateix llinatge ha quedat immers dins d'una definició més contemporània i més àmplia que abasta qualsevol grup de persones emparentat entre si, amb independència del seu origen, raça, cultura o, fins i tot, sexe.

És precisament aquesta nova situació la que ha posat en relleu nous conflictes fins ara poc freqüents en l'àmbit familiar. Entre aquests, els que han preocupat més la comunitat internacional han estat els que afectaven els més vulnerables de tots i els que més necessitat tenien d'una tutela efectiva dels seus drets: els menors.

El dret internacional privat esdevé llavors l'única eina possible per posar ordre davant dels conflictes de civilitzacions i cultures. La proliferació en aquestes últimes dècades de nous convenis multilaterals en l'àmbit de les relacions privades són un exemple clar de l'amplitud i l'abast dels problemes als quals s'enfronta una societat cada cop més globalitzada.

El Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors va ser aprovat el 25 d'octubre de 1980 durant la catorzena sessió de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat amb l'objectiu d'aconseguir el retorn immediat a la residència habitual de tots els menors desplaçats o retinguts il·lícitament a l'estranger per part, normalment, d'un dels seus progenitors. En l'actualitat hi ha 80 estats part.

Fins ara a Andorra, l'única via possible a l'abast d'un particular per intentar recuperar la custòdia d'un menor desplaçat a un altre estat, es realitzava, un cop obtinguda una sentència favorable, a través d'un procediment conegut com exequàtur.

L'exequàtur és un procediment que té per objecte determinar si és possible atorgar a una decisió estrangera, de conformitat amb l'ordenament jurídic de l'estat que verifica, un reconeixement que en permeti el compliment en aquell estat. En els casos que tracta el Conveni, un particular podia demanar el reconeixement i l'execució a l'estat on s'havia refugiat el cònjuge/tutor trànsfuga d'una decisió judicial que el condemnava al lliurament i a la restitució del menor al seu entorn habitual de residència.

Cal tenir en compte, però, que aquesta via llarga i costosa pot arribar a no tenir l'efecte perseguit, ja que els estats també procuren protegir els seus nacionals i descendents restablint-los una normalitat legal al seu nou lloc de residència, i per tant, no reconeixent ni respectant una situació de dret anterior.

Atès que la Llei transitòria de procediments judicials no estableix en el seu articulat cap procediment concret per als casos de segrest de menors; tenint en compte que del Conveni es desprèn la necessitat que l'estat part es doti de mecanismes interns específics per ordenar el retorn del menor objecte d'un segrest internacional, i considerant finalment que és imprescindible una actuació ràpida per part de totes les autoritats implicades en un cas d'aquesta natura, és necessari adoptar una normativa específica a l'abast de la justícia que pugui tractar aquests casos amb l'eficàcia i la celeritat que la situació exigeix, i amb l'objectiu d'assegurar un retorn ràpid del menor al seu lloc de residència habitual.

A Andorra, atesa la diversitat cultural i d'origen de la seva població, són freqüents els matrimonis entre parelles de nacionalitats diferents. Aquesta circumstància dóna lloc sovint al fet que, un cop acabada la relació, un dels cònjuges torni al seu país d'origen amb els fills del matrimoni, andorrans o no, fet que interromp clarament l'exercici del dret de visita a favor del progenitor que es queda.

Amb l'adhesió al Conveni, i un cop es donin les condicions necessàries, els ciutadans, les institucions i els organismes andorrans podran exigir als països membres del Conveni el retorn dels seus menors traslladats i retinguts il·lícitament en un altre estat. De la mateixa manera, ho podran demanar els ciutadans, les institucions i els organismes estrangers privats de la custòdia d'un menor que hagi passat a residir al nostre país. D'aquí ve que la necessitat de formar part del Conveni esdevingui també per al Principat una mesura efectiva de protecció dels infants.

Es tracta d'un instrument breu (només 36 articles dedicats al procediment) de cooperació entre estats, que intenta resoldre al més ràpidament possible, sense entrar en el fons de la qüestió, les situacions que posen en perill l'exercici efectiu dels drets de custòdia i visita dels progenitors sobre els seus fills o les institucions o organismes a càrrec seu, i persegueix el restabliment immediat de l'*statu quo*, o sigui, el retorn a la normalitat i a l'estabilitat emocional i social dels infants desplaçats o retinguts il·lícitament en un altre estat. Aquest desplaçament o retenció il·lícita queden definits al Conveni com a segrest.

L'objectiu principal del Conveni és, com s'ha dit, assegurar el retorn ràpid dels menors traslladats o retinguts de manera il·lícita en un altre estat (article 1). La celeritat és un factor molt important, per aquest motiu, es demana a tots els estats membres que prenguin les mesures necessàries perquè l'aplicació dels objectius del Conveni es faci a través dels procediments més expeditius de què l'estat disposi –procediments d'urgència (article 2). A aquest efecte, les autoritats centrals designades també han de cooperar entre elles i promoure la cooperació entre les autoritats judicials o administratives competents en el seu país que tractin aquests assumptes per assegurar el retorn immediat dels menors al seu lloc de residència habitual (article 7 i 11).

Entre altres coses, el Conveni fixa l'edat de 16 anys com el límit màxim per exigir el retorn dels menors (article 4). Cal recordar que, en la majoria dels ordenaments jurídics, els majors de 16 anys poden ser objecte d'emancipació per diversos motius adquirint un complement de capacitat que els

permet actuar amb més flexibilitat en el món del dret. Sovint, els menors poden, en alguns casos, decidir lliurement el seu lloc de residència a partir dels catorze anys. Per tant, el consentiment del menor és clau a l'hora de decidir el seu possible retorn d'acord amb la seva edat i el seu grau de maduresa emocional. D'aquí ve aquest límit d'edat.

Una de les peces clau d'aquest instrument internacional és precisament la designació d'una autoritat central competent encarregada del compliment de les obligacions del Conveni (article 6). Donada la naturalesa d'aquest instrument internacional, en què la implicació dels serveis de policia per la localització del menor i l'actuació dels òrgans judicials per la ràpida resolució del cas són totalment indispensables, s'ha considerat oportú designar el Departament d'Interior com a autoritat central competent per tractar i coordinar els casos objecte del Conveni.

El Conveni privilegia, doncs, la relació entre autoritats competents en la resolució del conflicte, malgrat que no descarta que els particulars puguin adreçar-se directament a les autoritats judicials o administratives de cada estat en concret en aplicació o no de les disposicions del Conveni (article 29).

Les autoritats centrals tenen atribuïdes unes funcions principals que poden fer efectives directament o amb el concurs d'intermediaris i que van des de localitzar el menor; fins a prevenir nous perills o perjudicis per a les parts; garantir-ne el lliurament voluntari o organitzar un arranjament amistós entre els litigants, i informar sobre la situació social de l'infant o sobre qualsevol altre aspecte relacionat amb l'aplicació del Conveni (article 7). El text no regula, però, l'estructura i l'acció d'aquestes autoritats i ho remet a la legislació interna de cada estat perquè considera que poden tenir ja uns procediments concrets per resoldre aquests casos.

Les autoritats dels estats requerits podran denegar el retorn del menor quan la persona que ho sol·licita no exercia de manera efectiva la custòdia que s'invoca abans del desplaçament, o quan fins i tot l'havia consentit, o quan es demostrï que el retorn pot exposar el menor a un perill físic o psíquic –maltractaments o abusos, o una situació intolerable– concepte més ampli que pot incloure fins i tot la circumstància que el menor hagi de conviure amb drogoaddictes o amb persones que puguin afectar de manera negativa el seu creixement normal (article 13). I, finalment, quan no ho permetin els principis fonamentals de l'estat requerit en matèria de protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals (article 20). O sigui, per qüestions d'ordre públic. Un exemple: quan el menor pertanyi a

una minoria ètnica que en l'estat requerit sigui objecte d'extermini.

Finalment, i només per explicar el significat de l'article 33 del Conveni, cal comentar que, malgrat que no se'n desprèn de la redacció, la intenció dels participants de la catorzena sessió de la Conferència de l'Haia era limitar l'aplicació d'aquest instrument a l'àmbit internacional i qualificar com a interns tots els conflictes que sorgeixen entre divisions territorials d'un mateix estat. En aquests casos, els problemes es resolen de la mateixa manera que ho faria un estat amb un ordenament jurídic únic.

Amb relació a les reserves que el Conveni permet efectuar, s'ha considerat apropiat formular la relativa a l'article 24 ja que en el moment de la ratificació, de l'acceptació, de l'aprovació o de l'adhesió, els estats poden oposar-se a la utilització de la llengua francesa o de l'anglesa, però en cap cas de totes dues. En el cas d'Andorra, s'ha considerat adequada, atesa la nostra història, les estretes relacions institucionals amb el país veí i la nostra condició d'estat membre de l'Organització Internacional de la Francofonia, formular una reserva amb relació a l'ús de la llengua anglesa, en el sentit que l'autoritat central andorrana només acceptarà demandes, comunicacions o altres documents redactats en la llengua original si van acompanyades d'una traducció al català, o, quan això no sigui factible, d'una traducció al francès.

A més a més, les autoritats centrals tenen l'obligació de no imposar cap despesa derivada del compliment del Conveni, principalment en relació amb les despeses derivades dels procediments judicials o de la participació d'advocats o assessors legals. Només poden demanar les que es derivin de l'operació de retorn del menor. Igual com ho han fet la majoria d'estats parts, Andorra ha formulat una reserva en aquest sentit.

Tenint en compte les consideracions exposades, s'aprova:

L'adhesió al Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors, fet a l'Haia el 25 d'octubre de 1980.

El Ministeri d'Afers Exteriors i Relacions Institucionals donarà a conèixer la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni per a Andorra.

Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors

Els estats signataris d'aquest Conveni,

Profundament convençuts que l'interès del menor té una importància primordial en tot allò relatiu a la seva custòdia,

Amb la finalitat de protegir el menor, en l'àmbit internacional, contra els efectes perjudicials d'un desplaçament o d'una retenció il·lícits, i d'establir procediments a fi de garantir el retorn immediat del menor a l'estat de la seva residència habitual, com també de garantir la protecció del dret de visita,

Decideixen, a aquest efecte, concloure un Conveni i acorden les disposicions següents:

Capítol I - Àmbit d'aplicació del Conveni

Article 1

Aquest Conveni té per objecte:

- a) garantir el retorn immediat dels menors desplaçats o retinguts il·lícitament en qualsevol estat contractant;
- b) fer respectar de manera efectiva als altres estats contractants els drets de custòdia i de visita que existeixen en un estat contractant.

Article 2

Els estats contractants adopten totes les mesures adequades per garantir, dins els límits del seu territori, la consecució dels objectius del Conveni. A aquest efecte, han de recórrer als seus procediments d'urgència.

Article 3

El desplaçament o la retenció d'un menor són considerats il·lícits:

- a) quan infringeixen el dret de custòdia atribuït a una persona, a una institució o a qualsevol altre organisme, individualment o conjuntament, sota la legislació d'un estat on el menor tenia la seva residència habitual, de forma immediatament anterior al seu desplaçament o a la seva retenció; i
- b) quan en el moment del desplaçament o de la retenció, aquest dret era exercit de manera efectiva, conjuntament o individualment, o bé ho hauria estat en cas de no haver-se produït el desplaçament o la retenció.

El dret de custòdia esmentat en la lletra a pot haver-se constituït, concretament, mitjançant una atribució de ple dret, una decisió judicial o administrativa, o un acord vigent segons la legislació d'aquest estat.

Article 4

El Conveni s'aplica a qualsevol menor que tenia la seva residència habitual en un estat contractant de forma immediatament anterior a la vulneració del dret de custòdia o de visita. L'aplicació del Conveni cessa quan el menor ateny l'edat dels 16 anys.

Article 5

En el sentit d'aquest Conveni:

- a) el “dret de custòdia” inclou el dret relatiu a la cura del menor, i més concretament, el dret de decidir el seu lloc de residència.
- b) el “dret de visita” inclou el dret d'endur-se el menor durant un període limitat a un lloc que no sigui el de la seva residència habitual.

Capítol II - Autoritats centrals**Article 6**

Cada estat contractant designa una autoritat central encarregada de complir les obligacions que li són imposades pel Conveni.

Un estat federal, amb més d'un ordenament jurídic o un estat amb organitzacions territorials autònomes, pot designar lliurement més d'una autoritat central i determinar l'abast territorial de les facultats de cada autoritat. L'estat que empra aquesta facultat ha de designar l'autoritat central a la qual es poden adreçar les demandes, per tal que siguin trameses a l'autoritat central competent en el si d'aquest estat.

Article 7

Les autoritats centrals han de cooperar entre elles i promoure una col·laboració entre les autoritats competents en els seus estats respectius, per tal de garantir el retorn immediat dels menors i realitzar els altres objectius d'aquest Conveni.

Més concretament, han d'adoptar totes les mesures adequades, directament o mitjançant qualsevol intermediari per:

- a) localitzar un menor desplaçat o retingut il·lícitament;
- b) prevenir nous perills per al menor o perjudicis per a les parts afectades, adoptant o fent adoptar mesures provisionals;
- c) garantir el lliurament voluntari del menor o facilitar un arranjament amistós;
- d) intercanviar, si es considera necessari, informacions relatives a la situació social del menor;
- e) proporcionar informacions generals relatives a la legislació del seu estat pel que fa a l'aplicació del Conveni;
- f) iniciar o afavorir la incoació d'un procediment judicial o administratiu, a fi d'obtenir el retorn del menor i, si escau, permetre l'organització o l'exercici efectiu del dret de visita;
- g) proveir o facilitar, si escau, l'obtenció d'assistència judicial i jurídica, incloent-hi la participació d'un advocat;

h) garantir en l'àmbit administratiu, si és necessari i convenient, el retorn sense perill del menor;

i) informar-se mútuament sobre el funcionament del Conveni i, tant com es pugui, eliminar els obstacles que n'impedeixin l'aplicació.

Capítol III - Retorn del menor**Article 8**

La persona, la institució o l'organisme que declara que un menor ha estat desplaçat o retingut vulnerant el dret de custòdia pot adreçar-se, sia a l'autoritat central de la residència habitual del menor, sia a l'autoritat central de qualsevol altre estat contractant, a fi que aquestes autoritats prestin la seva assistència per garantir el retorn del menor.

La demanda ha d'incloure:

- a) informacions sobre la identitat del demandant, del menor i de la persona respecte de la qual s'al·lega que s'ha endut o ha retingut el menor;
- b) la data de naixement del menor, si es pot obtenir;
- c) els motius sobre els quals es basa el demandant per sol·licitar el retorn del menor;
- d) totes les informacions disponibles sobre el parador del menor i la identitat de la persona amb la qual, presumiblement, es troba;

Es pot acompanyar o completar la demanda amb:

- e) una còpia autèntica de qualsevol decisió o de qualsevol acord que puguin ser útils;
- f) un certificat o una declaració jurada relatiu al dret de l'estat en la matèria, emesa per l'autoritat central, per una altra autoritat competent de l'estat de la residència habitual, o per un altra persona qualificada;
- g) qualsevol altre document útil.

Article 9

Quan l'autoritat central a qui s'adreça una demanda en virtut de l'article 8 tingui motius per creure que el menor es troba en un altre estat contractant, ha de trametre aquesta demanda directament i sense demora a l'autoritat central d'aquest estat contractant i ha d'informar l'autoritat central que ho demanava o el demandant, segons sigui el cas.

Article 10

L'autoritat central de l'estat on es troba el menor ha d'adoptar o fer adoptar totes les mesures apropiades per tal d'aconseguir que es lliuri el menor de manera voluntària.

Article 11

Les autoritats judicials o administratives de qualsevol estat contractant han d'actuar de forma urgent a fi d'obtenir el retorn del menor.

En cas que l'autoritat judicial o administrativa a qui s'ha adreçat una demanda no adopti una decisió dins un termini de sis setmanes a partir de la data de presentació de la demanda, el demandant o l'autoritat central de l'estat requerit pot sol·licitar, per iniciativa pròpia o mitjançant una demanda de l'autoritat central de l'estat requeridor, una declaració sobre els motius d'aquest retard. Si l'autoritat central de l'estat requerit rep la resposta, l'ha de trametre a l'autoritat central de l'estat requeridor, o si escau, al demandant.

Article 12

Quan un menor ha estat desplaçat o retingut il·lícitament d'acord amb les condicions establertes en l'article 3, i quan ha transcorregut un període de menys d'un any des del moment del desplaçament o de la retenció fins al moment de la presentació de la demanda davant l'autoritat judicial o administrativa de l'estat contractant on es troba el menor, l'autoritat requerida n'ha d'ordenar el retorn immediat.

L'autoritat judicial o administrativa, fins i tot quan se li adreça la demanda després de l'expiració del període d'un any esmentat en l'apartat anterior, també ha d'ordenar el retorn del menor, llevat que es demostrï que el menor s'ha integrat en el seu nou entorn.

Quan l'autoritat judicial o administrativa de l'estat requerit té motius per creure que el menor ha estat desplaçat a un altre estat, pot decretar la suspensió del procediment o denegar la demanda de retorn del menor.

Article 13

No obstant les disposicions de l'article anterior, l'autoritat judicial o administrativa de l'estat requerit no té l'obligació d'ordenar el retorn del menor quan la persona, la institució o l'organisme que s'oposa al seu retorn estableix que:

- a) la persona, la institució o l'organisme que era responsable de la cura del menor no exercia de manera efectiva el dret de custòdia en el moment del desplaçament o de la retenció, o havia consentit o assentit posteriorment aquest desplaçament o aquesta retenció, o
- b) existeix un risc greu que el retorn del menor l'exposi a un perill físic o psíquic, o el situï d'alguna manera en una situació intolerable;

L'autoritat judicial o administrativa també pot denegar l'ordre de retorn del menor si constata que aquest darrer s'oposa al seu retorn i que ha atès una edat i una maduresa en què resulta convenient prendre en consideració la seva opinió.

Tenint en compte les circumstàncies esmentades en aquest article, les autoritats judicials o administratives han de considerar totes les informacions proporcionades per l'autoritat central o per qualsevol altra autoritat competent de l'estat de la residència habitual del menor, referents a la seva situació social.

Article 14

Per determinar l'existència d'un desplaçament o d'una retenció il·lícita d'acord amb el que preveu l'article 3, l'autoritat judicial o administrativa de l'estat requerit pot considerar directament el dret i les decisions judicials o administratives reconegudes formalment o no reconegudes com a tal a l'estat de la residència habitual del menor, sense haver de recórrer als procediments específics per tal de provar aquest dret, o per al reconeixement de decisions estrangeres que serien altrament aplicables.

Article 15

Les autoritats judicials o administratives d'un estat contractant poden demanar, abans d'ordenar el retorn del menor, que el demandant obtingui de les autoritats de l'estat on resideix habitualment el menor, una decisió o un certificat on es constati que el desplaçament o la retenció del menor ha estat il·lícita, d'acord amb el que preveu l'article 3 del Conveni, sempre que aquesta decisió o aquest certificat es pugui obtenir en aquest estat. Les autoritats centrals dels estats contractants presten la seva assistència al demandant, sempre que sigui possible, per poder obtenir aquesta decisió o aquest certificat.

Article 16

Després d'haver estat informades sobre el desplaçament il·lícit o la retenció d'un menor, d'acord amb el que preveu l'article 3, les autoritats judicials o administratives de l'estat contractant on el menor ha estat desplaçat o retingut, no poden adoptar cap decisió sobre qüestions de fons del dret de custòdia fins que no es reuneixin les condicions d'aquest Conveni per a un retorn del menor, o fins que no hagi transcorregut un període raonable sense que s'hagi interposat una demanda en aplicació del Conveni.

Article 17

El fet que s'hagi adoptat una decisió relativa a la custòdia, o que aquesta decisió sigui susceptible de

ser reconeguda en l'estat requerit, no pot justificar la denegació del lliurament del menor en el marc d'aquest Conveni, però les autoritats judicials o administratives de l'estat requerit poden tenir en compte els motius d'aquesta decisió si queden inclosos en el marc d'aplicació d'aquest Conveni.

Article 18

Les disposicions d'aquest capítol no limiten les facultats de l'autoritat judicial o administrativa de poder ordenar, en qualsevol moment, el retorn del menor.

Article 19

Una decisió relativa al retorn del menor adoptada en el marc del Conveni no afecta les qüestions de fons del dret de custòdia.

Article 20

El retorn del menor, de conformitat amb les disposicions de l'article 12, pot ser denegat quan no ho permetin els principis fonamentals de l'estat requerit en matèria de salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

Capítol IV - Dret de visita

Article 21

Una demanda relativa a l'organització o a la protecció de l'exercici efectiu d'un dret de visita pot ser adreçada a l'autoritat central d'un estat contractant, emprant les mateixes modalitats existents per a una demanda relativa al retorn d'un menor.

Les autoritats centrals estan subjectes a les obligacions de cooperació, d'acord amb el que preveu l'article 7, per tal de garantir l'exercici pacífic del dret de visita, d'acomplir qualsevol condició a la qual l'exercici d'aquest dret s'hagi de sotmetre, i d'eliminar, sempre que sigui possible, els obstacles que puguin oposar-s'hi.

Les autoritats centrals, directament o mitjançant intermediaris, poden iniciar o afavorir un procediment legal per tal d'organitzar o protegir el dret de visita i les condicions a les quals l'exercici d'aquest dret s'hauria de sotmetre.

Capítol V - Disposicions generals

Article 22

No es pot imposar cap fiança o dipòsit, sigui quina sigui la seva denominació, per garantir el pagament de les costes i les despeses en el marc dels procediments judicials o administratius que preveu aquest Conveni.

Article 23

No s'exigeix cap legalització ni formalitat similar en el marc d'aquest Conveni.

Article 24

Qualsevol demanda, comunicació o altre document s'han d'enviar a l'autoritat central de l'estat requerit en la llengua original, i s'han d'acompanyar d'una traducció en la llengua oficial o en una de les llengües oficials de l'estat requerit o, quan aquesta traducció sigui difícilment realitzable, d'una traducció en francès o en anglès.

Tanmateix, un estat contractant pot oposar-se, si ha formulat la reserva prevista a l'article 42, a la utilització del francès o de l'anglès, però no a les dues, en qualsevol demanda, comunicació o altre document adreçat a la seva autoritat central.

Article 25

Els nacionals d'un estat contractant i les persones que resideixen habitualment en aquest estat tenen el dret, en relació amb tot el que fa referència a l'aplicació del Conveni, de rebre assistència judicial i jurídica en qualsevol altre estat contractant, en les mateixes condicions que si fossin ells mateixos nacionals d'aquest altre estat i hi tinguessin la seva residència habitual.

Article 26

Cada autoritat central ha de costejar les seves pròpies despeses quan apliqui el Conveni.

L'autoritat central i els altres serveis públics dels estats contractants no poden imposar cap despesa relativa a les demandes interposades en aplicació del Conveni. En especial, no poden reclamar al demandant el pagament de les costes i despeses del procés o, eventualment, les despeses derivades de la participació d'un advocat. No obstant això, poden demanar la satisfacció de les despeses concretes o que es puguin contraure en relació amb les operacions vinculades al retorn del menor.

Tanmateix, un estat contractant, si ha formulat la reserva prevista a l'article 42, pot declarar que no està obligat a costejar les despeses esmentades en l'apartat anterior, derivades de la participació d'un advocat o assessor jurídic, o les despeses judicials, llevat que el seu cost pugui ser cobert pel seu sistema d'assistència judicial i jurídica.

Ordenant el retorn del menor o resolent sobre el dret de visita en el marc del Conveni, l'autoritat judicial o administrativa, si escau, pot fer responsable la persona que ha desplaçat o retingut el menor, o que ha impedit l'exercici del dret de visita, del pagament de totes les despeses necessàries concretes pel demandant o en el seu nom, en particular les

despeses de viatge, de representació judicial del demandant o de retorn del menor, com també el pagament de totes les despeses i les costes ocasionades per la localització del menor.

Article 27

Quan és manifest que les condicions requerides pel Conveni no es compleixen o que la demanda manca de fonament, una autoritat central no té l'obligació d'acceptar aquesta demanda. En aquest cas, informa immediatament el demandant o, si escau, l'autoritat central que li ha tramès la demanda, sobre els motius de la denegació.

Article 28

Una autoritat central pot exigir que la demanda s'acompanyi d'una autorització escrita que li atorgui el poder d'actuar en nom del demandant, o de designar un representant habilitat per actuar en nom seu.

Article 29

El Conveni no impedeix la facultat de la persona, de la institució o de l'organisme que pretén que hi ha hagut violació del dret de custòdia o de visita, d'acord amb el que disposen els articles 3 o 21, d'adreçar-se directament a les autoritats judicials o administratives dels estats contractants, en aplicació o no de les disposicions del Conveni.

Article 30

Qualsevol demanda, interposada davant l'autoritat central o directament davant les autoritats judicials o administratives d'un estat contractant en aplicació del Conveni, com també qualsevol document o informació annexa o lliurat per una autoritat central, són admissibles davant els tribunals o les autoritats administratives dels estats contractants.

Article 31

En relació amb un estat que en matèria de custòdia de menors disposa de dos o més ordenaments jurídics aplicables en divisions territorials diferents:

- a) qualsevol referència a la residència habitual dins d'aquest estat s'entén com a referència a la residència habitual en una divisió territorial d'aquest estat;
- b) qualsevol referència a la llei de l'estat de residència habitual s'entén com a referència a la llei de la unitat territorial dins la qual el menor té la seva residència habitual.

Article 32

En relació amb un estat que en matèria de custòdia de menors disposa de dos o més lleis aplicables a

categories diferents de persones, qualsevol referència a la legislació d'aquest estat s'entén que es refereix a la llei que l'estat hi designa com aplicable.

Article 33

Un estat amb diverses divisions territorials que tenen les seves pròpies lleis en matèria de custòdia de menors no està obligat a aplicar aquest Conveni de la mateixa manera que un estat amb un ordenament jurídic únic no estaria obligat a fer-ho.

Article 34

En les matèries a les quals s'aplica, el Conveni preval sobre el Conveni del 5 d'octubre de 1961 relatiu a la competència de les autoritats i a la llei aplicable en matèria de protecció de menors, entre els estats part d'ambdós Convenis. D'altra banda, aquest Conveni no impedeix que un altre instrument internacional que vinculi l'estat d'origen i l'estat requerit, o que el dret no convencional de l'estat requerit, siguin emprats per tal d'obtenir el retorn del menor que ha estat desplaçat o retingut il·lícitament, o per tal d'organitzar el dret de visita.

Article 35

El Conveni s'aplica entre els estats contractants només en cas de segrests o retencions il·lícites que s'hagin produït després de la seva entrada en vigor en aquests estats.

Si una declaració ha estat emesa de conformitat amb els articles 39 o 40, la referència a un estat contractant esmentada en el paràgraf anterior s'entén com a referència a la unitat o a les divisions territorials a les quals el Conveni s'aplica.

Article 36

Res en aquest Conveni impedeix que dos o més estats contractants, per tal de reduir les restriccions a les quals pot ser sotmès el retorn del menor, convinguin derogar aquelles disposicions del Conveni que puguin implicar algun tipus de restricció.

Capítol VI - Disposicions finals

Article 37

El Conveni s'obre a la signatura dels estats que eren membres de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat durant la seva catorzena sessió.

Es ratifica, s'accepta o s'aprova i els instruments de ratificació, acceptació o aprovació s'han de dipositar prop del Ministeri d'Afers Estrangers del Regne dels Països Baixos.

Article 38

Qualsevol altre estat pot adherir-se al Conveni.

L'instrument d'adhesió s'ha de dipositar al Ministeri d'Afers Estrangers del Regne dels Països Baixos.

El Conveni entra en vigor, per a l'estat que s'hi adhereix, el primer dia del tercer mes següent al dipòsit del seu instrument d'adhesió.

L'adhesió és efectiva únicament entre l'estat que s'adhereix i els estats contractants que han emès una declaració d'acceptació d'aquesta adhesió. Una declaració d'aquest tipus també ha de ser emesa per qualsevol estat membre que ratifiqui, accepti o aprovi el Conveni després d'una adhesió. Aquesta declaració s'ha de dipositar al Ministeri d'Afers Estrangers del Regne dels Països Baixos, i aquest n'ha d'enviar una còpia certificada a cada estat contractant per via diplomàtica.

El Conveni entra en vigor entre l'estat que s'hi adhereix i l'estat que ha emès la declaració acceptant aquesta adhesió el primer dia del tercer mes següent al dipòsit de la declaració d'acceptació.

Article 39

Qualsevol estat, en el moment de la signatura, de la ratificació, de l'acceptació, de l'aprovació o de l'adhesió, pot declarar que el Conveni es fa extensiu al conjunt de territoris dels quals assumeix les relacions internacionals, o a un o diversos d'aquests territoris. Aquesta declaració és efectiva a partir del moment en què el Conveni entra en vigor per a aquest estat.

Aquesta declaració, com també qualsevol extensió posterior, s'ha de notificar al Ministeri d'Afers Estrangers del Regne dels Països Baixos.

Article 40

Si un estat contractant comprèn dues o més divisions territorials en les quals s'apliquen legislacions diferents pel que fa a les matèries regulades per aquest Conveni pot, en el moment de la signatura, de la ratificació, de l'acceptació, de l'aprovació o de l'adhesió, declarar que aquest Conveni s'aplica a totes les divisions territorials o només a una o diverses d'aquestes, i en qualsevol moment pot modificar aquesta declaració per mitjà d'una nova declaració.

Aquesta declaració s'ha de notificar al Ministeri d'Afers Estrangers del Regne dels Països Baixos i ha de declarar de manera expressa les divisions territorials a les quals s'aplica el Conveni.

Article 41

Quan un estat contractant té un sistema de govern en virtut del qual els poders executiu, judicial i

legislatiu es reparteixen entre les autoritats centrals i altres autoritats d'aquest estat, la signatura, la ratificació, l'acceptació, l'aprovació del Conveni o l'adhesió a aquest Conveni, o una declaració emesa en virtut de l'article 40, no implica cap tipus de conseqüència pel que fa a la distribució interna dels poders en aquest estat.

Article 42

Qualsevol estat contractant pot, com a màxim en el moment de la ratificació, de l'acceptació, de l'aprovació o de l'adhesió, o en el moment d'emetre una declaració en virtut dels articles 39 o 40, formular una o ambdues reserves previstes a l'article 24 i a l'apartat 3 de l'article 26. No s'admet cap altra reserva.

Qualsevol estat pot retirar, en qualsevol moment, una reserva que hagi pogut formular. Aquesta retirada s'ha de notificar al Ministeri d'Afers Estrangers del Regne dels Països Baixos.

La reserva deixa de ser efectiva el primer dia del tercer mes següent a la notificació esmentada en l'apartat anterior.

Article 43

El Conveni entra en vigor el primer dia del tercer mes següent al dipòsit del tercer instrument de ratificació, d'acceptació, d'aprovació o d'adhesió previst als articles 37 i 38.

Posteriorment, el Conveni entra en vigor:

1) per a cada estat que ratifiqui, accepti, aprovi o que s'adhereixi posteriorment, el primer dia del tercer mes següent al dipòsit del seu instrument de ratificació, d'acceptació, d'aprovació o d'adhesió.

2) per als territoris o divisions territorials als quals el Conveni s'ha fet extensiu d'acord amb els articles 39 o 40, el primer dia del tercer mes següent a la notificació prevista als articles esmentats.

Article 44

El Conveni té una durada de cinc anys a partir de la data de la seva entrada en vigor, d'acord amb l'apartat 1 de l'article 43, fins i tot per als estats que el ratifiquin, acceptin o aprovin, o que s'hi adhereixin posteriorment.

El Conveni es renova tàcitament cada cinc anys, llevat que es denunciï.

La denúncia s'ha de notificar com a mínim sis mesos abans del venciment del termini de cinc anys al Ministeri d'Afers Estrangers del Regne dels Països Baixos. Es pot limitar a alguns territoris o divisions territorials a les quals s'aplica el Conveni.

La denúncia només esdevé efectiva amb relació a l'estat que l'hagi notificada. El Conveni segueix sent vigent per als altres estats contractants.

Article 45

El Ministeri d'Affers Estrangers del Regne dels Països Baixos ha de notificar als estats membres de la Conferència, així com als estats que s'hi hagin adherit de conformitat amb les disposicions de l'article 38, el següent:

- 1) les signatures, ratificacions, acceptacions i aprovacions esmentades a l'article 37;
- 2) les adhesions esmentades a l'article 38;
- 3) la data en la qual el Conveni entra en vigor d'acord amb les disposicions de l'article 43;
- 4) les extensions esmentades a l'article 39;
- 5) les declaracions esmentades als articles 38 i 40;
- 6) les reserves previstes a l'article 24 i a l'apartat 3 de l'article 26, i la retirada de les reserves prevista a l'article 42;
- 7) les denúncies esmentades a l'article 44.

En fe de la qual cosa, els sotasignats, degudament autoritzats, signen aquest Conveni.

Fet a l'Haia, el 25 d'octubre de 1980, en francès i en anglès, ambdós textos igualment fefaents, en un sol exemplar que es diposita als arxius del Govern del Regne dels Països Baixos, i una còpia certificada del qual es lliura, per via diplomàtica, a cadascun dels estats membres de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat durant la seva catorzena sessió.

Situació del Conveni de l'Haia del 25 d'octubre de 1980 sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors

Última actualització: 08-11-2010

Estats contractants: 80

1) S = Signatura

2) R/A = Ratificació o adhesió

3) Tipus = R: Ratificació;

A: Adhesió;

A*: Adhesió sotmesa a un procediment d'acceptació C: Continuació;

Su: Successió;

D: Denúncia;

4) EEV: Entrada en vigor

5) Res/D/N = Reserves, declaracions o notificacions

Estats membres de la Conferència de l'Haia

Estat	S ¹	R/A ²	Tipus ³	EEV ⁴	Res/D/N ⁵
Albània		4-V-2007	A*	1-VIII-2007	Res,26
Alemanya	9-IX-1987	27-IX-1990	R	1-XII-1990	Res,D,24,26
Argentina	28-I-1991	19-III-1991	R	1-VI-1991	D
Austràlia	29-X-1986	29-X-1986	R	1-I-1987	D
Àustria	12-V-1987	14-VII-1988	R	1-X-1988	
Bèlgica	11-I-1982	9-II-1999	R	1-V-1999	
Bielorússia		12-I-1998	A*	1-IV-1998	Res,26
Bòsnia i Hercegovina		23-VIII-1993	Su	6-III-1992	
Brasil		19-X-1999	A*	1-I-2000	Res,24
Bulgària		20-V-2003	A*	1-VIII-2003	Res,26,42
Canadà ¹	25-X-1980	2-VI-1983	R	1-XII-1983	Res, D,6,26,40 42
Croàcia		23-IV-1993	Su	1-XII-1991	
Dinamarca	17-IV-1991	17-IV-1991	R	1-VII-1991	Res,24,26,39
Equador		22-I-1992	A*	1-IV-1992	
Eslovènia		22-III-1994	A*	1-VI-1994	
Espanya	7-II-1986	16-VI-1987	R	1-IX-1987	
Estònia		18-IV-2001	A*	1-VII-2001	Res,24,26
Estats Units d'Amèrica	23-XII-1981	29-IV-1988	R	1-VII-1988	Res,24,26
Finlàndia	25-V-1994	25-V-1994	R	1-VIII-1994	Res,24,26
França	25-X-1980	16-IX-1982	R	1-XII-1983	Res,D,24,26,39
Geòrgia		24-VII-1997	A*	1-X-1997	
Grècia	25-X-1980	19-III-1993	R	1-VI-1993	Res,24,26
Hongria		7-IV-1986	A*	1-VII-1986	

Irlanda	23-V-1990	16-VII-1991	R	1-X-1991	
Islàndia		14-VIII-1996	A*	1-XI-1996	Res,24,26
Israel	4-IX-1991	4-IX-1991	R	1-XII-1991	Res,26
Itàlia	2-III-1987	22-II-1995	R	1-V-1995	
Letònia		15-XI-2001	A*	1-II-2002	Res,24
Lituània		5-VI-2002	A*	1-IX-2002	Res,24,26
Luxemburg	18-XII-1984	8-X-1986	R	1-I-1987	Res,26
Malta		26-X-1999	A*	1-I-2000	
Marroc		9-III-2010	A	1-VI-2010	
Mèxic		20-VI-1991	A*	1-IX-1991	
Mònaco		12-XI-1992	A*	1-II-1993	Res,26
Montenegro		1-III-2007	Su	3-VI-2006	
Noruega	9-I-1989	9-I-1989	R	1-IV-1989	Res,24,26
Nova Zelanda		31-V-1991	A*	1-VIII-1991	Res,24,26
Països Baixos	11-IX-1987	12-VI-1990	R	1-IX-1990	Res,26
Panamà		2-II-1994	A*	1-V-1994	Res,26
Paraguai		13-V-1998	A*	1-VIII-1998	
Perú		28-V-2001	A*	1-VIII-2001	
Polònia		10-VIII-1992	A*	1-XI-1992	Res,26
Portugal	22-VI-1982	29-IX-1983	R	1-XII-1983	
Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord ²	19-XI-1984	20-V-1986	R	1-VIII-1986	Res,N,26,39
República Eslovaca	28-XII-1992	7-XI-2000	R	1-II-2001	Res,26
Antiga República Iugoslava de Macedònia		20-IX-1993	Su	1-XII-1991	
República Txeca	28-XII-1992	15-XII-1997	R	1-III-1998	Res,26
Romania		20-XI-1992	A*	1-II-1993	
Sèrbia		29-IV-2001	Su	27-IV-1992	
Sri Lanka		28-IX-2001	A*	1-XII-2001	Res,24,26
Sud-àfrica		8-VII-1997	A*	1-X-1997	Res,24,26
Suècia	22-III-1989	22-III-1989	R	1-VI-1989	Res,26
Suïssa	25-X-1980	11-X-1983	R	1-I-1984	
Turquia	21-I-1998	31-V-2000	R	1-VIII-2000	Res,26
Ucraïna		2-VI-2006	A*	1-IX-2006	
Uruguai		16-XI-1999	A*	1-II-2000	
Veneçuela	16-X-1996	16-X-1996	R	1-I-1997	Res,26
Xile		23-II-1994	A*	1-V-1994	D,3
Xina, República Popular de la			C		D,N,26
Xipre		4-XI-1994	A*	1-II-1995	

Notes

1. El fet que una divisió territorial en particular no s'esmenti en aquesta taula d'extensions significa que l'aplicació del Conveni no s'ha fet extensiva a aquella divisió territorial.

Divisions territorials	Extensió	EEV	Res/D/N
Alberta (CA)	4-XI-1986	1-II-1987	Res,D
Colúmbia Britànica (CA)	2-VI-1983	1-XII-1983	Res,D,26,40,42
Manitoba (CA)	2-VI-1983	1-XII-1983	
Nou Brunswick (CA)	2-VI-1983	1-XII-1983	Res,D,26,40,42
Terranova i Labrador (CA)	6-VII-1984	1-X-1984	Res,D,26
Territoris del Nord-Oest (CA)	26-I-1988	1-IV-1988	Res,26
Nova Escòcia (CA)	27-II-1984	1-V-1984	Res,D,26
Nunavut (CA)	26-X-2000	1-I-2001	Res,26
Ontàrio (CA)	2-VI-1983	1-XII-1983	Res,D,26,40,42
Illa del Príncep Eduard (CA)	12-II-1986	1-V-1986	Res,D,26
Quebec (CA)	11-X-1984	1-I-1985	Res,D,24,26
Saskatchewan (CA)	11-VIII-1986	1-XI-1986	Res,D,26
Territori Yukon (CA)	18-XI-1984	1-II-1985	Res,D,26

2. El fet que una divisió territorial en particular no s'esmenti en aquesta taula d'extensions significa que l'aplicació del Conveni no s'ha fet extensiva a aquella divisió territorial.

Divisions territorials	Extensió	EEV	Res/D/N
Anguila (UK)	13-VI-2007	1-IX-2007	
Bermudes (UK)	21-XII-1998	1-III-1999	
Illes Caiman (UK)	8-V-1998	1-VIII-1998	
Illes Falkland (UK)	26-III-1998	1-VI-1998	N
Illa de Man (UK)	28-VI-1991	1-IX-1991	
Jersei (UK)	19-XII-2005	1-III-2006	
Montserrat (UK)	10-XII-1998	1-III-1999	

Successions

Bòsnia i Hercegovina

Un dels estats successors de l'antiga República Federal Socialista de Iugoslàvia que va esdevenir part del Conveni l'1 de desembre de 1991. El 23 d'agost de 1993, la República de Bòsnia i Hercegovina es va declarar obligada pel Conveni.

No s'ha rebut cap objecció dels estats contractants.

Croàcia

Un dels estats successors de l'antiga República Federal Socialista de Iugoslàvia que va esdevenir part del Conveni l'1 de desembre de 1991. El 5 d'abril de 1993, la República de Croàcia es va declarar obligada pel Conveni.

No s'ha rebut cap objecció dels estats contractants.

França

L'instrument de ratificació de França indica clarament que el Conveni s'aplica a tot el territori de la República Francesa. Per tant, a més d'aplicar-se a la França metropolitana i els departaments d'ultramar (Guiana Francesa, Guadalupe, Reunió, Martinica), el Conveni s'aplica a tots els altres territoris d'ultramar.

Montenegro

Un dels estats successors de l'antiga República Federal Socialista de Iugoslàvia que va esdevenir part del Conveni l'1 de desembre de 1991.

Mitjançant una carta rebuda pel dipositari el 26 d'abril del 2001, la República Federal de Iugoslàvia (des del 4 de febrer del 2003 anomenada "Sèrbia i Montenegro") es va declarar obligada pel Conveni. No s'ha rebut cap objecció dels estats contractants.

El 5 de juliol del 2006, el Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos, dipositari dels Convenis de l'Haia, ha notificat als estats membres de la Conferència de l'Haia que:

"Després de la declaració d'independència estatal de Montenegro, i en virtut de l'article 60 de la Carta Constitucional de la Unió Estatal de Sèrbia i Montenegro, la República de Sèrbia continua tenint personalitat internacional en la Unió Estatal de Sèrbia i Montenegro, un fet que també va confirmar l'Assemblea Nacional de la República de Sèrbia en la sessió del 5 de juny del 2006."

Mitjançant carta rebuda pel dipositari l'1 de març del 2007, la República de Montenegro es va declarar obligada pel Conveni:

"...el Govern de la República de Montenegro hereta el Conveni sobre els aspectes civils del segrest

internacional d'infants, signat a l'Haia el 25 d'octubre de 1980, i promet executar i complir les disposicions que aquest conté a partir del 3 de juny del 2006, data a la qual la República de Montenegro va assumir la responsabilitat de les seves relacions internacionals."

No s'ha rebut cap objecció dels estats contractants.

Regne Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord

Ratificació només respecte del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord.

República de Macedònia

Un dels estats successors de l'antiga República Federal Socialista de Iugoslàvia que va esdevenir part del Conveni l'1 de desembre de 1991. El 20 de setembre de 1993, l'Antiga República Iugoslava de Macedònia es va declarar obligada pel Conveni.

Mitjançant carta de 30 de novembre de 1993, l'ambaixador de Grècia als Països Baixos va informar al Ministeri d'Afers Estrangers del Regne dels Països Baixos que el seu Govern no reconeix l'Antiga República Iugoslava de Macedònia i que, per tant, no es considera obligat pels convenis dels quals aquesta última és part.

No s'ha rebut cap objecció dels estats contractants.

Sèrbia

Un dels estats successors de l'antiga República Federal Socialista de Iugoslàvia que va esdevenir part del Conveni l'1 de desembre de 1991.

Mitjançant carta rebuda pel dipositari el 26 d'abril del 2001, la República Federal de Iugoslàvia (des del 4 de febrer del 2003 anomenada "Sèrbia i Montenegro") es va declarar obligada pel Conveni. No s'ha rebut cap objecció dels estats contractants.

El 5 de juliol del 2006, el Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos, dipositari dels Convenis de l'Haia, ha notificat als estats membres de la Conferència de l'Haia que:

"Després de la declaració d'independència estatal de Montenegro, i en virtut de l'article 60 de la Carta Constitucional de la Unió Estatal de Sèrbia i Montenegro, la República de Sèrbia continua tenint personalitat internacional en la Unió Estatal de Sèrbia i Montenegro, un fet que també va confirmar l'Assemblea Nacional de la República de Sèrbia en la sessió del 5 de juny del 2006."

Xina: declaracions i notificacions

Article [26]

Aquest Conveni s'aplica a les *Regions Administratives Especials de Hong Kong i Macau* únicament, com a resultat de les extensions fetes pel Regne Unit de la

Gran Bretanya i Irlanda del Nord i Portugal, respectivament. Quan Hong Kong i Macau van ser retornades a la República Popular de la Xina el dia 1 de juliol de 1997 i el 20 de setembre de 1999, respectivament, la Xina va declarar que el Conveni es continuaria aplicant a Hong Kong i Macau.

Data d'entrada en vigor del Conveni per a Hong Kong: 1 de setembre de 1997; data d'entrada en vigor per a Macau: 1 de març de 1999.

El Ministeri d'Afers Estrangers del Regne dels Països Baixos, dipositari del Conveni, ha fet saber que el ministre d'Afers Estrangers del Regne dels Països Baixos va rebre, el 16 de juny de 1997, una Nota de data 11 de juny de 1997 de l'ambaixador del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord a l'Haia, i una Nota de data 13 de juny de 1997 de l'ambaixador de la República Popular de la Xina a l'Haia, amb relació a Hong Kong.

La Nota de l'ambaixador del Regne Unit és la següent:

“Senyor Ministre,

He rebut instruccions del secretari d'estat principal de sa Majestat Britànica per als Afers Estrangers i de la Commonwealth de referir-me al Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors, signat a l'Haia el 25 d'octubre de 1980 (d'ara endavant, el Conveni), que s'aplica actualment a Hong Kong.

També he rebut instruccions de declarar que, de conformitat amb la Declaració conjunta del Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord i de la República Popular de la Xina sobre la qüestió de Hong Kong, signat el 19 de setembre de 1984, el Govern del Regne Unit retornarà Hong Kong a la República Popular de la Xina a partir de l'1 de juliol de 1997. El Govern del Regne Unit continuarà assumint la responsabilitat internacional de Hong Kong fins a aquesta data. Per consegüent, a partir d'aquesta data, el Govern del Regne Unit ja no serà responsable de les obligacions i els drets internacionals que es deriven de l'aplicació del Conveni a Hong Kong. Us agrairia que consignéssiu oficialment aquesta Nota i la poséssiu en coneixement de les altres parts del Conveni. (...)

(signat Rosemary Spencer).”

La Nota de l'ambaixador de la República Popular de la Xina és la següent:

“Senyor Ministre,

De conformitat amb la Declaració conjunta del Govern de la República Popular de la Xina i del Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord sobre la qüestió de Hong Kong signat el 19 de setembre de 1984 (d'ara endavant, la Declaració

conjunta), la República Popular de la Xina reprendrà l'exercici de la sobirania sobre Hong Kong a partir de l'1 de juliol de 1997. A partir d'aquesta data, Hong Kong esdevindrà una Regió Administrativa Especial de la República Popular de la Xina i gaudirà d'un alt grau d'autonomia, llevat en els àmbits dels afers exteriors i la defensa, que seran responsabilitat del Govern Central Popular de la República Popular de la Xina.

La Secció XI de l'Annex I de la Declaració conjunta, “Elaboració per part del Govern de la República Popular de la Xina de les seves polítiques fonamentals en relació amb Hong Kong” i l'article 153 de la Llei Fonamental de la Regió Administrativa Especial de Hong Kong de la República Popular de la Xina, que va ser aprovada el 4 d'abril de 1990 pel Congrés Nacional Popular de la República Popular de la Xina, estableixen que els convenis internacionals dels quals la Xina no és part, però que són aplicables a Hong Kong, continuaran sent aplicables a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong.

De conformitat amb les disposicions anteriors, he rebut instruccions del ministre d'Afers Estrangers de la República Popular de la Xina de fer la notificació següent:

El Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors, signat a l'Haia el 25 d'octubre de 1980 (d'ara endavant, el Conveni), per al qual el Govern del Regne dels Països Baixos ha estat designat com a dipositari, que s'aplica actualment a Hong Kong, continuarà aplicant-se a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong a partir de l'1 de juliol de 1997. El Govern de la República Popular de la Xina fa també les declaracions següents:

1. De conformitat amb les disposicions de l'article 42 del Conveni, la Regió Administrativa Especial de Hong Kong no està obligada a pagar les despeses a què fa referència el paràgraf segon de l'article 26 del Conveni, derivades de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics, o dels procediments judicials, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes pel seu sistema d'assistència judicial i jurídica.

2. De conformitat amb l'article 6 del Conveni, designa el secretari de Justícia del Govern de la Regió Administrativa Especial de Hong Kong, com a autoritat central.

Us agrairia que consignéssiu oficialment aquesta Nota i la poséssiu en coneixement de les altres parts del Conveni. (...)

(signat Zhu Manli, ambaixador extraordinari i plenipotenciari de la República Popular de la Xina).”

El Ministeri d'Afers Estrangers del Regne dels Països Baixos, dipositari del Conveni, ha fet saber que el ministre d'Afers Estrangers del Regne dels Països Baixos ha rebut, el 26 de novembre de 1999, una carta de l'ambaixador de Portugal a l'Haia i el 10 de setembre de 1999, una carta de l'ambaixador de la República Popular de la Xina a l'Haia en relació amb Macau. La carta de l'ambaixador de Portugal diu el següent:

“Seguint les instruccions del meu Govern i amb referència al Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors, signat a l'Haia el 25 d'octubre de 1980 (d'ara endavant, el Conveni), que s'aplica actualment a Macau, tinc l'honor d'informar Vostra Excel·lència del següent:

De conformitat amb la Declaració conjunta del Govern de la República Portuguesa i del Govern de la República Popular de la Xina sobre la qüestió de Macau, signat a Pequín el 13 d'abril de 1987, el Govern de la República Portuguesa serà responsable fins al dia 19 de setembre de 1999, de les relacions exteriors de Macau. A partir del 20 de setembre de 1999, la República Popular de la Xina reprendrà l'exercici de la sobirania sobre Macau.

A partir del 20 de setembre de 1999, la República Portuguesa ja no serà responsable dels drets i les obligacions internacionals derivades de l'aplicació del Conveni a Macau. (...)”

La carta de l'ambaixador de la República Popular de la Xina diu el següent:

“De conformitat amb la Declaració conjunta del Govern de la República Popular de la Xina i del Govern de la República Portuguesa sobre la qüestió de Macau, signat a Pequín el 13 d'abril de 1987 (d'ara endavant, la Declaració conjunta), el Govern de la República Popular de la Xina reprendrà l'exercici de la sobirania sobre Macau el 20 de setembre de 1999. A partir d'aquesta data, Macau esdevindrà una Regió Administrativa Especial de la República Popular de la Xina i gaudirà d'un grau elevat d'autonomia, amb excepció dels afers exteriors i de la defensa que són responsabilitat del Govern de la República Popular de la Xina. Alhora, el capítol VIII de l'Elaboració pel Govern de la República Popular de la Xina de les seves Polítiques Fonamentals Respecte de Macau, que figura en l'annex 1 de la Declaració conjunta i també l'article 138 de la Llei Fonamental de la Regió Administrativa Especial de Macau, adoptada el 31 de març de 1993 pel Congrés Popular Nacional de la República Popular de la Xina, estipulen que els convenis internacionals dels quals la República Popular de la Xina encara no n'és part, però que s'apliquen a Macau, podran continuar sent aplicats en la Regió Administrativa Especial de Macau.

De conformitat amb les disposicions esmentades més amunt, he rebut instruccions del ministre d'Afers Exteriors de la República Popular de la Xina perquè us comuniqui el següent:

El Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors, signat a l'Haia el 25 d'octubre de 1980 (d'ara endavant, el Conveni), que s'aplica actualment a Macau, continuarà aplicant-se a la Regió Administrativa Especial de Macau a partir del 20 de setembre de 1999.

(...)

En els límits fixats més amunt, el Govern de la República Popular de la Xina assumeix la responsabilitat dels drets i les obligacions internacionals que incumbeixen a una part del Conveni.

(...)”

Declaracions, reserves o notificacions del estats membres de la Conferència de l'Haia

Albània: reserves

Article [26]

De conformitat amb l'article 42 del Conveni, la República de Albània es reserva el dret de no obligar-se al pagament de qualsevol despesa a què fa referència el paràgraf segon de l'article 26 del Conveni derivades dels procediments judicials o de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes pel seu sistema d'assistència judicial i jurídica.

Alemanya: reserves i declaracions

Articles [24,26]

[La República Federal d'Alemanya] declara, de conformitat amb el paràgraf tercer de l'article 26, que no està obligada al pagament de les despeses a què fa referència el paràgraf segon de l'article 26, derivades dels procediments judicials o de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes per les seves disposicions en matèria d'assistència judicial i jurídica.

La República Federal d'Alemanya pressuposa que, de conformitat amb el paràgraf primer de l'article 24, les demandes que provenen d'altres estats contractants aniran regularment acompanyades d'una traducció a l'alemany.

Argentina: declaracions

Mitjançant una nota A.E. núm. 33/98 del 30 de maig de 1998, l'ambaixada de la República Argentina ha fet arribar al dipositari una declaració sobre l'aplicació del Conveni pel Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord a les illes Falkland. La nota diu així:

“La República Argentina no admet l'extensió de l'aplicació del Conveni sobre els aspectes civils dels segrest internacional de menors, signat a l'Haia el 25 d'octubre de 1980, a les illes Malvines, Geòrgia del Sud i Sandwich del Sud, notificada pel Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord al Govern del Regne dels Països Baixos en la seva qualitat de dipositari del Conveni.

L'Assemblea General de les Nacions Unides ha adoptat les Resolucions 2065 (XX), 3160 (XXVIII), 31/49, 37/9, 38/12, 39/6, 40/21 i 41/40, que reconeixen l'existència d'un litigi amb relació a la sobirania sobre les illes Malvines i inviten amb viva instància la República Argentina i el Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord a continuar les negociacions per tal de trobar al més aviat possible un arranjament pacífic i definitiu al litigi, amb els bons oficis del secretari general de les Nacions Unides, que informará l'Assemblea General dels progressos que s'hagin fet.

La República Argentina reafirma els seus drets sobirans sobre les illes Malvines, Geòrgia del Sud i Sandwich del Sud i les zones marítimes que les envolten, que formen part íntegra del seu territori nacional.

El Govern de la República Argentina demana al Govern del Regne dels Països Baixos que notifiqui la present nota als estats membres de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat, i també als estats signataris i parts del Conveni esmentat.”

Per una Nota núm. 129 del 22 de juliol de 1998, l'Ambaixada de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord a l'Haia ha informat el dipositari del que segueix amb relació a l'aplicació del Conveni a les illes Falkland:

“Amb referència a la declaració feta per la República Argentina que no admet l'extensió del Conveni a les illes Falkland, Geòrgia del Sud i Sandwich del Sud, el Regne Unit declara que la seva posició és coneguda i continua sense canvis. El Regne Unit no té cap dubte de la seva sobirania sobre les illes Falkland (les illes Falkland és el nom correcte del territori reconegut per l'autoritat administrativa) i sobre les illes Geòrgia del Sud i Sandwich del Sud i sobre el dret que se'n deriva, d'estendre-hi els tractats.”

Declaració amb data del 4 d'agost del 2009

(Traducció)

... en referència a la notificació n° 3/2009 amb data del 6 de març del 2009, per la qual el Regne Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord accepta, en nom de diferents territoris inclosos les Illes Malvines, l'adhesió al Conveni de Bulgària, Costa Rica i El Salvador, la República d'Argentina recorda que, per Nota S. a. n° 33/98 amb data del 30 de maig de 1998, va rebutjar l'extensió de l'aplicació del Conveni a les Illes Malvines, Geòrgia del Sud i Sandwich del Sud notificada pel Regne Unit el 26 de març de 1998. De la mateixa manera, per Nota S. a. n° 47/98 amb data del 13 de juliol de 1998, va denunciar la designació il·legítima del governador com autoritat central per a les Illes Malvines així com qualsevol acte que procedeixi de l'extensió il·legítima de l'aplicació del Conveni pel Regne Unit.

Tenint en compte l'esmentat, el Govern de la República d'Argentina rebutja també l'acceptació de l'adhesió al Conveni de Bulgària, Costa Rica i El Salvador notificada pel Regne Unit en nom de les Illes Malvines.

La República d'Argentina recorda que les Illes Malvines, Geòrgia del Sud i Sandwich del Sud així com les zones marítimes que les envolten formen part integrant del seu territori nacional i que, a causa de la seva ocupació il·legítima per part del Regne Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord, la sobirania d'aquests territoris és objecte d'una controvèrsia l'existència de la qual és reconeguda per les Nacions Unides i d' altres organitzacions internacionals.

Referent a això, la República d'Argentina recorda que l'Assemblea General de les Nacions Unides va adoptar les Resolucions 2065 (XX), 3160 (XXVIII), 31/49, 37/9, 38/12, 39/6, 40/21, 41/40, 42/19 i 43/25, que reconeixen l'existència d'una controvèrsia relativa a la sobirania de les Illes Malvines i conviden urgentment la República d'Argentina i el Regne Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord a continuar amb les negociacions amb la finalitat de trobar com més aviat millor una solució pacífica i definitiva al desacord. El Comitè especial de l'ONU sobre la descolonització també ha insistit en aquest sentit en successives ocasions des de 1989, la seva més recent Resolució data del 12 de juny del 2008. A més en una decisió del 3 de juny del 2008, l'Assemblea general de l'Organització dels Estats americans va emetre un dictamen similar.

La República d'Argentina reafirma els seus drets sobirans legítims sobre les Illes Malvines, Geòrgia del Sud i Sandwich del Sud i les zones marítimes que les envolten i que formen part integrant del seu territori nacional.

Austràlia: declaracions

El Conveni, de conformitat amb el seu article 40, només s'aplica a l'ordenament jurídic aplicable als estats australians i els territoris continentals.

Bielorússia: reserves*Article [26]*

La República de Bielorússia declara que no està obligada al pagament de les despeses a què fa referència el paràgraf segon de l'article 26 d'aquest Conveni, derivades dels procediments judicials o de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes pel seu sistema d'assistència judicial i jurídica.

Brasil: reserves*Article [24]*

"(...) amb una reserva relativa a l'article 24 del Conveni esmentat, permesa pel seu article 42, per establir que els documents estrangers que figurin en annex als actes judicials vagin acompanyats de la seva traducció al portuguès per un traductor jurat oficial."*

*El Ministeri d'Afers Estrangers del Regne dels Països Baixos ha rebut una Nota el 21 de juny del 2000 de l'Ambaixada de Finlàndia en relació amb la reserva feta pel Brasil. La nota diu així:

"(...)El Govern de Finlàndia no pot acceptar la reserva ja que és incompatible amb els articles 24, paràgraf segon i 42, paràgraf primer del Conveni.

De conformitat amb l'article 24, paràgraf primer, les demandes, les comunicacions o altres documents enviats a l'autoritat central han de ser en l'idioma original i anar acompanyats d'una traducció a la llengua oficial o una de les llengües oficials de l'estat requerit, o si això no és possible, una traducció al francès o l'anglès. Segons l'article 24, paràgraf segon, un estat contractant pot, mitjançant una reserva, fer objecció a l'ús del francès o l'anglès, però no d'ambdós, en les demandes, les comunicacions o altres documents enviats a l'autoritat central.

Tenint en compte la redacció i el propòsit d'aquesta disposició, el Govern finès considera que la reserva feta pel Brasil, que exclou l'ús tant del francès com de l'anglès en els casos en què no és possible obtenir una traducció del document al portuguès, no està permesa segons l'article 24, paràgraf segon i l'article 42, paràgraf primer. En conclusió, el Govern finès declara que amb relació a Finlàndia aquesta reserva no pot ser invocada per les autoritats del Brasil ja que això seria incompatible amb les disposicions abans esmentades del Conveni.

Aquesta declaració no ha de ser interpretada en el sentit que impedeixi l'entrada en vigor del Conveni entre Finlàndia i el Brasil.(...)"

Bulgària: reserves*Articles [26, 42]*

De conformitat amb l'article 42, paràgraf primer, del Conveni, la República de Bulgària declara que no està obligada al pagament de les despeses derivades dels procediments o, si escau, de la participació d'un advocat, ni tampoc de les despeses derivades del retorn del menor.

Canadà: reserves i declaracions**Alberta:** reserves i declaracions*Article [26]*

De conformitat amb les disposicions de l'article 42 i d'acord amb el paràgraf tercer de l'article 26, el Govern del Canadà declara que, en relació a les demandes presentades en el marc del Conveni relatives a la província d'Alberta, Canadà es farà càrrec de les despeses que es relacionen al paràgraf segon de l'article 26, només en la mesura que aquestes despeses siguin cobertes pel sistema d'assistència legal de la província d'Alberta.

El Govern del Canadà declara a més que pot, en qualsevol moment, presentar altres declaracions o reserves de conformitat amb els articles 6, 40 i 42 del Conveni en relació a altres divisions territorials.

Colúmbia Britànica, Nou Brunswick i Ontàrio: reserves i declaracions*Articles [26,40,42]*

7. De conformitat amb les disposicions de l'article 42 i d'acord amb el paràgraf tercer de l'article 26, el Govern del Canadà declara que, en relació a les demandes presentades en el marc del Conveni relatives a les províncies d'Ontàrio, Nou Brunswick i Colúmbia Britànica, Canadà es farà càrrec de les despeses que es relacionen al paràgraf segon de l'article 26, només en la mesura que aquestes despeses siguin cobertes pel sistema d'assistència legal de la província concernida.

8. El Govern del Canadà declara a més que pot, en qualsevol moment, presentar una altra declaració o reserves en virtut dels articles 6, 40 i 42 del Conveni en relació a altres divisions territorials.

Terranova i Labrador: reserves i declaracions*Article [26]*

De conformitat amb les disposicions de l'article 42 i d'acord amb el paràgraf tercer de l'article 26, el Govern del Canadà declara que, en relació a les demandes presentades en el marc del Conveni relatives a la província de Terranova, Canadà es farà

càrrec de les despeses que es relacionen al paràgraf segon de l'article 26, només en la mesura que aquestes despeses siguin cobertes pel sistema d'assistència legal de la província de Terranova.

El Govern del Canadà declara a més que pot, en qualsevol moment, presentar altres declaracions o reserves en virtut dels articles 6, 40 i 42 del Conveni en relació a altres divisions territorials.

Territoris del Nord-Oest: reserves

Article [26]

De conformitat amb les disposicions de l'article 42 i d'acord amb el paràgraf tercer de l'article 26, el Govern del Canadà declara que, en relació a les demandes presentades en el marc del Conveni relatives als Territoris del Nord-Oest, Canadà es farà càrrec de les despeses que es relacionen al paràgraf segon de l'article 26, només en la mesura que aquestes despeses siguin cobertes pel sistema d'assistència legal dels Territoris del Nord-Oest.

Nova Escòcia: reserves i declaracions

Article [26]

De conformitat amb les disposicions de l'article 42 i d'acord amb el paràgraf tercer de l'article 26, el Govern del Canadà declara que, en relació a les demandes presentades en el marc del Conveni relatives a la província de Nova Escòcia, Canadà es farà càrrec de les despeses que es relacionen al paràgraf segon de l'article 26, només en la mesura que aquestes despeses siguin cobertes pel sistema d'assistència legal de la província de Nova Escòcia.

El Govern del Canadà declara a més que pot, en qualsevol moment, presentar altres declaracions o reserves en virtut dels articles 6, 40 i 42 del Conveni en relació a altres divisions territorials.

Nunavut: reserves

Article [26]

De conformitat amb les disposicions de l'article 42 i d'acord amb el paràgraf tercer de l'article 26, el Govern del Canadà declara que, en relació a les demandes presentades en el marc del Conveni relatives a Nunavut, Canadà es farà càrrec de les despeses que es relacionen al paràgraf segon de l'article 26, només en la mesura que aquestes despeses siguin cobertes pel sistema d'assistència legal de Nunavut.

Illa del Príncep Eduard: reserves i declaracions

Article [26]

De conformitat amb les disposicions de l'article 42 i d'acord amb el paràgraf tercer de l'article 26, el Govern del Canadà declara que, en relació a les demandes presentades en el marc del Conveni relatives a la província de l'illa del Príncep Eduard,

Canadà es farà càrrec de les despeses que es relacionen al paràgraf segon de l'article 26, només en la mesura que aquestes despeses siguin cobertes pel sistema d'assistència legal de la província de l'illa del Príncep Eduard.

El Govern del Canadà declara a més que pot, en qualsevol moment, presentar altres declaracions o reserves en virtut dels articles 6, 40 i 42 del Conveni en relació a altres divisions territorials.

Quebec: reserves i declaracions

Articles [24,26]

De conformitat amb les disposicions de l'article 42 i en aplicació del paràgraf segon de l'article 24, quan la demanda, la comunicació o un altre document relatiu a la província del Quebec no estigui redactat ni en francès ni en anglès, s'ha d'acompanyar d'una traducció al francès.

De conformitat amb les disposicions de l'article 42 i d'acord amb el paràgraf tercer de l'article 26, el Govern del Canadà declara que, en relació a les demandes presentades en el marc del Conveni relatives a la província del Quebec, Canadà es farà càrrec de les despeses que es relacionen al paràgraf segon de l'article 26, només en la mesura que aquestes despeses siguin cobertes pel sistema d'assistència legal de la província del Quebec.

El Govern del Canadà declara a més que pot, en qualsevol moment, presentar altres declaracions o reserves en virtut dels articles 6, 40 i 42 del Conveni en relació a altres divisions territorials.

Saskatchewan: reserves i declaracions

Article [26]

De conformitat amb les disposicions de l'article 42 i d'acord amb el paràgraf tercer de l'article 26, el Govern del Canadà declara que, en relació a les demandes presentades en el marc del Conveni relatives a la província de Saskatchewan, Canadà es farà càrrec de les despeses que es relacionen al paràgraf segon de l'article 26, només en la mesura que aquestes despeses siguin cobertes pel sistema d'assistència legal de la província de Saskatchewan.

El Govern del Canadà declara a més que pot, en qualsevol moment, presentar altres declaracions o reserves en virtut dels articles 6, 40 i 42 del Conveni en relació a altres divisions territorials.

Territori Yukon: reserves i declaracions

Article [26]

De conformitat amb les disposicions de l'article 42 i d'acord amb el paràgraf tercer de l'article 26, el Govern del Canadà declara que, en relació a les demandes presentades en el marc del Conveni relatives al Territori Yukon, Canadà es farà càrrec de les despeses que es relacionen al paràgraf segon de

l'article 26, només en la mesura que aquestes despeses siguin cobertes pel sistema d'assistència legal del Territori Yukon.

El Govern del Canadà declara a més que pot, en qualsevol moment, presentar altres declaracions o reserves en virtut dels articles 6, 40 i 42 del Conveni en relació a altres divisions territorials.

Dinamarca: reserves

Articles [24, 26, 39]

1) que en virtut de les disposicions del paràgraf primer de l'article 39, el Conveni no s'aplica als territoris de les illes Fer-Oer i Grenlàndia.

2) que en virtut de les disposicions de l'article 42, paràgraf primer,

a) el Regne de Dinamarca s'oposa a la utilització del francès en les demandes, les comunicacions o altres documents adreçats a la seva autoritat central (vegeu l'article 24, paràgraf segon); i

b) no està obligat al pagament de les despeses derivades dels procediments judicials o de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes pel seu sistema d'assistència judicial i jurídica (vegeu l'article 26, paràgraf tercer).

Eslovàquia: reserves

Article [26]

La República Eslovaca es reserva la possibilitat de fer una reserva en virtut de l'article 42 del Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors del 28 d'octubre de 1980 i, de conformitat amb l'article 26, paràgraf tercer, del Conveni, declara que no està obligada al pagament de les despeses a què fa referència l'article 26, paràgraf segon, derivades dels procediments judicials o de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes pel seu sistema d'assistència judicial i jurídica.

Estats Units d'Amèrica: reserves

Articles [24, 26]

1) De conformitat amb l'article 24, paràgraf segon i l'article 42, els Estats Units fan la reserva següent: totes les demandes, les comunicacions i altres documents adreçats a l'autoritat central dels Estats Units han d'anar acompanyats d'una traducció a la llengua anglesa.

2) De conformitat amb l'article 26, paràgraf tercer, els Estats Units declaren que no estan obligats al pagament de les despeses i les costes derivades de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics o dels procediments judicials i legals en relació amb el

retorn d'un menor des dels Estats Units, de conformitat amb el Conveni, llevat que aquestes despeses siguin cobertes per un programa d'assistència judicial.

Estònia: reserves

Articles [24, 26]

(...)

2) De conformitat amb l'article 42 i l'article 24, paràgraf segon del Conveni, la República d'Estònia no accepta la utilització de l'anglès en les demandes, les comunicacions o altres documents;

3) De conformitat amb l'article 42 i l'article 26, paràgraf tercer del Conveni, la República d'Estònia no accepta cap obligació respecte de les despeses a què fa referència l'article 26, paràgraf segon, dels procediments judicials o de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes pel seu sistema d'assistència judicial i jurídica.

Finlàndia: reserves

Articles [24, 26]

1. Finlàndia declara, de conformitat amb l'article 42 i l'article 24, paràgraf segon del Conveni, que només accepta la utilització de l'anglès en les demandes, les comunicacions o altres documents adreçats a la seva autoritat central.

2. Finlàndia declara, de conformitat amb l'article 42 i l'article 26, paràgraf tercer del Conveni, que no està obligada al pagament de les despeses a què fa referència l'article 26, paràgraf segon, derivades dels procediments judicials o de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes pel seu sistema d'assistència judicial i jurídica.

França: reserves i declaracions

Articles [24, 26, 39]

1) (...)

2) De conformitat amb les disposicions de l'article 42 i en aplicació de l'article 24, paràgraf segon, només accepta les demandes redactades en llengua francesa o acompanyades d'una traducció a la llengua francesa, i exigeix la traducció a la llengua francesa de les comunicacions o els documents adreçats a la seva autoritat central.

3) De conformitat amb les disposicions de l'article 42 i en aplicació de l'article 26, paràgraf tercer, declara que només es farà càrrec de les despeses a què fa referència el paràgraf segon de l'article 26, en la mesura que aquestes despeses siguin cobertes pel sistema francès d'assistència judicial.

4) De conformitat amb les disposicions de l'article 39, declara que el Conveni s'aplica al conjunt del territori de la República Francesa.

Grècia: reserves

Articles [24, 26]

1. En virtut de l'article 42 del Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors, Grècia declara que no està obligada al pagament de les despeses a què fa referència el segon paràgraf de l'article 26 i que es deriven dels procediments judicials o de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics, llevat que aquestes despeses es refereixin a casos d'assistència judicial o justícia gratuïta.

2. En virtut de l'article 42 del Conveni més amunt esmentat, Grècia declara que s'oposa a la utilització establerta a l'article 24, de la llengua francesa en les demandes, les comunicacions i altres documents adreçats a la seva autoritat central.

Islàndia: reserves

Articles [24, 26]

1. De conformitat amb el paràgraf primer de l'article 42 i l'article 24, paràgraf segon, del Conveni, Islàndia fa la reserva prevista al paràgraf primer de l'article 24, en el sentit que s'oposa a la utilització de la llengua francesa en les demandes, les comunicacions o altres documents adreçats a la seva autoritat central.

2. De conformitat amb l'article 42, paràgraf primer i l'article 26, paràgraf tercer del Conveni, Islàndia fa la reserva que no està obligada al pagament de les despeses a què fa referència l'article 26, paràgraf segon derivades dels procediments judicials o de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes pel seu sistema d'assistència judicial i jurídica.

Les altres disposicions del Conveni s'observen degudament.

Israel: reserves

Article [26]

De conformitat amb els articles 26 i 42 del Conveni, l'estat d'Israel declara que no està obligat en el context dels procediments establerts pel Conveni al pagament de les despeses derivades dels procediments judicials o de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes pel seu sistema d'assistència judicial i jurídica.

Letònia: reserves

Article [24]

De conformitat amb les disposicions de l'article 42 i l'article 24, paràgraf segon, del Conveni, la República de Letònia declara que només accepta la utilització de la llengua anglesa en les demandes, les comunicacions o altres documents adreçats a la seva autoritat central.

Lituània: reserves

Article [24, 26]

1. De conformitat amb l'article 42 i el paràgraf segon de l'article 24 del Conveni, la República de Lituània accepta la utilització només de l'anglès per a qualsevol demanda, comunicació o qualsevol altre document adreçat a la seva autoritat central;

2. De conformitat amb l'article 42 i el paràgraf 3 de l'article 26 del Conveni, la República de Lituània no està obligada a fer-se càrrec de qualsevol despesa a què fa referència el paràgraf segon de l'article 26 del Conveni derivada dels procediments judicials o de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics, llevat que aquestes despeses estiguin cobertes pel sistema d'assistència judicial i jurídica de la República de Lituània.

Luxemburg: reserves

Article [26]

El Gran Ducat de Luxemburg declara que no està obligat al pagament de les despeses a què fa referència l'article 26, paràgraf segon del Conveni, és a dir, les despeses dels procediments judicials o de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics, llevat que aquestes despeses estiguin cobertes pel sistema luxemburguès d'assistència judicial i jurídica.

Mònaco: reserves

Article [26]

De conformitat amb l'article 26, paràgraf tercer del Conveni, el Principat de Mònaco declara que no està obligat al pagament de les despeses a què fa referència el paràgraf segon de l'article 26, derivades dels procediments judicials o de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes pel seu sistema d'assistència judicial i jurídica.

Noruega: reserves

Articles: [24, 26]

1. De conformitat amb els articles 24 i 42, el Govern noruec es reserva el dret de no acceptar les demandes, les comunicacions o altres documents adreçats a l'autoritat central en llengua francesa.

2. De conformitat amb els articles 26 i 42, Noruega fa la reserva que no està obligada al pagament de les despeses derivades dels procediments judicials o de la

participació d'un advocat o d'assessors jurídics, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes per la Llei del 13 de juny de 1980 relativa a l'assistència judicial.

Nova Zelanda: reserves

Articles [24, 26]

El Govern de Nova Zelanda declara de conformitat amb els articles 24 i 42 del Conveni, que les demandes, les comunicacions o altres documents adreçats a la seva autoritat central han de ser redactats en llengua anglesa o anar acompanyats d'una traducció a l'anglès; el Govern de Nova Zelanda declara, a més, de conformitat amb els articles 26 i 42 del Conveni, que es reserva el dret de no estar obligat al pagament de les despeses a què fa referència l'article 26 derivades dels procediments judicials o de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes pel seu sistema d'assistència judicial i jurídica.

Països Baixos: reserves

Article [26]

El Regne dels Països Baixos només està obligat al pagament de les despeses a què fa referència l'article 26 del Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors, conclòs a l'Haia el 25 d'octubre de 1980, derivades dels procediments judicials o de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes pel seu sistema d'assistència judicial i jurídica.

Panamà: reserves

Article [26]

"1. La República de Panamà s'oposa a la utilització de l'idioma francès en les demandes, les comunicacions o altres documents a què fa referència el paràgraf primer de l'article 24, adreçades a la seva autoritat central." *

2. Així mateix, la República de Panamà declara que no està obligada a pagar les despeses a què fa referència el paràgraf primer de l'article 26 del Conveni, derivades dels procediments judicials o de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes per un sistema d'assistència judicial i assessorament jurídic".

* El 3 de maig de 1994 Panamà va notificar la retirada d'aquesta reserva. La reserva ha deixat de tenir efecte el dia 1 d'agost de 1994.

Polònia: reserves

Article [26]

De conformitat amb l'article 42, la República de Polònia fa la reserva relativa al paràgraf tercer de l'article 26 del Conveni i declara que no està obligada al pagament de les despeses a què fa referència el paràgraf anterior, derivades dels procediments judicials, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes pel seu sistema d'assistència judicial i jurídica.

Regne Unit: reserves i notificacions

Articles [26, 39]

(...), de conformitat amb les disposicions de l'article 42 del Conveni, el Regne Unit declara que no està obligat al pagament de les despeses a què fa referència el paràgraf segon de l'article 26 del Conveni, derivades dels procediments judicials o de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes per un sistema d'assistència judicial i jurídica.

De conformitat amb l'article 39 del Conveni, el Regne Unit notificarà al dipositari, en el seu moment, els territoris de quines relacions internacionals n'és responsable, als quals es farà extensiu el Conveni.

República Txeca: reserves

Article [26]

Després d'haver examinat aquest Conveni i sabent que el Parlament de la República Txeca ha donat el seu consentiment, ratifiquem i confirmem el Conveni amb la reserva, de conformitat amb l'article 42 del Conveni, que la República Txeca no està obligada al pagament de les despeses a què fa referència el paràgraf segon de l'article 26, del Conveni, derivades dels procediments judicials o de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes per un sistema d'assistència judicial i jurídica.

Sri Lanka: reserves

Articles [24, 26]

Article 24

Als efectes de l'article 24, els documents han de ser redactats en llengua anglesa.

Article 26

Als efectes de l'article 26 (3), Sri Lanka només està obligada a assumir el pagament de les despeses a què fa referència el paràgraf esmentat, derivades dels procediments judicials o de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics, llevat que aquestes

despeses puguin ser cobertes pel sistema d'assistència judicial i jurídica de Sri Lanka.

Sud-àfrica: reserves

Articles [24,26]

(a) La República de Sud-àfrica s'oposa a l'ús del francès en les demandes, les comunicacions i altres documents enviats a l'autoritat central de la República de Sud-àfrica, a què fa referència l'article 24 del Conveni, i no accepta aquests documents redactats en francès.

(b) La República de Sud-àfrica no està obligada a pagar les despeses a què fa referència el paràgraf segon de l'article 26, del Conveni, derivades dels procediments judicials o de la participació d'advocats o d'assessors jurídics, llevat que les despeses puguin ser cobertes pel sistema d'assistència judicial en virtut de la Llei d'Assistència Judicial de 1969 (Llei núm. 22 de 1969).

Suècia: reserves

Article [26]

De conformitat amb l'article 42 i en virtut de l'article 42 i l'article 26, Suècia declara que només està obligada al pagament de les despeses a què fa referència l'article 26, paràgraf segon, derivades dels procediments judicials o de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes pel sistema suec d'assistència judicial.

Turquia: reserves

Article [26]

"(...) que de conformitat amb el paràgraf tercer de l'article 26, la República Turca no està obligada al pagament de les despeses i les costes del procés, ni, si s'escau, de les despeses derivades de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics i les despeses causades pel retorn del menor." *

*El Ministeri d'Afers Estrangers del Regne dels Països Baixos ha rebut una Nota del 18 d'octubre del 2000 de l'Ambaixada de Finlàndia relativa a la reserva feta per Turquia. La nota diu així:

"El Govern de Finlàndia no pot acceptar aquesta reserva perquè és incompatible amb els articles 26 (3) i 42 (1) del Conveni.

De conformitat amb l'article 26(3) del Conveni, un estat contractant pot, fent una reserva de conformitat amb l'article 42, declarar que no està obligat al pagament de les despeses a què fa referència el paràgraf anterior, derivades dels procediments judicials o de la participació d'un advocat o assessors jurídics, llevat que aquestes

despeses puguin ser cobertes per un sistema d'assistència judicial i jurídica.

Tenint en compte la formulació i la intenció d'aquesta disposició, el Govern de Finlàndia considera que la reserva feta per Turquia, que exclou també les despeses cobertes pel sistema turc d'assistència judicial i jurídica, no està permesa en virtut dels articles 26(3) i 42(1). En conseqüència, el Govern de Finlàndia declara que, pel que fa a Finlàndia, aquesta reserva no pot ser invocada per Turquia doncs seria incompatible amb les disposicions esmentades del Conveni.

Veneçuela: reserves

Article [26]

"Totes les comunicacions a l'autoritat central han de ser redactades en llengua espanyola.

La República de Veneçuela no està obligada a assumir cap de les despeses esmentades al paràgraf tercer de l'article 26."*

* El Ministeri d'Afers Estrangers del Regne dels Països Baixos ha rebut, el 26 de febrer de 1997, una Nota de data 24 de febrer de 1997 de l'Ambaixada de Finlàndia amb relació a les reserves fetes per Veneçuela. La nota diu així:

(...) El Govern finlandès no pot acceptar aquestes reserves que són incompatibles amb el paràgraf segon de l'article 24, el paràgraf tercer de l'article 26 i el paràgraf primer de l'article 42 del Conveni.

De conformitat amb el paràgraf primer de l'article 24, qualsevol demanda, comunicació i altres documents s'envien en la seva llengua original a l'autoritat central de l'estat requerit i han d'anar acompanyats d'una traducció en la llengua oficial o en una de les llengües oficials d'aquest estat o, quan això no sigui possible, d'una traducció al francès o l'anglès.

Segons el paràgraf segon de l'article 24, un estat contractant pot, fent una reserva, oposar-se a la utilització ja sigui del francès o de l'anglès, en les demandes, les comunicacions o altres documents adreçats a la seva autoritat central. Tenint en compte el redactat i el propòsit d'aquesta disposició, el Govern finlandès considera que la reserva feta per la República de Veneçuela, que exclou la utilització tant del francès com de l'anglès en els casos en què no sigui possible obtenir una traducció del document a l'espanyol, no està permesa en virtut del paràgraf segon de l'article 24 i el paràgraf primer de l'article 42.

A més, la reserva sembla exigir que totes les comunicacions, incloent-hi els documents originals tramesos a l'autoritat central veneçolana, hauran de ser redactats en espanyol, mentre que en virtut del

paràgraf primer de l'article 24, els documents seran enviats en la seva llengua original i, a més a més, acompanyats d'una traducció en la llengua oficial o en una de les llengües oficials d'aquest estat (o quan aquesta traducció no sigui possible, en francès o anglès). Aquesta exigència, implícita en la reserva, no només és incompatible amb l'article 24, sinó també, en la majoria dels casos, impossible de complir en els casos en què els documents originals que, en virtut del paràgraf primer han de ser enviats a l'estat requerit, no hagin estat redactats en espanyol.

En virtut del paràgraf tercer de l'article 26, un estat contractant pot fer la reserva segons la qual no està obligat al pagament de les despeses a què fa referència el paràgraf segon, derivades dels procediments judicials o de la participació d'un advocat o d'assessor jurídics, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes pel seu sistema d'assistència judicial i jurídica. No obstant això, la reserva feta per la República de Veneçuela sembla indicar que, en l'aplicació del Conveni, Veneçuela no pagarà les despeses a què es fa referència més amunt en cap circumstància, fins i tot en el cas que aquestes despeses poguessin ser eventualment cobertes pel sistema veneçolà d'assistència judicial i jurídica.

El Govern finlandès estima que aquesta reserva és incompatible amb el paràgraf tercer de l'article 26 i el paràgraf primer de l'article 42 del Conveni.

En conclusió, el Govern finlandès declara que, pel que fa a Finlàndia, aquestes reserves no poden ser invocades per les autoritats de la República de Veneçuela, doncs seria incompatible amb les disposicions esmentades del Conveni.

La present declaració no ha de ser interpretada en el sentit que impedeixi l'entrada en vigor del Conveni entre Finlàndia i la República de Veneçuela.”

** El Govern d'Alemanya va dipositar el 15 d'abril de 1997, al Ministeri d'Affers Estrangers del Regne dels Països Baixos, la declaració següent amb relació a aquesta reserva:

El Govern Federal interpreta la reserva formulada per Veneçuela en el sentit que les persones indigents que presentin una demanda de conformitat amb el Conveni més amunt esmentat, es poden beneficiar de les disposicions generals establertes pel dret processal civil veneçolà per a les persones indigents, és a dir, que la gratuïtat de l'accés als tribunals i de consulta a un advocat està també garantida per als procediments iniciats en el marc del Conveni.”

Xile: declaracions

Article [3]

“Xile interpreta l'article 3 del Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors en el sentit que no està en contradicció amb la legislació nacional, que estableix que el dret de tutela i de custòdia s'exerceix fins a l'edat de 18 anys.”

Estats no membres de la Conferència de l'Haia

Estat	S ¹	R/A ²	Tipus ³	EEV ⁴	Res/D/N ⁵
Armènia		1-III-2007	A*	1-VI-2007	Res,24,26
Bahames		1-X-1993	A*	1-I-1994	
Belize		22-VI-1989	A*	1-IX-1989	Res,24,26
Burkina Faso		25-V-1992	A*	1-VIII-1992	
Colòmbia		13-XII-1995	A*	1-III-1996	
Costa Rica		9-XI-1998	A*	1-II-1999	
El Salvador		5-II-2001	A*	1-V-2001	Res,D,3,26
Fiji		16-III-1999	A*	1-VI-1999	
Guatemala		6-II-2002	A*	1-V-2002	Res,24,26
Hondures		20-XII-1993	A*	1-III-1994	Res,26
Maurici		23-III-1993	A*	1-VI-1993	Res,26
Moldàvia, República de		10-IV-1998	A*	1-VII-1998	Res,26
Nicaragua		14-XII-2000	A*	1-III-2001	
República Dominicana		11-VIII-2004	A	1-XI-2004	
Saint Kitts i Nevis		31-V-1994	A*	1-VIII-1994	Res,26
San Marino		14-XII-2006	A*	1-III-2007	D,26
Seychelles		27-V-2008	A*	1-VIII-2008	
Tailàndia		14-VIII-2002	A*	1-XI-2002	Res,24
Trinitat i Tobago		7-VI-2000	A*	1-IX-2000	
Turkmenistan		29-XII-1997	A*	1-III-1998	
Uzbekistan		31-V-1999	A*	1-VIII-1999	Res,26
Zimbabwe		4-IV-1995	A*	1-VII-1995	Res,26

Declaracions, reserves o notificacions dels estats no membres de la Conferència de l'Haia

Armènia: reserves

Article [24,26]

De conformitat amb l'article 42 del Conveni (...), la República d'Armènia fa les reserves següents:

1. En relació amb l'article 24, les demandes, comunicacions o altres documents adreçats a l'autoritat central de la República d'Armènia han de ser redactats en les llengües originals i han d'anar acompanyats d'una traducció a l'armeni o, quan això no sigui factible, d'una traducció a l'anglès.
2. En relació amb l'article 26, la República d'Armènia no està obligada a pagar qualsevol despesa a què es refereix el paràgraf segon de l'article 26, derivades de la participació d'un advocat o assessors jurídics o dels procediments judicials, llevat que puguin ser cobertes pel seu sistema d'assistència judicial i jurídica.

Belize: reserves

Articles [24, 26]

- 1) Tota demanda o altre document tramès a l'autoritat central en virtut del Conveni ha d'anar acompanyat d'una traducció a l'anglès i no al francès i
- 2) Belize no està obligada al pagament de les despeses relatives a les demandes en virtut del Conveni, derivades de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics, o dels procediments judicials, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes pel seu sistema d'assistència judicial i jurídica.

El Salvador: reserves i declaracions

Articles [3, 26]

1. El Govern de la República d'El Salvador només estarà obligat a assumir les despeses esmentades al paràgraf tercer de l'article 26, quan aquestes despeses siguin cobertes pel seu propi sistema d'assistència judicial i jurídica;
2. El Govern de la República d'El Salvador interpreta l'article 3 en el sentit que no constitueix una contradicció amb la legislació interna que estableix que la majoria d'edat s'assoleix als divuit anys;
3. (...)
4. El Govern de la República d'El Salvador declara que tota la documentació enviada a El Salvador en aplicació del Conveni esmentat ha d'anar acompanyada d'una traducció oficial a l'espanyol."

Guatemala: reserves

Articles [24, 26]

1. La República de Guatemala s'oposa a la utilització del francès en les demandes, les comunicacions i altres documents que es trametin a l'autoritat central, basant-se en el paràgraf segon de l'article 24 del Conveni (si escau).
2. La República de Guatemala no està obligada a assumir les despeses esmentades al paràgraf segon de l'article 26 del Conveni, derivades de la participació d'un advocat, d'assessors jurídics o dels procediments judicials, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes pel seu sistema d'assistència judicial i jurídica.

Hondures: reserves

Article [26]

Amb la reserva de l'article 26, paràgraf tercer.

Maurici: reserves

Article [26]

La República de Maurici declara que no està obligada al pagament de les despeses a què fa referència l'article 26, paràgraf segon, derivades de la participació d'un advocat o un assessor jurídic, o les despeses judicials, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes pel seu sistema d'assistència judicial i jurídica.

Moldàvia: reserves

Article [26]

De conformitat amb les disposicions de l'article 42 i de conformitat amb l'article 26, paràgraf tercer, la República de Moldàvia declara que la República de Moldàvia es farà càrrec de les despeses a què fa referència el paràgraf segon de l'article 26, només si aquestes despeses estan cobertes pel sistema nacional d'assistència jurídica i judicial.

Saint Kitts i Nevis: reserves

Articles [26]

En aplicació de les disposicions del paràgraf tercer de l'article 26 del Conveni, Saint Kitts i Nevis no està obligat al pagament de les despeses sota el Conveni, de la participació d'un advocat o d'assessors jurídics o dels procediments judicials.

San Marino: declaracions

Article [26]

"En virtut de l'apartat 3 de l'article 26 del Conveni, la República de San Marino declara que no està obligada a assumir qualsevol despesa esmentada a l'apartat 2 de l'article 26, que resultés de la

participació d'un advocat o d'assessors jurídics o dels procediments judicials, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes pel seu sistema d'assistència judicial i jurídica."

Tailàndia: reserves

Article [24]

"(...) amb la reserva, feta en virtut dels articles 24 i 42 del Conveni, segons la qual accepta només la utilització de l'anglès en les demandes, les comunicacions o altres documents enviats a la seva autoritat central (...)

Uzbekistan: reserves

Article [26]

La República d'Uzbekistan no està obligada al pagament de les despeses a què fa referència el paràgraf segon de l'article 26, derivades de la participació d'un advocat o dels procediments judicials.

Zimbabwe: reserves

Article [26]

...amb la reserva que les despeses a què fa referència l'article 26, paràgraf segon, del Conveni més amunt esmentat no són a càrrec de l'estat.

Reserves del Principat d'Andorra en relació als articles 24 i 26 del Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors

Reserva relativa a l'article 24

“De conformitat amb allò que disposa l'article 42 i en aplicació del paràgraf segon de l'article 24 del Conveni, el Principat d'Andorra declara que només accepta les demandes, comunicacions o altres documents adreçats a la seva autoritat que vagin acompanyats d'una traducció al català, o quan això no sigui possible, al francès.”

Reserva relativa a l'article 26

“De conformitat amb allò que disposa l'article 42 i en aplicació del paràgraf tercer de l'article 26 del Conveni, el Principat d'Andorra declara que no s'obliga a assumir les despeses esmentades en l'apartat segon de l'article esmentat, derivades de la participació d'un advocat o d'un assessor jurídic o dels procediments judicials, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes pel sistema andorrà d'assistència judicial i jurídica.”

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 25 de novembre del 2010, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 22 de novembre, sota el títol **Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a les pensions compensatòries del 2 d'octubre de 1973** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d) i 82), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Tractat Internacional i procedir a la seva tramitació com a tal, sota el procediment d'urgència.
2. D'acord amb els articles 92.2 i 117, ordenar la seva publicació i obrir un període de set dies i mig per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 9 de desembre del 2010, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 25 de novembre del 2010

Josep Dallerès Codina
Síndic General

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a les pensions compensatòries del 2 d'octubre de 1973

El problema del cobrament efectiu d'una pensió compensatòria ha estat una qüestió que ha preocupat la comunitat internacional des del 1938 en l'àmbit de la Lliga de Nacions, i que al llarg dels anys ha estat objecte de regulació en diversos instruments internacionals.

El 15 d'abril de 1958, la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat, en una primera aproximació, va aprovar un text sobre les pensions compensatòries que només permetia als fills (legítims, no legítims o adoptius) reclamar el reconeixement o l'execució d'una decisió en matèria de pensions. Qualsevol altre creditor quedava, doncs, fora de l'àmbit d'aplicació del Conveni.

Més tard, la mateixa Conferència de l'Haia durant la dotzena sessió (octubre de 1972) i la sessió de la Comissió Especial que la va seguir (març de 1973), després d'adonar-se del poc abast del conveni precedent, van treballar sobre un nou projecte de conveni que es va titular “Conveni sobre el reconeixement i l'execució de decisions relatives a les pensions compensatòries”, i que no es va aprovar fins al 2 d'octubre de 1973. Aquesta nova versió permet que qualsevol persona creditora d'una pensió compensatòria (cònjuge, persones amb relacions d'afinitat o de col·lateralitat, institucions públiques o fills) pugui demanar-ne el reconeixement o l'execució en qualsevol estat part del Conveni.

En l'àmbit de les Nacions Unides, el 24 de juny de 1956, l'Assemblea General també va aprovar un instrument més flexible a l'hora d'admetre les sol·licituds però que obligava els estats membres a designar autoritats encarregades de la gestió de les demandes. Es creaven institucions intermediàries amb la funció de gestionar i fer efectives les peticions de les parts. Es tractava d'un procediment menys automàtic que requeria la intervenció de nous òrgans de gestió.

Actualment i a escala europea, l'Oficina Permanent de la Conferència de l'Haia ha aprovat el 23 de novembre del 2007 un nou Conveni sobre l'obtenció internacional de pensions compensatòries destinades als menors i a altres membres de la família. Aquest Conveni és molt recent i encara no compta amb el nombre suficient d'estats per entrar en vigor (només ha estat signat per un país). Caldrà seguir atentament en el futur la posició dels socis europeus, especialment aquells amb què Andorra pot arribar a tenir més qüestions objecte del Conveni.

D'altra banda, la mateixa Unió Europea, preocupada per la dimensió del problema a l'interior de les seves fronteres, s'està plantejant la conveniència de tenir una directiva sobre aquesta matèria. La poca acceptació d'aquest Conveni (només 22 països són estats part dels 68 estats membres de la Conferència) ha motivat probablement la necessitat de revisar-ne el contingut, sobretot si es té en compte que determinats conceptes recollits en el text, com ara les relacions d'afinitat de l'article 26, 2 b), en clara referència a les parelles no casades, estan avui en dia superats. Sobre aquest punt, la majoria dels estats part havien formulat reserves.

Tots els instruments referits intenten regular i unificar criteris i normes al voltant d'una conseqüència directa de la disrupció familiar. Es pretén que la part més perjudicada tingui el dret de percebre una quantitat econòmica per al manteniment dels fills de la parella, si estan al seu càrrec, i, quan escau, per compensar el desequilibri que es produeix a causa precisament del trencament de les relacions.

D'acord amb la pràctica jurídica, l'obligació de satisfer aquesta assignació econòmica ve imposada, en la majoria dels casos, per una sentència de nul·litat, separació o divorci dictada per un tribunal. En la mateixa resolució es fixa la persona que està obligada a pagar aquesta pensió, la quantitat i també les bases per a la seva actuació (habitualment l'índex de preus de consum –IPC). La quantitat es calcula a partir dels ingressos de la persona que està obligada a abonar-los i de les necessitats del beneficiari. Sovint, les mateixes parts pacten els acords sense necessitat d'intervenció de la justícia, malgrat que no sempre és així.

Quant a l'oportunitat d'adherir-se al Conveni, és molt important accentuar que la justícia andorrana rep sovint demandes per part de nacionals, principalment de França, Espanya o Portugal, que veuen com el dret de percebre una pensió compensatòria s'esvaeix quan el deutor trasllada la seva residència al Principat o fora del Principat. La societat andorrana ha reclamat en diverses ocasions a través del Raonador del Ciutadà o dels mateixos òrgans de la justícia la necessitat imperiosa d'adherir-se al Conveni per donar una resposta ràpida a una realitat cada dia més freqüent.

Fins ara, l'única via processal possible per a aquests casos era l'*exequatur*. En la majoria dels ordenaments jurídics es tracta d'un procediment llarg i costós. En el cas particular d'Andorra, l'*exequatur* es tramita davant el Tribunal Superior de Justícia i la Llei transitòria de procediments judicials, del 23 de desembre de 1993, estableix, en el seu articulat, la realització d'un judici ordinari.

Els ciutadans andorrans que persegueixen el reconeixement o l'execució d'una sentència d'un tribunal andorrà a Espanya, França o Portugal, per exemple, també han d'iniciar un procediment semblant d'*exequatur* amb el greuge que en aquests països el temps i el cost econòmic acostuma a ser molt superior.

A Andorra, a partir de l'adhesió al Conveni, totes les resolucions judicials relatives a les pensions compensatòries podran ser executades en els altres estats part (entre els quals, Espanya, França i Portugal). De la mateixa manera, les decisions judicials o administratives d'aquests països podran tractar-se directament davant l'òrgan jurisdiccional competent. És precisament amb aquest objectiu que es fa necessari regular normativament un procediment especial per a l'execució de les decisions estrangeres i sobre les mesures urgents aplicables a aquests casos. Es tracta de posar en mans de la justícia les eines adequades per solucionar d'una manera ràpida i eficaç les qüestions que s'arriben a plantejar, vist que les situacions objecte del Conveni afecten principalment els més vulnerables, els que més necessiten una protecció eficient i tenaç dels seus drets per part de les autoritats administratives i judicials.

Els articles del Conveni s'agrupen en set capítols. Els tres primers articles del començament, relatius a l'àmbit d'aplicació de l'instrument, conformen el primer capítol. A continuació segueixen els dos capítols més importants del Conveni: el primer, sobre les condicions i el segon, sobre el procediment per al reconeixement i l'execució de les decisions definides en el text. Tres articles, els quals formen part del capítol quart, tracten sobre les institucions públiques que demanen l'execució de les decisions que obliguen un creditor a retornar les prestacions avançades a un creditor d'una pensió compensatòria. A aquest capítol el segueix el cinquè, el més curt de tots, amb un sol article dedicat als pactes entre les parts. El capítol sisè conté un recull de disposicions relatives a l'entrada en vigor del Conveni, reserves, conflictes de territorialitat o sistemes normatius específics en un mateix país, transferències de fons, conflicte entre convenis, etc. Finalment, el capítol setè conté les disposicions habituals relatives a la signatura i a la ratificació del Conveni, així com la disposició relativa a l'adhesió.

L'objectiu principal del Conveni és, doncs, el reconeixement recíproc, entre els estats signataris, només de les decisions relatives a les pensions compensatòries i la seva execució sigui quina sigui la seva denominació (articles 1, 2 i 3).

Les autoritats competents de l'estat requerit han de reconèixer i executar les decisions administratives o

judicials fermes (sense possibilitat de recurs ordinari) sempre que hagin estat emeses per una autoritat competent d'un dels països contractants (article 4). Aquest Conveni no exigeix que els estats contractants designin autoritats centrals competents, ja que entén que en cada cas s'haurà de saber quina és, en l'estat requerit, l'autoritat competent en matèria de pensions compensatòries. Normalment, i en la majoria dels estats part del Conveni, són els tribunals civils encarregats d'afers de família, malgrat que no es descarta la possibilitat que siguin institucions governamentals.

Les autoritats dels estats requerits poden denegar el reconeixement o l'execució de la decisió si aquesta és contrària a l'ordre públic; si s'ha obtingut en un litigi fraudulent; si el litigi encara no ha acabat o si la decisió és incompatible amb una altra decisió sobre el mateix objecte i amb els mateixos litigants (article 5). En cada cas les autoritats competents encarregades de l'assumpte hauran d'obrir un període per esbrinar si les circumstàncies que van motivar la decisió o la situació actual de les parts han canviat. Es tracta d'una mesura de prevenció lògica en aquest tipus d'instruments per evitar que es donin situacions irregulars.

El Conveni preveu que també seran executables les decisions dictades en rebel·lia (quan una de les parts no s'ha presentat tot i que hagi estat degudament citada i hagi tingut el termini previst en la llei per contestar –decisió per omissió d'una de les parts litigants) (article 6). No es pot oblidar que l'instrument pretén actuar amb determinació i celeritat sempre que es donin les garanties processals suficients que no provoquin la indefensió d'una de les parts.

La residència habitual, la nacionalitat de les parts o l'acceptació –expressa o no contrària– són els tres casos que determinen la competència jurisdiccional d'una autoritat per emetre una decisió relativa a una pensió compensatòria (article 7).

El Conveni fonamenta la seva eficàcia en el fet que cada estat reconegui o executi la resolució de conformitat amb el seu dret intern (article 13). En el cas d'Andorra, els articles 47 i següents de la Llei transitòria de procediments judicials, del 23 de desembre de 1993, sobre el desenvolupament de l'article 19 de la Llei qualificada de la justícia, del 3 de setembre de 1993, preveu que “en absència de tractat internacional, les sentències estrangeres [...] no seran en cap cas executòries a Andorra i no serà admesa la petició d'execució a Andorra”. Cosa que, *a sensu contrario*, significa que, un cop entri en vigor el Conveni, qualsevol part interessada podrà demanar directament a la justícia andorrana el reconeixement o l'execució de qualsevol decisió

administrativa o judicial estrangera sobre aquesta matèria. De la mateixa manera, les resolucions andorranes podran ser reconegudes o executades en els estats membres del Conveni, simplificant així, en temps i costos, el procediment actual d'*exequatur*. El ciutadà andorrà haurà de buscar, però, quines són les autoritats competents en l'estat requerit per reconèixer o executar la decisió.

Perquè el creditor no hagi de sufragar costos addicionals, tenint en compte precisament la seva situació de desavantatge, es preveu que, si mai ha tingut una exempció de despeses o assistència judicial gratuïta en l'estat de residència, també li sigui concedida l'assistència més favorable o l'exempció més àmplia prevista en la legislació de l'estat requerit (article 15). No s'entendria que amb l'aplicació del Conveni les parts haguessin de suportar càrregues econòmiques addicionals quan allò que es pretén és precisament el cobrament d'una pensió, normalment, econòmica.

El Conveni permet que qualsevol persona interessada pugui adreçar-se a l'autoritat competent de l'estat requerit amb la finalitat que aquesta autoritat executi o reconegui la decisió presentant la documentació establerta en el Conveni (article 17).

Del capítol VI relatiu a les disposicions diverses, cal destacar que el Conveni és aplicable sigui quina sigui la data en què es va dictar la decisió (article 24) i malgrat que a Andorra la majoria d'edat s'assoleix als 18 anys, el Conveni beneficia els fills que reben una pensió fins als 21 anys, moment en què la societat entén que poden entrar en el món laboral i independitzar-se econòmicament. De la mateixa manera, quan el creditor hagi contret segones núpcies, l'obligació del cònjuge deutor de passar la pensió compensatòria resta sense efecte. En aquests casos, els estats poden reservar-se el dret de no reconèixer ni declarar executòries aquest tipus de decisions (article 26).

Finalment, els darrers articles (del 30 al 37), habituals en aquest tipus de convenis, fan referència al procediment d'adscripció i a les conseqüències jurídiques per a cada estat (entrada en vigor, declaracions i reserves).

Amb relació a les reserves que el Conveni permet efectuar, s'ha considerat apropiat formular la relativa a l'article 26, que permet que els estats puguin reservar-se el dret a no reconèixer o executar les decisions que afectin:

- a) Creditors més grans de 21 anys o cònjuges que s'hagin casat.
- b) Persones amb una relació col·lateral o d'afinitat.
- c) O que no incloguin un pagament periòdic.

A Andorra, la majoria d'edat s'assoleix als 18 anys. El Conveni beneficia els fills que reben una pensió fins als 21 anys. Es veu adequat fer una reserva en aquest sentit, ja que a Andorra els fills poden entrar en el món laboral a partir dels 18 anys i independitzar-se econòmicament. Seria aconsellable formular també una reserva en el sentit de no acceptar ni el reconeixement ni l'execució de les decisions quan el creditor de l'obligació hagi contret segones núpcies, en quedar sense efecte l'obligació del cònjuge deutor de passar la pensió d'aliments. D'altra banda, no es considera oportú efectuar cap reserva amb relació a les lletres b) i c).

Tenint en compte les consideracions exposades, s'aprova:

L'adhesió al Conveni sobre el reconeixement i l'execució de decisions relatives a les pensions compensatòries del 2 d'octubre de 1973.

El Ministeri d'Afers Exteriors i Relacions Institucionals donarà a conèixer la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni per a Andorra.

Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a les pensions compensatòries

(Conclòs el 2 d'octubre de 1973)

(Entrada en vigor l'1 d'agost de 1976)

Els estats signataris d'aquest Conveni;

Amb el desig d'establir disposicions comunes que regulin el reconeixement i l'execució recíprocs de les decisions relatives a les pensions compensatòries envers els adults;

Amb el desig de coordinar aquestes disposicions i les del Conveni del 15 d'abril de 1958 relatiu al reconeixement i a l'execució de les decisions en matèria de pensions compensatòries envers els menors;

Han decidit de concloure un Conveni a aquest efecte i han convingut les disposicions següents:

Capítol I. Àmbit d'aplicació del conveni

Article 1

Aquest Conveni s'aplica a les decisions en matèria de pensions compensatòries que es deriven de les relacions de família, parentiu, matrimoni o afinitat, incloent-hi les pensions compensatòries envers un fill no legítim, dictades per les autoritats judicials o administratives d'un estat contractant entre:

1. un creditor i un deutor d'una pensió compensatòria; o

2. un deutor d'una pensió compensatòria i una institució pública que persegueixin el reembors de la prestació facilitada al creditor d'una pensió compensatòria.

S'aplica també als pactes concertats en aquesta matèria davant aquestes autoritats i entre aquestes persones.

Article 2

El Conveni s'aplica a les decisions i als pactes sigui quina sigui la denominació.

S'aplica igualment a les decisions o als pactes que modifiquen una decisió o un pacte anterior, fins i tot en cas que aquests provinguessin d'un estat no contractant.

S'aplica sense tenir en compte el caràcter internacional o intern de la reclamació de la pensió compensatòria i sigui quina sigui la nacionalitat o la residència habitual de les parts.

Article 3

Si la decisió o el pacte no es refereix únicament a la pensió compensatòria, l'efecte del Conveni roman limitat a aquesta pensió compensatòria.

Capítol II. Condicions del reconeixement i l'execució de les decisions

Article 4

La decisió dictada en un estat contractant ha de ser reconeguda o declarada executòria en un altre estat contractant:

1. si ha estat dictada per una autoritat considerada competent en el sentit dels articles 7 o 8; i
2. si ja no pot ser objecte d'un recurs ordinari a l'estat d'origen.

Les decisions executòries provisionals i les mesures provisionals, tot i que siguin susceptibles de recurs ordinari, es reconeixen o es declaren executòries en l'estat requerit si decisions similars es poden dictar i executar en aquest estat.

Article 5

El reconeixement o l'execució de la decisió pot ser, tanmateix, denegat:

1. si el reconeixement o l'execució de la decisió és manifestament incompatible amb l'ordre públic de l'estat requerit; o
2. si la decisió resulta d'un frau comès en el procediment; o
3. si hi ha pendent un litigi entre les mateixes parts i sobre el mateix assumpte davant una autoritat de

l'estat requerit i aquesta autoritat era la primera a conèixer aquests litigis; o

4. si la decisió és incompatible amb una altra decisió dictada entre les mateixes parts i sobre el mateix objecte, tant en l'estat requerit com en un altre estat, sempre que aquesta darrera decisió reuneix les condicions necessàries per al seu reconeixement i la seva execució en l'estat requerit.

Article 6

Sense perjudici del que disposa l'article 5, una decisió dictada en rebel·lia només es reconeix o es declara executòria si l'avís d'inici del procés, que conté els elements essencials de la demanda, s'ha notificat a la part declarada en rebel·lia de conformitat amb el dret de l'estat d'origen i si, tenint en compte les circumstàncies, aquesta part ha disposat d'un termini suficient per presentar la seva defensa.

Article 7

L'autoritat de l'estat d'origen es considera competent en el sentit del Conveni:

1. si el deutor o el creditor de la pensió compensatòria tenia la seva residència habitual a l'estat d'origen en el moment de l'inici del procediment; o
2. si el deutor i el creditor de la pensió compensatòria tenien la nacionalitat de l'estat d'origen en el moment de l'inici del procediment; o
3. si el demandat s'hagués sotmès a la competència d'aquesta autoritat, o bé expressament, o bé manifestant-se sobre el fons sense fer objeccions a la competència.

Article 8

Sense perjudici del que disposa l'article 7, l'autoritat d'un estat contractant que hagi resolt sobre la reclamació d'una pensió compensatòria es considera competent en el sentit del Conveni si aquesta compensació es deu per raó d'un divorci, una separació, una anul·lació o una nul·litat matrimonial, obtinguda davant una autoritat d'aquest estat reconeguda competent en aquesta matèria, segons el dret de l'estat requerit.

Article 9

L'autoritat de l'estat requerit està obligada per les constatacions de fet sobre el fons sobre les quals l'autoritat de l'estat d'origen ha fonamentat la seva competència jurisdiccional.

Article 10

Quan la decisió recau en diversos fonaments de la demanda d'una pensió compensatòria i quan el reconeixement o l'execució no poden ser concedits per a la totalitat, l'autoritat de l'estat requerit aplica el Conveni a la part de la decisió que pot ser reconeguda o declarada executòria.

Article 11

Quan la decisió ha ordenat la prestació de la pensió compensatòria per pagaments periòdics, l'execució es concedeix tant per als pagaments vençuts com per als pagaments pendents de venciment.

Article 12

L'autoritat de l'estat requerit no duu a terme cap examen del fons de la decisió, llevat que el Conveni ho disposi altrament.

Capítol III. Procediment de reconeixement i d'execució de les decisions

Article 13

El procediment de reconeixement o d'execució de la decisió es regeix pel dret de l'estat requerit, llevat que el Conveni ho disposi altrament.

Article 14

Sempre es pot sol·licitar el reconeixement o l'execució parcial d'una decisió.

Article 15

El creditor de la pensió compensatòria que a l'estat d'origen ha tingut assistència judicial, en la totalitat o en part, o una exempció de despeses i costos judicials, té dret, en tot procediment de reconeixement o d'execució, a l'assistència més favorable o l'exempció més àmplia prevista pel dret de l'estat requerit.

Article 16

No es pot imposar cap fiança ni cap dipòsit, sigui quina sigui la denominació, per garantir el pagament de les despeses i els costos judicials en els procediments previstos pel Conveni.

Article 17

La part que invoca el reconeixement o que demana l'execució d'una decisió ha de presentar:

1. una còpia literal i autèntica de la decisió;
2. tot document que pugui provar que la decisió ja no pot ser objecte de recurs ordinari a l'estat d'origen i, si escau, que hi és executòria;

3. si es tracta d'una decisió dictada en rebel·lia, l'original o una còpia certificada com autèntica de qualsevol document que pugui provar que l'avís d'inici del procés, que conté els elements essencials de la demanda, s'ha notificat degudament a la part declarada en rebel·lia, de conformitat amb el dret de l'estat d'origen;

4. si escau, tot document que pugui provar que ha obtingut assistència judicial o una exempció de les despeses i els costos judicials a l'estat d'origen;

5. llevat de la dispensa de l'autoritat de l'estat requerit, la traducció certificada com a autèntica dels documents esmentats més amunt.

Si no es pot presentar qualsevol d'aquests documents o si el contingut de la decisió no permet que l'autoritat de l'estat requerit verifiqui si les condicions del Conveni es compleixen, aquesta autoritat fixa un termini per presentar tots els documents necessaris.

No es pot exigir cap legalització ni cap altre tipus de formalitat.

Capítol IV. Disposicions complementàries relatives a les institucions públiques

Article 18

Es reconeix i es declara executòria, de conformitat amb el Conveni, una decisió dictada contra el deutor d'una pensió compensatòria quan ho insta una institució pública que persegueix el reembors de les prestacions facilitades al creditor de la pensió compensatòria.

1. si aquest reembors es pot obtenir per aquesta institució pública segons la llei que la regeix; i

2. si l'existència d'una pensió compensatòria entre aquest creditor i aquest deutor està prevista per la llei nacional aplicable d'acord amb el dret internacional privat de l'estat requerit.

Article 19

Una institució pública pot, fins al límit de les prestacions subministrades al creditor, demanar el reconeixement o l'execució d'una decisió dictada entre el creditor i el deutor de la pensió compensatòria, si està autoritzada de ple dret a demanar el reconeixement o sol·licitar l'execució de la decisió en lloc del creditor, d'acord amb la legislació a la qual està subjecta.

Article 20

Sense perjudici d'allò que disposa l'article 17, la institució pública que demana el reconeixement o que sol·licita l'execució d'una decisió ha de presentar qualsevol document necessari per provar que

compleix amb els requisits de l'article 18, apartat 1, o de l'article 19, i que les prestacions s'han subministrat al creditor de la pensió compensatòria.

Capítol V. Pactes

Article 21

Un pacte executori a l'estat d'origen es reconeix i es declara executori en les mateixes condicions que les decisions, sempre que aquestes condicions hi siguin aplicables.

Capítol VI. Disposicions diverses

Article 22

Un estat contractant, la legislació del qual imposa restriccions a les transferències de capital, concedeix la màxima prioritat a les transferències de capital destinades a satisfer una pensió compensatòria o a saldar les despeses i els costos judicials relacionats amb qualsevol demanda regulada pel Conveni.

Article 23

Amb el propòsit d'obtenir el reconeixement o l'execució d'una decisió o d'un pacte, el Conveni no impedeix l'aplicació d'un altre instrument internacional en vigor a l'estat d'origen i a l'estat requerit o d'una altra normativa de l'estat requerit.

Article 24

El Conveni és aplicable sigui quina sigui la data en què es va dictar la decisió.

Si la decisió s'ha dictat abans de l'entrada en vigor del Conveni entre l'estat d'origen i l'estat requerit, només es declara executòria en aquest darrer estat pels pagaments amb venciment posterior a la data d'entrada en vigor.

Article 25

Tot estat contractant pot declarar, en qualsevol moment, que les disposicions del Conveni també s'aplicaran, en relació amb els estats que hagin fet la mateixa declaració, a tot document públic, executori a l'estat d'origen, emès per o davant d'una autoritat o d'un funcionari públic, sempre que aquestes disposicions puguin ser aplicades a aquests documents públics.

Article 26

Qualsevol estat contractant pot, de conformitat amb l'article 34, reservar-se el dret de no reconèixer ni executar:

1. una decisió o un pacte, sempre que es refereixi a una pensió compensatòria deguda per al període posterior al matrimoni del creditor o al compliment

dels vint-i-un anys d'aquest creditor, excepte si el creditor és o era el cònjuge del deutor d'una pensió compensatòria;

2. una decisió o un pacte en matèria de pensió compensatòria

a) entre col·laterals;

b) entre afins;

3. una decisió o un pacte que no prevegi el pagament periòdic de la pensió compensatòria.

L'estat contractant que ha fet una reserva no té dret de demanar l'aplicació del Conveni a les decisions i als pactes exclosos en la seva reserva.

Article 27

Si un estat contractant disposa, en matèria de pensions compensatòries, de dos o més lleis aplicables a categories diferents de persones, qualsevol referència a la legislació d'aquest estat s'entén que es refereix a la llei que la seva legislació determina com a aplicable a una categoria particular de persones.

Article 28

Si un estat contractant està integrat per dues o més divisions territorials en les quals s'apliquen ordenaments jurídics diferents al reconeixement i a l'execució de decisions en matèria de pensions compensatòries:

1. qualsevol referència a la legislació, al procediment o a l'autoritat de l'estat d'origen s'entén que fa referència a la legislació, al procediment o a l'autoritat de la divisió territorial on la decisió s'ha dictat;

2. qualsevol referència a la legislació, al procediment o a l'autoritat de l'estat requerit s'entén que fa referència a la legislació, al procediment o a l'autoritat de la divisió territorial on es demana el reconeixement o l'execució;

3. qualsevol referència feta, en aplicació dels apartats 1 i 2, ja sigui a la legislació o al procediment de l'estat d'origen, ja sigui a la legislació o al procediment de l'estat requerit, s'interpreta en el sentit que comprèn qualsevol normativa o principi legals oportuns de l'estat contractant aplicables a les divisions territorials que l'integren;

4. tota referència a la residència habitual del creditor o del deutor d'una pensió compensatòria a l'estat d'origen, s'entén que fa referència a la seva residència habitual en la divisió territorial on s'ha dictat la decisió.

Qualsevol estat contractant pot, en qualsevol moment, declarar que no aplica una o diverses

d'aquestes regles precedents a una o diverses disposicions del Conveni.

Article 29

Aquest Conveni substitueix, amb relació als estats que en són part, el Conveni sobre el reconeixement i l'execució de decisions en matèria de pensions compensatòries envers els menors, conclòs a l'Haia, el 15 d'abril de 1958.

Capítol VII. Disposicions finals

Article 30

El Conveni està obert a la signatura dels estats que eren membres de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat en la seva dotzena sessió.

Es ratifica, s'accepta o s'aprova i els instruments de ratificació, d'acceptació o d'aprovació es dipositen al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos.

Article 31

Qualsevol estat que hagi esdevingut membre de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat després de la dotzena sessió, o que pertanyi a l'Organització de les Nacions Unides o a una de les seves agències especialitzades, o sigui part en l'Estatut de la Cort Internacional de Justícia, podrà adherir-se a aquest Conveni després d'entrar en vigor en virtut de l'article 35, paràgraf primer.

L'instrument d'adhesió es diposita al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos.

L'adhesió només té efecte en les relacions entre l'estat adherit i els estats contractants que no hi hagin fet cap objecció en contra, en el termini de dotze mesos després de la recepció de la notificació prevista a l'apartat 3 de l'article 37. Aquesta objecció també la pot fer qualsevol estat membre en el moment d'una ratificació, d'una acceptació o d'una aprovació del Conveni posterior a l'adhesió. Aquestes objeccions es notifiquen al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos.

Article 32

Qualsevol estat, en el moment de la signatura, de la ratificació, de l'aprovació, de l'acceptació o de l'adhesió, pot declarar que el Conveni es fa extensiu al conjunt de territoris les relacions internacionals dels quals n'és responsable, o a un o a diversos d'aquests territoris. Aquesta declaració és efectiva en el moment en què el Conveni entra en vigor per a aquest estat.

En qualsevol moment posterior, aquestes extensions es notifiquen al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos.

L'extensió té efecte en les relacions entre els estats contractants que, en els dotze mesos següents a la recepció de la notificació prevista a l'article 37, apartat 4, no hi hagin formulat una objecció en contra, i el territori o els territoris les relacions internacionals dels quals n'és responsable l'estat en qüestió, i per al qual o els quals s'hauria fet la notificació.

Aquesta objecció també pot ser formulada per qualsevol estat membre en el moment d'una ratificació, una acceptació o una aprovació posterior a l'extensió.

Aquestes objeccions es notifiquen al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos.

Article 33

Si un estat contractant comprèn dues o més divisions territorials en les quals s'apliquen legislacions diferents pel que fa al reconeixement i a l'execució de les decisions en matèria de pensions compensatòries, aquest estat pot, en el moment de la signatura, la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió, declarar que aquest Conveni s'estén a totes aquestes divisions territorials o únicament a una o a diverses d'aquestes divisions i pot modificar aquesta declaració fent una nova declaració en qualsevol moment posterior.

Aquestes declaracions es notifiquen al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos i indiquen expressament la divisió territorial en la qual s'aplica el Conveni.

Els altres estats contractants poden negar-se a reconèixer una decisió en matèria de pensions compensatòries, si, en la data en què es demana el reconeixement, el Conveni no és aplicable a la divisió territorial en la qual s'ha obtingut la decisió.

Article 34

Qualsevol estat pot, com a màxim en el moment de la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió, fer una o diverses de les reserves previstes a l'article 26. No s'admet cap altra reserva.

Qualsevol estat també pot, quan notifica una extensió del Conveni de conformitat amb l'article 32, fer una o diverses d'aquestes reserves amb efecte limitat als territoris o a alguns dels territoris als quals fa referència l'extensió.

Qualsevol estat contractant pot, en qualsevol moment, retirar una reserva que hagi fet. Aquesta retirada es notifica al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos.

La reserva deixa de tenir efecte el primer dia del tercer mes següent després de la notificació esmentada al paràgraf precedent.

Article 35

El Conveni entra en vigor el primer dia del tercer mes següent al dipòsit del tercer instrument de ratificació, acceptació o aprovació previst per l'article 30.

Després, el Conveni entra en vigor:

- per a cada estat signatari que ratifiqui, accepti o aprovi posteriorment, el primer dia del tercer mes següent al dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació;

- per a cada estat que s'hi adhereixi, el primer dia del tercer mes següent a l'expiració del termini establert a l'article 31;

- per als territoris als quals el Conveni s'ha fet extensiu, de conformitat amb l'article 32, el primer dia del tercer mes següent que segueix a l'expiració del termini establert en l'article esmentat.

Article 36

El Conveni roman en vigor durant cinc anys a partir de la data de la seva entrada en vigor, de conformitat amb el paràgraf primer de l'article 35, també per als estats que l'han ratificat, acceptat o aprovat o que s'hi han adherit amb posterioritat.

El Conveni es renova tàcitament de cinc anys en cinc anys, llevat de denúncia.

Qualsevol denúncia es notifica al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos almenys sis mesos abans de l'expiració del termini de cinc anys. Aquesta denúncia es pot limitar a alguns dels territoris als quals s'aplica el Conveni.

La denúncia només té efecte respecte de l'estat que l'hagi notificada. El Conveni roman en vigor per als altres estats contractants.

Article 37

El Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos notifica als estats membres de la Conferència, i als estats que s'hi han adherit, de conformitat amb les disposicions de l'article 31:

1. les signatures, les ratificacions, les acceptacions i les aprovacions a què fa referència l'article 30;
2. la data en què aquest Conveni entra en vigor, de conformitat amb les disposicions de l'article 35;
3. les adhesions previstes a l'article 31 i la data en què tenen efecte;
4. les extensions previstes a l'article 32 i la data en què tenen efecte;
5. les objeccions a les adhesions i a les extensions previstes als articles 31 i 32;
6. les declaracions esmentades als articles 25 i 32;
7. les denúncies a què fa referència l'article 36;

8. les reserves previstes als articles 26 i 34, i la retirada de reserves prevista a l'article 34.

En testimoni de la qual cosa, els sotasignats, degudament autoritzats, han signat aquest Conveni.

Fet a l'Haia, el 2 d'octubre de 1973, en francès i anglès, sent els dos textos igualment fefaents, en un sol exemplar, que serà dipositat als arxius del Govern dels Països Baixos i del qual se'n trametrà una còpia certificada conforme, per la via diplomàtica, a cadascun dels estats membres de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat en la seva dotzena sessió.

Situació el 8 de novembre del 2010 del Conveni del 2 d'octubre de 1973 sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de pensions compensatòries

Entrada en vigor: 1-VIII-1976

Estats	Signatura	Ratificació/adhesió	Entrada en vigor
Alemanya	2-X-1973	28-I-1987	1-IV-1987
Austràlia		20-X-2000	1-II-2002
Bèlgica	9-XI-1976		
Dinamarca ¹	26-V-1987	7-X-1987	1-I-1988
Eslovàquia ²		12-V-1976	1-VIII-1976
Espanya	26-X-1982	16-VI-1987	1-IX-1987
Estònia		17-XII-1996	1-IV-1998
Finlàndia	28-V-1980	29-IV-1983	1-VII-1983
França	18-XII-1973	19-VII-1977	1-X-1977
Grècia	13-XI-2003	13-XI-2003	1-II-2004
Itàlia	6-II-1975	2-X-1981	1-I-1982
Lituània		5-VI-2002	1-X-2003
Luxemburg	2-X-1973	19-III-1981	1-VI-1981
Noruega	13-VII-1976	12-IV-1978	1-VII-1978
Països Baixos ³	2-X-1973	12-XII-1980	1-III-1981
Polònia	14-II-1995	15-IV-1996	1-VII-1996
Portugal	10-X-1973	4-XII-1975	1-VIII-1976
Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord ⁴	30-XI-1973	21-XII-1979	1-III-1980
República Txeca ⁵	6-II-1975	12-V-1976	1-VIII-1976
Suècia	1-II-1977	17-II-1977	1-V-1977
Suïssa	23-VII-1975	18-V-1976	1-VIII-1976
Turquia	2-X-1973	23-VIII-1983	1-XI-1983
Ucraïna ⁶		3-IV-2007	1-VIII-2008

Notes

Dinamarca¹

El fet que una divisió territorial en particular no s'esmenti a la taula significa que el Conveni no s'aplica a la divisió territorial esmentada.

Divisió territorial	Extensió	Entrada en vigor
Illes Fer-Oer	7-X-1987	1-I-1988

Eslovàquia²: successió

El 15 de març de 1993, la República Eslovaca va declarar que es considerava vinculada pel Conveni - incloent-hi les reserves i les declaracions fetes per Txecoslovàquia, com també les objeccions formulades per Txecoslovàquia respecte de les reserves fetes per altres parts en el Tractat - a partir de l'1 de gener de 1993, data de la separació de Txecoslovàquia.

Països Baixos³

Ratificació per al Regne a Europa i a les Antilles neerlandeses.

Regne Unit⁴

El fet que una divisió territorial en particular no s'esmenti a la taula significa que el Conveni no s'aplica a la divisió territorial esmentada.

Divisió territorial	Extensió	Entrada en vigor
Illa de Man	5-I-1984	1-IV-1985
Jersei	15-VIII-2003	1-XI-2003

República Txeca⁵ : successió

El 28 de gener de 1993, la República Txeca va declarar que es considerava vinculada pel Conveni - incloent-hi les reserves i les declaracions fetes per Txecoslovàquia - a partir de l'1 de gener de 1993, data de la divisió de Txecoslovàquia.

Ucraïna⁶

L'adhesió només té efecte respecte de les relacions entre Ucraïna i els estats contractants que no hagin formulat cap objecció a la seva adhesió en els dotze mesos a partir de la recepció de la notificació per part del dipositari. Per motius pràctics, aquest període de dotze mesos anirà de l'1 de maig del 2007 a l'1 de maig del 2008.

Reserves, declaracions i notificacions

Alemanya: reserves i declaracions

Articles [25, 26]

“La República Federal d'Alemanya declara, de conformitat amb apartat 2 de l'article 26 del Conveni, que no reconeixerà ni executarà les decisions i els pactes en matèria de pensions compensatòries

- a) entre col·laterals, i
- b) entre afins.”

Sense perjudici d'aquesta reserva, la República Federal d'Alemanya, d'acord amb la seva legislació, procedirà de la manera següent: també reconeixerà i executarà les decisions i els pactes d'un altre estat contractant en matèria de pensions compensatòries entre col·laterals i entre afins, de conformitat amb les disposicions del Conveni; tanmateix no reconeixerà ni executarà les decisions a demanda del deutor de la pensió compensatòria si la pensió compensatòria no existeix en el dret intern de l'estat del qual el deutor i el creditor són nacionals, o si no tenen una nacionalitat comuna, en la legislació aplicable a la residència habitual del deutor.

La República Federal d'Alemanya declara, a més, de conformitat amb l'article 25 del Conveni, que les disposicions del Conveni s'apliquen, en les seves relacions amb els estats que hagin fet la mateixa declaració, a tot document públic, executori a l'estat d'origen, emès per o davant una autoritat o un funcionari públic, sempre que aquestes disposicions puguin ser aplicades a aquests documents públics.

El Govern de la República Federal d'Alemanya declara, a més, que el Conveni es fa també extensiu a Berlín (est) amb efecte en la data en què el Conveni entri en vigor per a la República Federal d'Alemanya.

Austràlia: reserves i declaracions

Articles [26,32]

“El Govern d'Austràlia, de conformitat amb l'apartat 2 del paràgraf primer de l'article 26, per la present es reserva el dret de no reconèixer ni executar les decisions o els pactes en matèria de pensions compensatòries (a) entre col·laterals i (b) entre persones relacionades per afinitat.

El Govern d'Austràlia declara, de conformitat amb l'article 32, que el Conveni s'aplica a tots els territoris les relacions internacionals dels quals Austràlia n'és responsable.”

Dinamarca: reserves

Articles [26]

Amb les reserves establertes a l'article 26, números 1 i 2, lletres a i b.

Eslovàquia: reserves i declaracions

Articles [26,32]

Reserva i declaració feta per l'antiga Txecoslovàquia:

La República Socialista de Txecoslovàquia, sobre el Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a les pensions compensatòries, conclòs a l'Haia el 2 d'octubre de 1973, es reserva el dret, de conformitat amb l'article 34 d'aquest Conveni, de no reconèixer o executar les decisions i els pactes en matèria de pensions compensatòries descrites a l'apartat 2 (a) i (b) de l'article 26, atès que la legislació txecoslovaca no reconeix les pensions compensatòries entre les persones que s'hi mencionen.

Alhora, la República Socialista Txecoslovaca desitja declarar, amb relació a l'article 32 del Conveni, que atorga a tots els estats el dret a declarar que el Conveni és aplicable a tots els territoris les relacions internacionals dels quals en siguin responsables, que mantenir alguns països en una situació de dependència és, al seu parer, contrari a l'esperit i als objectius de la Declaració de les Nacions Unides de 1960 que atorga la independència als països i pobles colonials, i que declara la necessitat d'acabar de manera ràpida i incondicional amb el colonialisme en totes les seves formes.

Estònia: reserves i declaracions

Articles [26]

"[...], el Riigikogu estonià, en accedir a aquest Conveni, va declarar que l'organisme públic que actua a Estònia com a agència transmissora i receptora seria el Ministeri de Justícia.

[...], el Riigikogu estonià, en accedir a aquest Conveni, va fer una reserva de conformitat amb l'article 34 per la qual no reconeix ni executa les decisions i els pactes dels apartats 2 i 3 de l'article 26."

Finlàndia: reserves

Articles [26,34]

Signatura amb les reserves següents:

"amb subjecció a la reserva prevista a l'article 34 i l'article 26, apartats 1 i 2."

Acceptació amb les reserves següents:

"[...] amb subjecció a les reserves de conformitat amb l'article 34 del Conveni fetes en el moment de la signatura del Conveni [...]."

Grècia: reserves

Articles [26]

Reserves a l'article 26 del Conveni. Grècia es reserva el dret a no reconèixer ni executar les decisions o els pactes en matèria de pensions compensatòries:

- a) entre col·laterals (excepte germans i germanes), ni
- b) entre afins.

Itàlia: reserves

Articles [26]

De conformitat amb l'article 34 del Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de pensions compensatòries, la República Italiana es reserva el dret de no reconèixer o executar una decisió o un pacte llevat que prevegi pagaments periòdics d'una pensió compensatòria, tal com determina l'article 26, apartat 3, amb excepció d'una decisió o pacte que prevegi un únic pagament de l'import degut a la dissolució del matrimoni, tal com estableix la frase final de l'apartat 4 de l'article 5 de la Llei de l'1 de desembre de 1970, núm. 898.

Lituània: reserves

Articles [26]

"1. La República de Lituània es reserva el dret de no reconèixer o executar una decisió o un pacte si correspon al període de temps posterior en què el creditor d'una pensió compensatòria compleixi vint-i-un anys o contregui matrimoni, llevat quan el creditor és o era el cònjuge del deutor de la pensió compensatòria (apartat 1 de l'article 26 del Conveni);

2. La República de Lituània es reserva el dret de no reconèixer o executar una decisió o un pacte en matèria de pensions compensatòries entre persones col·laterals (apartat 2(a) de l'article 26 del Conveni);

3. La República de Lituània es reserva el dret de no reconèixer o executar una decisió o un pacte en matèria d'una pensió compensatòria entre persones afins (apartat 2(b) de l'article 26 del Conveni)."

Luxemburg: reserves

Articles [34]

De conformitat amb l'article 34 del Conveni, el Gran Ducat de Luxemburg es reserva el dret de no reconèixer o executar una decisió o un pacte en matèria de pensions compensatòries:

- (a) entre persones col·laterals;
- (b) entre persones afins;

- una decisió o un pacte llevat que prevegi un pagament d'una pensió compensatòria periòdica.

Noruega: reserves i declaracions*Articles [26]*

Signatura amb la reserva prevista a l'article 26, apartat 1, subapartat 2.

Ratificació amb la reserva següent:

"De conformitat amb l'article 34, el Govern de Noruega es reserva el dret previst a l'article 26, apartat 1, punt 2, de no reconèixer o executar decisions i pactes en matèria de pensions compensatòries entre persones col·laterals i afins."

Mitjançant una Nota del 2 de febrer de 1992, Noruega ha informat el Ministeri d'Afers Estrangers del Regne dels Països Baixos del següent:

L'Oficina d'Execucions de Pensions Compensatòries a Oslo, Divisió Internacional, està autoritzada a partir de l'1 de gener de 1992 a prendre decisions sobre el reembors d'una pensió compensatòria a un menor en tots els casos en què un dels pares resideix a l'estranger. Aquesta Oficina, a partir de la mateixa data, serà l'agència receptora de conformitat amb el Conveni, per tot allò que fa referència al Conveni de l'Haia del 15 d'abril de 1958, art. 13."

Mitjançant una nota del 21 de març de 1995, Noruega ha informat el Ministeri d'Afers Estrangers del Regne dels Països Baixos del següent:

"A partir de l'1 d'octubre de 1992, l'Oficina de Seguretat Social Noruega, Oficina de Seguretat Social a l'Estranger, Divisió de Pensions Compensatòries per a Menors, funciona com a agència transmissora i receptora per al reembors de pensions compensatòries a favor de menors si un dels pares és resident a l'estranger.

L'adreça d'aquesta Oficina és:

Folketrygdkontoret for utenlandssaker
Bidragskontoret
Postboks 8138 Dep.
0032 Oslo
Noruega".

Països Baixos: reserves i declaracions*Articles [25,26]*

En aplicació de l'article 34 en relació amb l'article 26 del Conveni, el Regne fa la reserva que el Conveni no s'aplicarà a decisions o pactes en matèria de pensions compensatòries entre col·laterals.

[...] en aplicació de l'article 25, les disposicions del Conveni s'apliquen, amb relació a altres estats que facin la mateixa declaració, a tot document públic, executori a l'estat d'origen, emès per o davant una autoritat o un funcionari públic, sempre que aquestes disposicions puguin ser aplicades a aquests documents públics.

Polònia: reserves*Articles [26]*

Reserva respecte de l'article 26(3) del Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a les pensions compensatòries, conclòs el 2 d'octubre de 1973.

La República de Polònia, de conformitat amb l'article 34, es reserva el dret de no reconèixer o executar una decisió o un pacte llevat que prevegi un pagament periòdic de l'obligació la pensió compensatòria.

Un dels principis de la legislació polonesa en matèria de pensions compensatòries és la provisió periòdica de mitjans de subsistència.

Portugal: reserves*Articles [26]*

"De conformitat amb el paràgraf primer de l'article 34, del Conveni, Portugal es reserva el dret de no reconèixer ni declarar executòries les decisions i els pactes esmentats en l'article 26, apartats 1 i 2 lletra b)."

Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord: reserves i declaracions*Articles [26,33]*

"(a) es reserva el dret previst a l'article 26(2) de no reconèixer o executar decisions o pactes en matèria de pensions compensatòries entre persones relacionades col·lateralment i entre persones relacionades per afinitat, llevat que la decisió o el pacte requereixi que el deutor de la pensió compensatòria hagi de fer pagaments a una persona filla de la família (pel que fa a la legislació d'Anglaterra i Gal·les i Irlanda del Nord) o que és filla del creditor de la pensió compensatòria que ha estat acceptada com a filla de la família pel deutor de la pensió compensatòria (pel que fa a la legislació d'Escòcia).

(b) es reserva el dret previst a l'article 26(3) de no reconèixer o no executar una decisió o un pacte llevat que prevegi un pagament periòdic de la pensió compensatòria."

I per la declaració amb referència a l'article 33, que el Conveni s'aplica a totes les divisions territorials del Regne Unit: Anglaterra i Gal·les, Irlanda del Nord, Escòcia.

Les autoritats següents són receptors de les demandes de reconeixement i execució de decisions en matèria de pensions compensatòries:

A Anglaterra i Gal·les:

Home Office, C2 Division, Queen Anne's Gate,
London SW1H 9AT

A Irlanda del Nord:

Northern Ireland Courts Service, Windsor House, 9-15 Bedford Street, Belfast BT2 7LT

A Escòcia:

Scottish Courts Administration, P.O. Box 37, 28 North Bridge, Edinburg EH1 1RA

República Txeca: reserves i declaracions

Articles [26,32]

Reserva i declaració feta per l'antiga Txecoslovàquia:

La República Socialista de Txecoslovàquia, respecte del Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de pensions compensatòries, conclòs a l'Haia el 2 d'octubre de 1973, es reserva el dret, de conformitat amb l'article 34 d'aquest Conveni, de no reconèixer ni executar les decisions i els pactes relatius a les pensions compensatòries descrites a l'article 26, apartat 2 (a) i (b), atès que la legislació txecoslovaca no reconeix les pensions compensatòries entre les persones que s'hi mencionen.

Alhora, la República Socialista Txecoslovaca desitja manifestar, respecte de l'article 32 del Conveni -que atorga a tots els estats el dret de declarar que el Conveni és aplicable a tots els territoris les relacions internacionals dels quals en seguïn responsables- que mantenir certs països en una situació de dependència és, segons el seu parer, contrari a l'esperit i als objectius de la Declaració de les Nacions Unides, del 14 de desembre de 1960, sobre l'atorgament de la independència als països i pobles colonials, que declara la necessitat d'acabar de manera ràpida i incondicional amb el colonialisme en totes les seves formes.

Suècia: reserves i declaracions

Articles [26]

De conformitat amb l'article 34 d'aquest Conveni, Suècia es reserva el dret de no reconèixer o executar les decisions i els pactes descrits als apartats 1 i 2 de l'article 26.

Les disposicions del Conveni s'apliquen, amb relació a altres estats que facin una declaració en virtut d'aquest article, en les seves relacions amb els estats que hagin fet la mateixa declaració, a tot document públic, executori a l'estat d'origen, emès per o davant d'una autoritat o d'un funcionari públic, sempre que aquestes disposicions es puguin aplicar a aquests documents públics.

Suïssa: notificacions

Amb la reserva següent:

De conformitat amb l'article 34, Suïssa es reserva el dret previst a l'apartat 1, punt 2, lletres a) i b) de l'article 26, de no reconèixer o executar les decisions i els pactes en matèria de pensions compensatòries entre persones relacionades col·lateralment i persones relacionades per afinitat.

Mitjançant una nota amb data 26 de març de 1993, rebuda el 29 de març de 1993, Suïssa va informar de la retirada de la reserva respecte de l'apartat 1, lletres a) i b) de l'article 26. La reserva va deixar de tenir efecte l'1 de juny de 1993.

Turquia: reserves

Articles [26]

La República de Turquia, de conformitat amb l'article 34 del Conveni, es reserva el dret previst als sub-apartats 2 i 3 de l'article 26 de no reconèixer o executar una decisió o un pacte en matèria de pensions compensatòries entre persones relacionades col·lateralment i entre persones relacionades per afinitat, llevat que prevegin el pagament periòdic d'una pensió compensatòria.

Ucraïna: reserves i declaracions

Articles [25,26]

De conformitat amb l'article 25 del Conveni, Ucraïna declara que aplica les disposicions d'aquest Conveni a tot document oficial pel Conveni sempre que les disposicions del Conveni siguin aplicables a aquests documents.

De conformitat amb l'article 26 del Conveni, Ucraïna es reserva el dret de no reconèixer o no executar decisions o pactes en matèria de pensions compensatòries entre persones que no siguin parents directes i entre persones que siguin parentes per part de l'espòs o l'esposa, llevat dels casos en què les pensions compensatòries existirian de conformitat amb la legislació nacional d'Ucraïna.

Reserva del Principat d'Andorra relativa a l'apartat 1 de l'article 26 del Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a les pensions compensatòries

"De conformitat amb el paràgraf primer de l'article 34 del Conveni, el Principat d'Andorra es reserva el dret de no reconèixer o executar les decisions i els pactes descrits a l'apartat 1 de l'article 26."

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 25 de novembre del 2010, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 22 de novembre, sota el títol **Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors i el restabliment de la custòdia de menors** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d) i 82), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Tractat Internacional i procedir a la seva tramitació com a tal, sota el procediment d'urgència.
2. D'acord amb els articles 92.2 i 117, ordenar la seva publicació i obrir un període de set dies i mig per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 9 de desembre del 2010, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 25 de novembre del 2010

Josep Dallerès Codina
Síndic General

Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors i el restabliment de la custòdia de menors

Emmarcat dins de la tasca codificadora del Consell d'Europa, el Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de decisions en matèria de custòdia de menors i el restabliment de la custòdia de menors, obert a signatura a Luxemburg el 20 de maig de 1980, neix amb l'objectiu principal de protegir el dret de visita en el marc de les situacions internacionals, de què gaudeixen tots els progenitors sobre els seus descendents.

L'existència de matrimonis mixtos en qualsevol estat del món ha donat lloc a l'aparició de tot un seguit de qüestions que se'n deriven i que han merescut l'atenció de la comunitat internacional. El dret internacional privat neix precisament amb la voluntat de coordinar normatives entre els països per tal d'actuar de manera conjunta i amb un mateix *leitmotiv*, per posar ordre, en les situacions irregulars que afecten, directament o indirectament, els

individus en un conflicte, i en el cas que ens ocupa, de manera molt especial els fills de la parella.

Com a complement del Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors, fet a l'Haia el 25 d'octubre de 1980, i centrat en la custòdia de menors i la seva restitució, aquest text s'emmarca en el conjunt d'instruments que regulen determinats aspectes del dret internacional privat i procuren una protecció efectiva del menor en el seu lloc de residència, tot tractant d'evitar les situacions en què el menor es troba desplaçat il·lícitament. Fins a la data, 36 països del Consell d'Europa són membres d'aquest instrument internacional.

Si bé al llarg del text hi trobem constantment similituds amb el Conveni sobre el segrest internacional de menors (designació d'autoritat central, atribució de funcions semblants, límit d'edat, gratuïtat del procediment, reserves sobre llengües acceptades, etc.), la principal diferència resideix en el fet que aquest Conveni persegueix el reconeixement i l'execució d'una decisió judicial o administrativa de l'estat requeridor en el territori de l'estat requerit, mentre que el Conveni sobre el segrest persegueix només el retorn del menor sense entrar a valorar el fons de la qüestió que ha donat lloc a la decisió.

El Conveni tracta dos fases consecutives en el temps: el reconeixement i l'execució de la decisió i el restabliment en l'estat requerit de la custòdia perduda i, en segon lloc, el lliurament immediat del menor. O sigui, el demandant tindrà en l'estat requerit els mateixos drets sobre el menor que tenia en l'estat requeridor. És tracta, doncs, d'una diferència important quant a l'abast de les decisions administratives o judicials en matèria de custòdia.

Fins ara, l'única via possible per intentar recuperar la custòdia d'un menor es tramitava a través d'un exequàtur. L'exequàtur és un procediment que té per objecte determinar si és possible atorgar a una decisió estrangera, de conformitat amb l'ordenament jurídic de l'estat que verifica, un reconeixement que en permeti el seu compliment en aquell estat. L'entrada en vigor del Conveni servirà perquè el procediment d'exequàtur es tramiti com un simple requeriment, sense que hagi de passar pel procediment actual previst en la Llei transitòria de procediments judicials, del 23 de desembre de 1993 (no caldrà, doncs, un judici ordinari).

És precisament amb aquesta finalitat que és convenient regular normativament un procediment especial i ràpid per a l'execució de les decisions estrangeres i sobre les mesures urgents aplicables a aquests casos. Recordem el buit legal que afecta a aquest àmbit, ja que Andorra no disposa d'una regulació civil dels drets de custòdia i visita, que

s'han anat configurant al llarg dels anys a través de la jurisprudència. Es tracta de posar en mans de la justícia les eines adequades per donar solució de manera eficaç a les qüestions que s'arribin a plantejar. Pensem que les situacions objecte del Conveni afecten principalment els més vulnerables, els que necessiten més una protecció eficient i tenaç dels seus drets per part dels poders públics.

Quant a l'oportunitat de formar part del Conveni, és molt important destacar que a Andorra és molt habitual trobar-se davant situacions descrites en el text, especialment en els casos de menors que hagin estat traslladats a un altre país, com ara Espanya, França o Portugal, en què un dels progenitors veu com el seu dret de custòdia i visita esdevé ineficaç a l'altre país.

Un cop Andorra n'esdevingui estat part, els ciutadans, les institucions i els organismes andorrans podran exigir als països membres del Conveni, un cop es donin les condicions necessàries, el reconeixement i l'execució de les decisions judicials en matèria de custòdia de menors. De la mateixa manera ho podran demanar els ciutadans, les institucions o els organismes estrangers privats de la custòdia d'un menor que hagi passat a residir al nostre país. D'aquí ve que el fet de formar part del Conveni constitueixi per a Andorra una mesura efectiva de protecció de la infància.

Quant al contingut, es tracta d'un instrument breu (només 20 articles dedicats al procediment i 10 articles sobre les disposicions generals que conté qualsevol conveni) de cooperació entre estats, que declara el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a la custòdia en qualsevol estat contractant. Les autoritats centrals han d'actuar sempre amb rapidesa i informar-se sobre l'estat en què es troben els procediments de manera eficaç i immediata.

El Conveni, com s'ha dit, pretén assegurar en el territori de qualsevol estat part el reconeixement o l'execució d'una decisió en matèria de custòdia de menors (article 7). La celeritat és un factor molt important del Conveni; per aquest motiu, es demana a tots els estats membres que actuïn amb rapidesa i s'informin contínuament de l'estat en què es troben els procediments iniciats (article 4). A més, els estats contractants apliquen el reconeixement i l'execució de les decisions a través d'un procediment simple i ràpid i vetllen perquè l'exequàtur es pugui presentar com un simple requeriment (article 14).

L'article 1 limita l'edat d'aplicació del Conveni als infants menors de 16 anys, ja que en molts ordenaments jurídics, a partir dels 14 el menor pot decidir lliurement on fixar la seva residència.

Una de les peces clau d'aquest instrument internacional és precisament la designació d'una

autoritat central competent encarregada de l'exercici de les funcions del Conveni (article 2). Donada la naturalesa d'aquest instrument internacional, en què la implicació dels serveis de policia per a la localització del menor i l'actuació dels òrgans judicials per a la ràpida resolució del cas són totalment indispensables, es considera que el Departament d'Interior hauria de ser l'autoritat central competent per tractar i coordinar els casos objecte del Conveni.

Les autoritats centrals tenen atribuïdes unes funcions principals que poden realitzar directament i que van des de localitzar el menor; fins a prevenir nous perills o perjudicis per a les parts; garantir-ne el lliurament, i informar sobre la situació del procediment i de les mesures adoptades i dels seus resultats (article 5). El text no regula però, l'estructura i l'acció d'aquestes autoritats i ho remet a la llei interna de cada estat perquè considera que aquests poden tenir ja uns procediments concrets per resoldre aquests casos.

Les autoritats dels estats, però, poden no acceptar les comunicacions rebudes basant-se en diversos motius especificats en els articles 8 i 9 del Conveni. Aquestes excepcions són variades i àmplies però fan referència a circumstàncies concretes de fàcil determinació per l'autoritat central de l'estat requerit. A més, l'article 10 inclou altres excepcions amb la finalitat de perseguir sempre l'interès superior del menor.

Qualsevol persona que hagi obtingut en un estat contractant una decisió relativa a la custòdia d'un menor pot adreçar-se mitjançant una demanda a l'autoritat central de qualsevol estat part i demanar el reconeixement i l'execució de la decisió (article 4).

De la mateixa manera, les decisions andorranes seran reconegudes o executades en els estats membres del Conveni, simplificant així, en temps i costos, el procediment actual d'exequàtur.

El secretari general del Consell d'Europa pot, per iniciativa pròpia i en qualsevol moment, convidar els representants de les autoritats centrals designades pels estats part a reunir-se per analitzar el funcionament del Conveni (article 28).

Cal reiterar que l'objectiu d'aquest Conveni no és l'harmonització internacional de les disposicions legislatives internes dels estats signataris, sinó facilitar i agilitar els tràmits i la internacionalització de sentències judicials i decisions de caràcter administratiu preses en un estat determinat.

Quant a la formulació de reserves, es considera oportú efectuar la prevista en l'article 6 del Conveni relativa a la llengua en què estan redactades les

comunicacions adreçades a l'autoritat central. Aquestes han d'anar en principi, en la llengua oficial de l'estat requeridor o acompanyades d'una traducció a la llengua oficial de l'estat requerit. De la mateixa manera, l'estat requerit té l'obligació d'acceptar les comunicacions redactades en anglès o francès o que estiguin acompanyades d'una traducció a alguna d'aquestes dues llengües (article 6.1b). Nogensmenys, l'apartat 3 del mateix article, permet que els estats puguin excloure l'aplicació total o parcial de les disposicions de la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 6. En aquest sentit, Andorra ha formulat una reserva segons la qual només accepta comunicacions redactades en català o en francès, o acompanyades d'una traducció a una d'aquestes llengües.

Amb relació a l'article 17 del Conveni, es preveu la possibilitat que un estat contractant formuli una reserva segons la qual, en els casos previstos en els articles 8 i 9 o en un d'aquests articles, el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a la custòdia puguin ser denegats per algun dels motius que preveu l'article 10. Principalment fan referència a l'ordre públic o a efectes de la decisió no conformes a l'interès del menor. Andorra es reserva el dret de no acceptar aquests tipus de decisions.

Tenint en compte les consideracions esmentades i atès que el 14 d'abril del 2008 el Govern va procedir a la signatura del Conveni, s'aprova:

La ratificació del Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors i el restabliment de la custòdia de menors.

El Ministeri d'Afers Exteriors i Relacions Institucionals donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a Andorra.

Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors i el restabliment de la custòdia de menors, fet a Luxemburg el 20 de maig de 1980

Els estats membres del Consell d'Europa, signataris d'aquest Conveni,

Reconeixent que, als estats membres del Consell d'Europa, el benestar del menor és d'una importància decisiva en la presa de decisions sobre la seva custòdia;

Considerant que la institució de mesures destinades a facilitar el reconeixement i l'execució de decisions

referents a la custòdia d'un menor ha de permetre garantir una protecció millor de l'interès dels menors;

Considerant desitjable ressaltar, amb aquesta finalitat, que el dret de visita dels pares és la conseqüència normal del dret de custòdia;

Constatant el nombre creixent de casos en què els menors han estat desplaçats indegudament a través d'una frontera internacional, i les dificultats existents per resoldre d'una manera adequada els problemes causats per aquests casos;

Desitjant establir les disposicions adequades que permetin restablir la custòdia de menors quan ha estat arbitràriament interrompuda;

Convençuts de la necessitat de prendre, a aquest efecte, mesures adaptades a les diverses necessitats i a les diverses circumstàncies;

Desitjant establir relacions de cooperació judicial entre les seves autoritats,

Han convingut el següent:

Article 1

Als efectes d'aquest Conveni s'entén per:

(a) *menor*: una persona de qualsevol nacionalitat, mentre sigui menor de 16 anys i no tingui el dret de determinar ella mateixa el seu lloc de residència segons la llei de la seva residència habitual o de la seva nacionalitat, o segons la llei interna de l'estat requerit;

(b) *autoritat*: qualsevol autoritat judicial o administrativa;

(c) *decisió relativa a la custòdia*: qualsevol decisió d'una autoritat, sempre que resolgui sobre la cura de la persona del menor, incloent-hi el dret a determinar el seu lloc de residència, així com el dret de visita.

(d) *desplaçament il·lícit*: el desplaçament d'un menor a través d'una frontera internacional, infringint una decisió relativa a la seva custòdia que hagi estat adoptada en un estat contractant i que sigui executòria en aquest estat; també es considera com a desplaçament il·lícit:

(i) el no retorn d'un menor a través d'una frontera internacional expirat el període d'exercici d'un dret de visita relatiu a aquest menor o expirada qualsevol altra estada temporal en un territori que no sigui aquell on s'exerceix la custòdia;

(ii) un desplaçament que posteriorment es declari il·lícit en el sentit de l'article 12.

Títol I. Autoritats centrals

Article 2

1. Cada estat contractant designa una autoritat central que exerceix les funcions previstes en aquest Conveni.
2. Els estats federals i els estats amb més d'un sistema legal poden designar més d'una autoritat central i han de determinar l'abast de les seves competències.
3. Qualsevol designació feta en aplicació d'aquest article ha de ser notificada al secretari general del Consell d'Europa.

Article 3

1. Les autoritats centrals dels estats contractants han de cooperar entre si i han de promoure la cooperació entre les autoritats competents dels seus països respectius. Han d'actuar amb tota la diligència necessària.
2. Per tal de facilitar l'aplicació d'aquest Conveni, les autoritats centrals dels estats contractants:
 - (a) garanteixen la tramesa de les demandes d'informació procedents de les autoritats competents i relacionades amb qüestions de dret o de fet relatives a procediments en curs;
 - (b) es comuniquen recíprocament, a petició seva, informacions referents al seu dret relatiu a la custòdia de menors i a la seva evolució;
 - (c) es mantenen mútuament informades sobre qualsevol dificultat que pugui sorgir en l'aplicació del Conveni i, sempre que sigui possible, s'esmercen per eliminar els obstacles en la seva aplicació.

Article 4

1. Qualsevol persona que ha obtingut en un estat contractant una decisió relativa a la custòdia d'un menor i que desitja que aquesta decisió sigui reconeguda o executada en un altre estat contractant, pot, a aquest efecte, adreçar-se mitjançant una demanda a l'autoritat central de qualsevol estat contractant.
2. La demanda ha d'anar acompanyada dels documents que s'esmenten a l'article 13.
3. L'autoritat central que rep la demanda, si no és l'autoritat central de l'estat requerit, ha de trametre-li els documents directament i sense demora.
4. L'autoritat central que rep la demanda pot denegar la seva intervenció si resulta manifest que no es compleixen les condicions establertes per aquest Conveni.
5. L'autoritat central que rep la demanda informa sense demora el demandant del seguiment de la seva demanda.

Article 5

1. L'autoritat central de l'estat requerit ha d'adoptar o fer adoptar sense demora totes les disposicions que consideri adequades i adreçar-se, si escau, a les seves autoritats competents, per tal de:
 - (a) descobrir el lloc on es troba el menor;
 - (b) evitar de perjudicar els interessos del menor o del demandant, especialment mitjançant les mesures provisionals que siguin necessàries;
 - (d) garantir el reconeixement o l'execució de la decisió;
 - (d) assegurar el lliurament del menor al demandant quan s'acordi l'execució de la decisió;
 - (e) informar l'autoritat requeridora de les mesures adoptades i dels seus resultats.
2. Quan l'autoritat central de l'estat requerit té motius per creure que el menor es troba en el territori d'un altre estat contractant, ha de trametre els documents directament i sense demora a l'autoritat central d'aquest estat.
3. Llevat de les despeses de repatriació, cada estat contractant es compromet a no reclamar cap pagament al demandant relatiu a les mesures preses per compte seu per part de l'autoritat central d'aquest estat, en virtut de l'apartat 1 d'aquest article, incloent-hi les despeses i les costes judicials i, si escau, les despeses ocasionades per l'assistència d'un advocat.
4. Si es denega el reconeixement o l'execució i si l'autoritat central de l'estat requerit considera que ha de tramitar la demanda del demandant, en el sentit d'iniciar accions legals en aquest estat sobre qüestions de fons, ha de fer tot allò que sigui necessari per garantir la representació del demandant en aquest procediment en condicions no menys favorables que les que té a l'abast una persona que és resident i nacional d'aquest estat i, a aquest efecte, pot adreçar-se especialment a les seves autoritats competents.

Article 6

1. Amb reserva dels acords particulars conclusos entre les autoritats centrals interessades i de les disposicions de l'apartat 3 d'aquest article:
 - (a) les comunicacions adreçades a l'autoritat central de l'estat requerit s'han de redactar en la llengua oficial o en una de les llengües oficials d'aquest estat, o han d'anar acompanyades d'una traducció a aquesta llengua;
 - (b) tanmateix, l'autoritat central de l'estat requerit ha d'acceptar les comunicacions redactades en anglès o francès o que estiguin acompanyades d'una traducció a una d'aquestes llengües.

2. Les comunicacions procedents de l'autoritat central de l'estat requerit, incloent-hi els resultats de les investigacions realitzades, poden redactar-se en la llengua oficial o en una de les llengües oficials d'aquest estat, o en anglès o francès.

3. Qualsevol estat contractant pot excloure l'aplicació, totalment o en part, de les disposicions de la lletra b de l'apartat 1 d'aquest article. Quan un estat contractant ha formulat aquesta reserva, qualsevol altre estat contractant també pot aplicar aquesta reserva respecte d'aquell estat.

Títol II. Reconeixement i execució de les decisions i restabliment de la custòdia de menors

Article 7

Les decisions relatives a la custòdia adoptades en un estat contractant han de ser reconegudes i, si són executòries a l'estat d'origen, han de ser executades en qualsevol altre estat contractant.

Article 8

1. En cas de desplaçament il·lícit, l'autoritat central de l'estat requerit ha de prendre les mesures que conduïxin a la restitució de la custòdia del menor:

(a) quan en el moment d'iniciar el procediment a l'estat on es va adoptar la decisió o en el moment del desplaçament il·lícit -si aquest desplaçament va tenir lloc abans- el menor i els seus pares tenien com a única nacionalitat la d'aquest estat, i el menor tenia la seva residència habitual en el territori d'aquest estat, i

(b) que es va presentar una demanda de restitució a l'autoritat central en un termini de sis mesos a partir de la data del desplaçament il·lícit.

2. Si, de conformitat amb la llei de l'estat requerit, no es poden complir els requisits de l'apartat 1 d'aquest article sense la intervenció d'una autoritat judicial, cap dels motius de denegació previstos en aquest Conveni no poden ser aplicats en el marc del procediment judicial.

3. Quan hi hagi un acord, aprovat de manera oficial per part d'una autoritat competent, entre la persona que té la custòdia del menor i una altra persona a la qual se li atorga un dret de visita, i el menor, que ha estat desplaçat a l'estranger, no ha estat restituint un cop expirat el període acordat a la persona que en té la custòdia; la custòdia del menor s'ha de restablir de conformitat amb la lletra b de l'apartat 1 i amb l'apartat 2 d'aquest article. S'ha d'aplicar el mateix en cas d'una decisió de l'autoritat competent que atorgui aquest mateix dret a una persona que no té la custòdia del menor.

Article 9

1. En casos de desplaçaments il·lícits, diferents dels que es preveuen a l'article 8, respecte dels quals s'ha presentat una demanda a l'autoritat central dins el termini de sis mesos a partir de la data del desplaçament, només es pot denegar el reconeixement i l'execució:

(a) en el cas d'una decisió adoptada en absència del demandat o del seu representant legal, si al demandat no li ha estat degudament lliurat, amb temps suficient, el document que informa de l'inici del procediment o altre document equivalent. Aquesta manca de notificació però, no pot esdevenir un motiu de denegació del reconeixement o de l'execució quan la comunicació o la notificació no s'ha dut a terme perquè el demandat ha amagat el lloc on es troba a la persona que ha instat el procediment a l'estat d'origen;

(b) en el cas d'una decisió adoptada en absència del demandat o del seu representant legal, si la competència de l'autoritat que l'ha adoptat no es fonamenta:

(i) en la residència habitual del demandat, o

(ii) en la darrera residència habitual comuna dels pares del menor, sempre que almenys un dels pares encara hi resideixi de forma habitual, o

(iii) en la residència habitual del menor;

(c) quan la decisió és incompatible amb una decisió relativa a la custòdia que ha esdevingut executòria a l'estat requerit abans del desplaçament del menor, llevat que el menor hagi tingut la seva residència habitual al territori de l'estat requeridor durant l'any anterior al seu desplaçament.

2. Si no s'ha presentat una demanda a cap autoritat central, les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article també s'apliquen si el reconeixement i l'execució se sol·liciten en el termini de sis mesos a partir de la data del desplaçament il·lícit.

3. En cap cas, la decisió no pot ser objecte d'una revisió relativa a qüestions de fons.

Article 10

1. En altres casos que no siguin els esmentats als articles 8 i 9, es pot denegar el reconeixement i l'execució no tan sols per als motius previstos a l'article 9, sinó, d'altra banda, per algun dels motius següents:

(a) si es constata que els efectes de la decisió són manifestament incompatibles amb els principis fonamentals del dret que regeix la família i els menors a l'estat requerit;

(b) si es constata que amb motiu de canvis en les circumstàncies, incloent-hi el transcurs del temps,

però excoent-ne únicament el canvi de residència del menor arran del desplaçament il·lícit, els efectes de la decisió original ja no són manifestament conformes a l'interès del menor;

(c) si en el moment de l'inici del procediment a l'estat d'origen:

(i) el menor era nacional de l'estat requerit o era resident habitual d'aquest estat, i alhora no existia cap d'aquests lligams d'unió amb l'estat d'origen;

(ii) el menor era nacional tant de l'estat d'origen com de l'estat requerit i era resident habitual de l'estat requerit;

(d) si la decisió és incompatible amb una decisió adoptada a l'estat requerit o amb una decisió executòria a l'estat requerit però adoptada en un tercer estat, en virtut d'un procediment iniciat abans de la presentació de la demanda de reconeixement o d'execució, i si la denegació és conforme a l'interès del menor.

2. En els mateixos casos, el procediment per al reconeixement, com també el procediment per a l'execució, poden ser suspesos per un dels motius següents:

(a) si s'ha presentat un recurs ordinari contra la decisió d'origen;

(b) si un procediment relatiu a la custòdia del menor, iniciat abans que s'incoés el procediment a l'estat d'origen, es troba pendent a l'estat requerit;

(c) si una altra decisió relativa a la custòdia del menor és objecte d'un procediment d'execució o de qualsevol altre procediment relatiu al reconeixement d'aquesta decisió.

Article 11

1. Les decisions sobre el dret de visita i les disposicions de les decisions relatives a la custòdia que fan referència al dret de visita es reconeixen i s'executen en les mateixes condicions que altres decisions relatives a la custòdia.

2. Això no obstant, l'autoritat competent de l'estat requerit pot determinar les condicions per a l'aplicació i l'exercici del dret de visita tenint en compte, especialment, els compromisos adoptats per les parts en aquesta qüestió.

3. Quan no s'ha adoptat cap decisió sobre el dret de visita o quan es denega el reconeixement o l'execució de la decisió relativa a la custòdia, l'autoritat central de l'estat requerit pot sol·licitar a les seves autoritats competents que resolguin sobre el dret de visita, si així ho demana la persona que invoca aquest dret.

Article 12

Quan, en el moment del desplaçament d'un menor a través d'una frontera internacional, no existeix cap decisió executòria adoptada en un estat contractant sobre la seva custòdia, les disposicions d'aquest Conveni s'apliquen a qualsevol decisió posterior relativa a la custòdia d'aquest menor que declari el desplaçament com a il·lícit i que sigui adoptada en un estat contractant, a petició de qualsevol persona interessada.

Títol III. Procediment

Article 13

1. La demanda que sol·licita el reconeixement o l'execució d'una decisió relativa a la custòdia en un altre estat contractant ha d'anar acompanyada de:

(a) un document que autoritzi l'autoritat central de l'estat requerit a actuar en nom del requeridor o a designar un altre representant a aquest efecte;

(b) una còpia de la decisió que reuneixi les condicions necessàries d'autenticitat;

(c) quan es tracta d'una decisió adoptada en absència del demandat o del seu representant legal, qualsevol document que estableixi que al demandat li va ser degudament comunicada o notificada la demanda o el document equivalent;

(d) si escau, qualsevol document que estableixi que, de conformitat amb la legislació de l'estat d'origen, la decisió és executòria;

(e) si és possible, una exposició que indiqui el lloc on es podria trobar el menor a l'estat requerit;

(f) propostes sobre les modalitats de restabliment de la custòdia del menor.

2. Els documents més amunt esmentats han d'anar acompanyats, si escau, d'una traducció segons les disposicions establertes a l'article 6.

Article 14

Qualsevol estat contractant aplica al reconeixement i a l'execució d'una decisió relativa a la custòdia, un procediment simple i expeditiu. Amb aquesta finalitat vetlla perquè la sol·licitud d'exequatur es pugui presentar com un simple requeriment.

Article 15

1. Abans de resoldre sobre l'aplicació de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 10, l'autoritat competent de l'estat requerit:

(a) ha de prendre coneixement del punt de vista del menor, llevat que això no sigui practicable, tenint en compte especialment la seva edat i la seva capacitat de discerniment; i

(b) pot demanar que es duguin a terme les investigacions pertinents.

2. Les despeses de les investigacions realitzades en un estat contractant són a càrrec de l'estat on s'han dut a terme.

3. Les demandes d'investigació i els seus resultats poden ser tramesos a l'autoritat concernida per mitjà de les autoritats centrals.

Article 16

Als efectes d'aquest Conveni, no es pot exigir cap legalització ni cap formalitat anàloga.

Títol IV. Reserves

Article 17

1. Qualsevol estat contractant pot formular una reserva segons la qual, en els casos previstos als articles 8 i 9 o en un d'aquests articles, el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a la custòdia poden ser denegats per algun dels motius que preveu l'article 10, que s'han d'indicar en la reserva.

2. El reconeixement i l'execució de les decisions adoptades en un estat contractant que ha fet la reserva prevista a l'apartat 1 d'aquest article, poden ser denegats en qualsevol altre estat contractant per algun dels motius addicionals indicats en aquesta reserva.

Article 18

Qualsevol estat contractant pot formular la reserva segons la qual no està vinculat per les disposicions de l'article 12. Les disposicions d'aquest Conveni no s'apliquen a les decisions esmentades a l'article 12, que han estat adoptades en un estat contractant que ha formulat aquesta reserva.

Títol V. Altres instruments

Article 19

Aquest Conveni no exclou que un altre instrument internacional que vinculi l'estat d'origen i l'estat requerit o que una altra llei de l'estat requerit que no sigui un acord internacional, siguin invocats per obtenir el reconeixement o l'execució d'una decisió.

Article 20

1. Aquest Conveni no afecta els compromisos que un estat contractant pugui tenir envers un altre estat no contractant en virtut d'un instrument internacional relatiu a les matèries regulades per aquest Conveni.

2. Quan dos o més estats contractants han establert una legislació uniforme en l'àmbit de la custòdia de menors o han creat un sistema especial de reconeixement o d'execució de decisions en aquest àmbit, o ho facin en el futur, tenen la facultat d'aplicar entre si aquesta legislació o aquest sistema, en lloc d'aquest Conveni o de qualsevol part d'aquest Conveni. Per poder fer prevaler aquesta disposició, aquests estats han de notificar la seva decisió al secretari general del Consell d'Europa. Qualsevol modificació o revocació d'aquesta decisió ha de ser igualment notificada.

Títol VI. Disposicions finals

Article 21

Aquest Conveni s'obre a la signatura dels estats membres del Consell d'Europa. Se sotmet a ratificació, acceptació o aprovació. Els instruments de ratificació, acceptació o aprovació s'han de dipositar prop del secretari general del Consell d'Europa.

Article 22

1. Aquest Conveni entra en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data en què tres estats membres del Consell d'Europa hagin expressat el seu consentiment a estar vinculats pel Conveni de conformitat amb les disposicions de l'article 21.

2. Respecte de tot estat membre que expressi posteriorment el seu consentiment a vincular-se, el Conveni entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data del dipòsit de l'instrument de ratificació, acceptació o aprovació.

Article 23

1. Després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni, el Comitè de Ministres del Consell d'Europa pot convidar qualsevol estat que no sigui membre del Consell a adherir-se a aquest Conveni, mitjançant una decisió adoptada per la majoria que estableix la lletra d de l'article 20 de l'estatut i per decisió unànime dels representants dels estats contractants que tenen dret a formar part del Comitè.

2. Respecte de tot estat que s'hi adhereixi, el Conveni entra en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data del dipòsit de l'instrument d'adhesió prop del secretari general del Consell d'Europa.

Article 24

1. En el moment de la signatura o en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació,

aprovació o adhesió, qualsevol estat pot especificar el territori o els territoris on aquest Conveni s'ha d'aplicar.

2. En qualsevol altre moment posterior, qualsevol estat pot fer extensiva, mitjançant una declaració adreçada al secretari general del Consell d'Europa, l'aplicació d'aquest Conveni a qualsevol altre territori que especifiqui en la declaració. Respecte d'aquest territori, el Conveni entra en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de recepció de la declaració pel secretari general.

3. Qualsevol declaració formulada en virtut dels dos apartats precedents pot ser retirada, respecte de qualsevol territori especificat en aquesta declaració, mitjançant una notificació adreçada al secretari general. La retirada esdevé efectiva el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de sis mesos després de la data de recepció de la notificació pel secretari general.

Article 25

1. Un estat que inclou dues o més unitats territorials que disposen d'ordenaments jurídics diferents en matèria de custòdia de menors i de reconeixement i execució de decisions relatives a la custòdia, en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, pot declarar que aquest Conveni s'aplica a totes aquestes unitats territorials o a una o més unitats.

2. En qualsevol moment posterior, aquest estat pot fer extensiva, mitjançant una declaració adreçada al secretari general del Consell d'Europa, l'aplicació d'aquest Conveni a qualsevol altra unitat territorial especificada en la declaració. Respecte d'aquesta unitat territorial, el Conveni entra en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de recepció de la declaració pel secretari general.

3. Qualsevol declaració formulada en virtut dels dos apartats anteriors pot ser retirada, respecte de qualsevol unitat territorial especificada en aquesta declaració, mitjançant una notificació adreçada al secretari general. La retirada esdevé efectiva el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de sis mesos després de la data de recepció de la notificació pel secretari general.

Article 26

1. En relació amb un estat que, en matèria de custòdia de menors, disposi de dos o més ordenaments jurídics d'aplicació territorial:

(a) la referència a la llei de la residència habitual o a la llei de la nacionalitat d'una persona s'ha d'entendre com la referència a l'ordenament jurídic

determinat per les normes vigents en aquest estat o, si no existeixen aquestes normes, a l'ordenament jurídic amb el qual la persona concernida tingui els lligams més estrets;

(b) la referència a l'estat d'origen o a l'estat requerit s'ha d'entendre, segons el cas, com la referència a la unitat territorial on es va adoptar la decisió o a la unitat territorial on es demana el reconeixement o l'execució de la decisió o el restabliment de la custòdia.

2. La lletra a de l'apartat 1 d'aquest article s'aplica igualment *mutatis mutandis* als estats que, en matèria de custòdia de menors, disposen de dos o més sistemes jurídics d'aplicació personal.

Article 27

1. En el moment de la signatura o en el moment de dipositar el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, qualsevol estat pot formular una declaració fent ús d'una o diverses de les reserves que es recullen a l'apartat 3 de l'article 6, a l'article 17 i a l'article 18 d'aquest Conveni. No s'admet cap altra reserva.

2. Qualsevol estat contractant que ha formulat una reserva en virtut de l'apartat anterior pot retirar-la totalment o en part mitjançant una notificació adreçada al secretari general del Consell d'Europa. La retirada esdevé efectiva en la data de recepció de la notificació pel secretari general.

Article 28

Al final del tercer any després de la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni i, per iniciativa pròpia, en qualsevol altre moment després d'aquesta data, el secretari general del Consell d'Europa convida els representants de les autoritats centrals designades pels estats contractants a reunir-se per tal d'analitzar i facilitar el funcionament del Conveni. Qualsevol estat membre del Consell d'Europa que no sigui part del Conveni pot ser representat per un observador. A partir del treball de cadascuna d'aquestes reunions s'elabora un informe que es trameta al Comitè de Ministres del Consell d'Europa per a la seva informació.

Article 29

1. Qualsevol part pot denunciar en qualsevol moment aquest Conveni mitjançant una notificació adreçada al secretari general del Consell d'Europa.

2. Aquesta denúncia esdevé efectiva el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de sis mesos després de la data de recepció de la notificació pel secretari general.

Article 30

El secretari general del Consell d'Europa ha de notificar als estats membres del Consell i a qualsevol estat que s'hagi adherit a aquest Conveni:

- (a) qualsevol signatura;
- (b) el dipòsit de qualsevol instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió;
- (c) qualsevol data d'entrada en vigor d'aquest Conveni de conformitat amb els articles 22, 23, 24 i 25;
- (d) qualsevol altre acte, notificació o comunicació relatiu a aquest Conveni.

En fe de la qual cosa, els sotasignats, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat aquest Conveni.

Fet a Luxemburg, el dia 20 de maig de 1980, en francès i en anglès, ambdós textos igualment fefaents, en un únic exemplar que s'ha de dipositar als arxius del Consell d'Europa. El secretari general del Consell d'Europa n'ha de trametre còpia certificada conforme a cada estat membre del Consell d'Europa i a qualsevol estat convidat a adherir-se a aquest Conveni.

Situació del Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors i el restabliment de la custòdia de menors

Conveni obert a signatura dels estats membres del Consell d'Europa i dels estats no membres el 20 de maig de 1980 a Luxemburg

Entrada en vigor l'1 de setembre de 1983

Situació el 4.11.10

Estats	Signatura	Ratificació	Entrada en vigor	R.	D.	A.	T.
Alemanya	20 de maig de 1980	5 d'octubre de 1990	1 de febrer de 1991	X		X	
Andorra	14 d'abril del 2008						
Antiga Rep. Iugoslava de Macedònia	3 d'abril del 2001	29 de novembre del 2002	1 de març del 2003	X	X	X	
Àustria	20 de maig de 1980	12 d'abril de 1985	1 d'agost de 1985	X		X	
Bèlgica	20 de maig de 1980	1 d'octubre de 1985	1 de febrer de 1986			X	
Bulgària	18 de setembre del 2002	5 de juny del 2003	1 d'octubre del 2003	X	X	X	
Dinamarca	11 d'abril del 1991	11 d'abril de 1991	1 d'agost de 1991	X	X	X	X
Eslovàquia	2 de març del 2000	7 de maig del 2001	1 de setembre del 2001	X		X	
Espanya	20 de maig de 1980	30 de maig de 1984	1 de setembre de 1984	X		X	
Estònia	9 de juny del 2000	17 de maig del 2001	1 de setembre del 2001	X		X	
Finlàndia	28 d'abril de 1994	28 d'abril de 1994	1 d'agost de 1994	X	X	X	
França	20 de maig de 1980	4 d'agost de 1982	1 de setembre de 1983			X	
Grècia	20 de maig de 1980	8 de març de 1993	1 de juliol de 1993	X		X	
Hongria	14 de novembre del 2002	4 de febrer del 2004	1 de juny del 2004	X		X	
Irlanda	20 de maig de 1980	28 de juny de 1991	1 d'octubre de 1991	X			
Islàndia	22 de juliol de 1996	22 de juliol de 1996	1 de novembre de 1996	X		X	
Itàlia	20 de maig de 1980	27 de febrer de 1995	1 de juny de 1995		X	X	
Letònia	22 d'octubre de 1999	15 d'abril del 2002	1 d'agost del 2002	X		X	
Liechtenstein	20 de maig de 1980	17 d'abril de 1997	1 d'agost de 1997	X		X	
Lituània	5 de setembre del 2002	24 de gener del 2003	1 de maig del 2003	X		X	
Luxemburg	20 de maig de 1980	25 de maig de 1983	1 de setembre de 1983			X	
Malta	24 de novembre de 1994	18 d'octubre de 1999	1 de febrer del 2000	X		X	
Moldàvia	4 de maig de 1998	14 de gener del 2004	1 de maig de 2004			X	
Montenegro ¹		18 de gener del 2002 a	6 de juny del 2006				
Noruega	17 de gener de 1989	17 de gener de 1989	1 de maig de 1989	X	X	X	
Països Baixos	20 de maig de 1980	23 de maig de 1990	1 de setembre de 1990		X	X	X
Polònia	8 de juny de 1995	13 de novembre de 1995	1 de març de 1996	X		X	
Portugal	20 de maig de 1980	18 de març de 1983	1 de setembre de 1983			X	
Regne Unit	20 de maig de 1980	21 d'abril de 1986	1 d'agost de 1986	X	X	X	X
República Txeca	16 d'abril de 1999	22 de març del 2000	1 de juliol del 2000	X	X	X	
Romania	12 de maig del 2004	12 de maig del 2004	1 de setembre del 2004	X		X	
Sèrbia ¹		18 de gener del 2002 a	1 de maig del 2002				
Suècia	28 de març de 1989	28 de març de 1989	1 de juliol de 1989	X		X	
Suïssa	20 de maig de 1980	27 de setembre de 1983	1 de gener de 1984	X		X	
Turquia	20 d'octubre de 1997	8 de febrer del 2000	1 de juny del 2000			X	
Ucraïna	24 de gener del 2006	30 de juliol del 2008	1 de novembre del 2008	X	X	X	
Xipre	20 de maig de 1980	13 de juny de 1986	1 d'octubre de 1986			X	

Llegendes:

a: adhesió; s: signatura sense reserva de ratificació; su: successió; r: signatura *ad referendum*

R: reserves; D: declaracions; A: autoritats; T: aplicació territorial.

Notes:

1. Data d'adhesió de la Unió d'Estats de Sèrbia i Montenegro.

Reserves i declaracions

Alemanya

Reserva consignada en una carta del representant permanent lliurada al secretari general en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació el 5 d'octubre de 1990 – Original en anglès, francès i alemany

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 6, la República Federal d'Alemanya declara excloure l'aplicació de l'apartat 1. b) de l'article 6, fins i tot en els casos a què fa referència l'apartat 2 de l'article 13: l'autoritat central pot refusar d'actuar si les comunicacions o els documents adjuntats no estan redactats en llengua alemanya o no van acompanyats d'una traducció a aquesta llengua.

Període d'efecte: 1/2/1991

Declaració precedent relativa a l'article: 6

Reserva consignada en una carta del representant permanent lliurada al secretari general en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació el 5 d'octubre de 1990 – Original en anglès, francès i alemany

De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 17, la República Federal d'Alemanya declara que, en els casos establerts als articles 8 i 9, el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia s'exclouen pels motius establerts a l'apartat 1 a) o 1 b) de l'article 10.

Període d'efecte: 1/2/1991

Declaració precedent relativa a l'article: 17

Declaració consignada en una nota verbal de la Representació Permanent d'Alemanya, del 20 de juny del 2002, enregistrada a la Secretaria General el 21 de juny del 2002 – Original en francès

Nova adreça de l'autoritat central:

Der Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof
(El fiscal general federal del Tribunal Federal de Justícia)

Zentrale Behörde

D-53094 Bonn

Tel.: +49-228/410-40

Fax: +49-228/410-5050

Període d'efecte: 21/6/2002

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Àustria

Declaració efectuada en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació el 12 d'abril de 1985 – Original en anglès

De conformitat amb les disposicions de l'article 2, la República d'Àustria designa com a autoritat central el Ministeri Federal de Justícia, A-1016 Wien, Postfach 63.

Període d'efecte: 1/8/1985

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Bèlgica

Declaració efectuada en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, l'1 d'octubre de 1985 – Original en francès

De conformitat amb les disposicions de l'article 2 del Conveni, el Govern belga designa com a autoritat central encarregada d'exercir les funcions establertes al Conveni el Ministeri de Justícia, 4, place Poelaert B-1000 Bruxelles.

Període d'efecte: 1/2/1986

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Bulgària

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 5 de juny del 2003 – Original en anglès

En relació amb l'article 1 a) del Conveni, la República de Bulgària declara que "residència habitual" significa "l'adreça actual" del menor, és a dir, l'adreça en la qual la persona ha residit durant els últims sis mesos.

Període d'efecte: 1/10/2003

Declaració precedent relativa a l'article: 1

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 5 de juny del 2003 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 2 del Conveni, la República de Bulgària designa el Ministeri de Justícia com a autoritat central amb l'adreça següent: República de Bulgària, Sofia 1040, n° 1 Slanvianska str.

Període d'efecte: 1/10/2003

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 5 de juny del 2003 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 17, apartat 1, del Conveni, la República de Bulgària declara que, en els casos establerts pels articles 8 i 9, el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia poden ser refusats per qualsevol dels motius previstos a l'article 10, apartat 1, del Conveni.

Període d'efecte: 1/10/2003

Declaració precedent relativa als articles: 10, 17

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 5 de juny del 2003 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 6, apartat 3, del Conveni, la República de Bulgària declara que demanarà una traducció a la llengua búlgara de tota comunicació establerta a l'article 6 i de tot document establert a l'article 13, transmès per estats que fent ús de la reserva, hagin exclòs l'aplicació de l'article 6, apartat 1 b) pel que fa a les dues llengües oficials del Consell d'Europa.

Període d'efecte: 1/10/2003

Declaració precedent relativa a l'article: 6

Dinamarca

Declaració consignada en una carta del representant permanent del 10 d'abril de 1991, lliurada al secretari general en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació l'11 d'abril de 1991 – Original en francès

En virtut de les disposicions de l'apartat 1 de l'article 24, el Conveni no s'aplica als territoris de les illes Fer-Oer i Grenlàndia.

Període d'efecte: 1/8/1991

Declaració precedent relativa a l'article: 24

Reserva consignada en una carta del representant permanent del 10 d'abril de 1991, lliurada al secretari general en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació l'11 d'abril de 1991 – Original en francès

En virtut de les disposicions de l'apartat 1 de l'article 27, l'autoritat central del Regne de Dinamarca no accepta les comunicacions redactades en llengua francesa o acompanyades d'una traducció a aquesta llengua (vegeu l'apartat 3 de l'article 6).

Període d'efecte: 1/8/1991

Declaració precedent relativa a l'article: 6

Reserva consignada en una carta del representant permanent del 10 d'abril de 1991, lliurada al secretari general en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació l'11 d'abril de 1991 – Original en francès

El Regne de Dinamarca es reserva, en els casos previstos en els articles 8 i 9 o en un d'aquests articles, el dret de refusar el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia per qualsevol dels motius establerts a l'article 10 (vegeu l'article 17).

Període d'efecte: 1/8/1991

Declaració precedent relativa a l'article: 17

Declaració consignada en una carta del representant permanent del 10 d'abril de 1991, lliurada al secretari general en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, l'11 d'abril de 1991 – Original en francès

En execució de les disposicions de l'apartat 2 de l'article 20, tot acord conclòs entre els països nòrdics sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors s'aplica entre aquests països en lloc d'aquest Conveni.

Període d'efecte: 1/8/1991

Declaració precedent relativa a l'article: 20

Declaració consignada en una carta del Ministeri de Justícia del 17 de juny de 1991, enregistrada el 17 de juny de 1991 – Original en anglès. - i actualitzada per una nota verbal del Ministeri d'Afers Familiars de Dinamarca confirmada pel representant permanent i enregistrada a la Secretaria General l'11 d'octubre del 2004 – Original en anglès

Autoritat central:

Ministeri de la Família i del Consum

(*Ministeriet for Familie-og Forbrugeranliggender*)

Departament d'Afers Familiars

(*Familietryelsen*)

Æbeløgade 1

DK - 2100 COPENHAGUE Ø

Tel.: +45.33.92.33.02

Fax: +45.39.27.18.89

A/e: civildir@civildir.dk

Període d'efecte: 1/8/1991

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Eslovàquia

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 7 de maig del 2001 – Original en anglès

La República Eslovaca, de conformitat amb les disposicions de l'article 6, apartat 3, exclou l'aplicació de les disposicions de l'apartat 1 b) d'aquest article.

Període d'efecte: 1/9/2001

Declaració precedent relativa a l'article: 6

Declaració consignada en una carta de la representant permanent d'Eslovàquia del 12 de juliol del 2001, enregistrada a la Secretaria General el 16 de juliol del 2001 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 2 del Conveni, la República Eslovaca nomena l'autoritat central següent:

Centre per a la Protecció Jurídica Internacional dels Menors i els Joves

Spitálska 6

P.O. Box 57

814 99 Bratislava

República Eslovaca

Període d'efecte: 1/9/2001

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Espanya

Reserva efectuada en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 30 de maig de 1984 – Original en espanyol

De conformitat amb l'article 27, Espanya fa ús de la facultat establerta en l'apartat 3 de l'article 6 del Conveni i es reserva el dret d'excloure l'aplicació de la disposició de l'article 6, apartat 1 b) i refusa les comunicacions redactades en francès o en anglès o acompanyades d'una traducció a una d'aquestes llengües.

Període d'efecte: 1/9/1984

Declaració precedent relativa a l'article: 6

Declaració consignada en una carta del representant permanent d'Espanya del 25 de gener de 1999, enregistrada a la Secretaria General el 26 de gener de 1999 – Original en francès, i confirmada per una carta del 9 de març de 1999, enregistrada a la Secretaria General el 10 de març de 1999 – Original en francès

Autoritat central:

Ministeri de Justícia, Secretaria General Tècnica, San Bernardo, 45, 28071 Madrid, Espanya.

Període d'efecte: 26/1/1999

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Declaració consignada en una carta de la representant permanent d'Espanya, del 5 de març del 2008, dipositada a la Secretaria General el 5 de març del 2008 – Original en francès

En el cas que el Regne Unit fes extensiva a Gibraltar l'aplicació del Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors i el restabliment de la custòdia de menors, el Regne d'Espanya desitja formular la declaració següent:

1. Gibraltar és un territori no autònom del qual el Regne Unit és responsable de les relacions exteriors i que està sotmès a un procés de descolonització d'acord amb les decisions i resolucions corresponents de l'Assemblea General de les Nacions Unides.

2. Les autoritats de Gibraltar tenen un caràcter local i exerceixen competències exclusivament internes que s'originen i es fonamenten en la distribució i l'atribució de les competències per part del Regne Unit, de conformitat amb la seva legislació interna, en la seva condició d'estat sobirà del qual depèn el territori no autònom esmentat.

3. Conseqüentment, la participació eventual de les autoritats gibraltarenyes en l'aplicació d'aquest Conveni, s'entén exclusivament en el marc de les competències internes de Gibraltar, i no es podrà considerar que dóna lloc a cap modificació en relació amb allò que estableixen els dos apartats anteriors.

Període d'efecte: 5/3/2008

Declaració precedent relativa a l'article: 24

Estònia

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 17 de maig del 2001 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 6, apartat 3, del Conveni, la República d'Estònia aplica parcialment les disposicions de l'article 6, apartat 1, i accepta les

comunicacions redactades en anglès o acompanyades d'una traducció a l'anglès.

Període d'efecte: 1/9/2001

Declaració precedent relativa a l'article: 6

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 17 de maig del 2001 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 2, apartat 1, del Conveni, la República d'Estònia designa el Ministeri de Justícia com a autoritat central.

Període d'efecte: 1/9/2001

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Finlàndia

Reserva consignada en l'instrument d'acceptació, dipositat el 28 d'abril de 1994 – Original en anglès

Finlàndia declara, de conformitat amb l'article 27 i l'article 6, apartat 3 del Conveni, que es reserva el dret d'acceptar només les comunicacions redactades en anglès o acompanyades d'una traducció a l'anglès.

Període d'efecte: 1/8/1994

Declaració precedent relativa a l'article: 6

Reserva consignada en l'instrument d'acceptació, dipositat el 28 d'abril de 1994 – Original en anglès

Finlàndia declara, de conformitat amb l'article 27 i l'article 17 del Conveni, que en els casos establerts pels articles 8 i 9 del Conveni, el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia poden ser refusats per cadascun dels motius establerts a l'article 10.

Període d'efecte: 1/8/1994

Declaració precedent relativa a l'article: 17

Declaració consignada en l'instrument d'acceptació, dipositat el 28 d'abril de 1994 – Original en anglès

Finlàndia declara, de conformitat amb l'article 20, apartat 2, que els acords entre els països nòrdics sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors seran aplicats entre els països nòrdics en lloc d'aquest Conveni.

Període d'efecte: 1/8/1994

Declaració precedent relativa a l'article: 20

Declaració consignada en una carta de la Representació Permanent, del 27 d'abril de 1994, lliurada al secretari general en el moment del

dipòsit de l'instrument d'acceptació el 28 d'abril de 1994 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 2, apartat 3 del Conveni, l'autoritat central és el "Ministry of Justice, Eteläesplanadi 10, P.O. Box 1, FIN-00131 HELSINKI, telèfon +358-0-18251, fax +358-0-1825224".

Els agents de contacte són:

Sr. Hannu Taimisto
Senior Ministerial Secretary
Telèfon: +358-0-1825327
Sra. Mirja Kurkinen
Senior Ministerial Secretary
Telèfon: +358-0-1825321

Període d'efecte: 28/4/1994

Declaració precedent relativa a l'article: 2

França

Declaració consignada en una carta del Ministeri de Justícia de França del 22 de maig del 2003, enregistrada a la Secretaria General el 23 de maig del 2003 – Original en francès i posada al dia mitjançant una carta del Ministeri de Justícia de França del 23 de gener del 2008, enregistrada a la Secretaria General el 28 de gener del 2008 – Original en francès

El Govern de França declara que l'autoritat central als efectes del Conveni és la:

Oficina de Cooperació Civil i Comercial Internacional
Direcció d'Affers Civils i de la Justícia
Ministeri de Justícia
13 Place Vendôme
75042 PARIS Cedex 01
França
Tel.: +33 (1) 4477.6105 / Fax: +33 (1) 4477.6122
E-mail:entraide-civile-internationale@justice.gouv.fr
Internet: www.justice.gouv.fr

Segrest internacional de menors i drets de visita transfrontereres

Persones de contacte:

Sr. Michel RISPE
Magistrat - cap de l'Oficina
(llengües de comunicació: francès, castellà i anglès)
Tel.: +33 (1) 4477.6634

Sra. Marie Caroline CELEYRON-BOUILLOT
Magistrada
(llengües de comunicació: francès, anglès)
Tel.: +33 (1) 4477.6548

Sra. Hélène VOLANT
Magistrada

(llengües de comunicació: francès, anglès)
Tel.: +33 (1) 4477.6676

Sra. Stéphanie LEURQUIN
Jurista

(llengües de comunicació: francès, anglès i castellà)
Tel.: +33 (1) 4477.6626

Sra. Magali DOUMENQ
Educadora

(llengües de comunicació: francès, anglès)
Tel.: +33 (1) 4486.1456

Sra. Paule PERRIOLLAT
Redactora (llengua de comunicació: francès)
Tel.: +33 (1) 4477.6216

Sra. Arlette URIE
Redactora
(llengua de comunicació: francès)
Tel.: +33 (1) 4477.6210

Sra. Vanessa TOGNETTI
Redactora
(llengua de comunicació: francès, anglès)
Tel.: +33 (1) 4477.6237

Període d'efecte: 23/5/2003

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Grècia

Reserva consignada en l'instrument de ratificació, dipositat el 8 de març de 1993 – Original en francès

De conformitat amb l'article 27 del Conveni, Grècia declara que fa ús de la possibilitat establerta per l'article 6 apartat 3 del Conveni d'excloure les comunicacions redactades en llengua francesa o anglesa o acompanyades d'una traducció a una d'aquestes dues llengües.

Període d'efecte: 1/7/1993

Declaració precedent relativa a l'article: 6

Reserva consignada en l'instrument de ratificació, dipositat el 8 de març de 1993 – Original en francès

De conformitat amb l'article 27 del Conveni, Grècia declara que de conformitat amb l'article 17, apartat primer del Conveni, en els casos dels articles 8 i 9, el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia poden ser refusats pels motius establerts a l'article 10 del Conveni.

Període d'efecte: 1/7/1993

Declaració precedent relativa a l'article: 17

Declaració consignada en una carta de la Representació Permanent del 5 de gener de 1995, enregistrada a la Secretaria General el 6 de gener de 1995 – Original en francès

Autoritat central:

Sra. Pari KONTODIOU
Ministeri de Justícia
Direcció de Preparació de Lleis, secció 4
96 Ave. Mesogeion
115 27 ATHENES
Tel.: 77 14 186
Fax: 77 07 025 o 77 14 186
Llengua de comunicació: anglès.

Període d'efecte: 6/1/1995

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Hongria

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 4 de febrer del 2004 – Original en anglès

De conformitat amb les disposicions de l'article 17, apartat 1, del Conveni, la República d'Hongria es reserva el dret de refusar el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia, en els casos establerts als articles 8 i 9 o a un d'aquests articles, per aquells motius establerts a l'article 10, apartat 1, lletra a.

Període d'efecte: 1/6/2004

Declaració precedent relativa a l'article: 17

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 4 de febrer del 2004 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 2 del Conveni, la República d'Hongria nomena el Ministeri de Justícia com a autoritat central que exerceix les funcions establertes al present Conveni.

Període d'efecte: 1/6/2004

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Irlanda

Reserva consignada en l'instrument de ratificació, dipositat el 28 de juny de 1991 – Original en anglès

De conformitat amb les disposicions de l'apartat 1 de l'article 17 del Conveni, Irlanda es reserva el dret de refusar el reconeixement o l'execució de les decisions en matèria de custòdia en els casos establerts als articles 8 i 9 o a un d'aquests articles, per cadascun dels motius enumerats a l'article 10.

Període d'efecte: 1/10/1991

Declaració precedent relativa a l'article: 17

Islàndia

Reserva consignada en l'instrument de ratificació, dipositat el 22 de juliol de 1996 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 27, apartat 1, i l'article 6, apartat 3, del Conveni, Islàndia exclou les disposicions de l'article 6, apartat 1 b), en la mesura que estableixen que l'autoritat central de l'estat requerit ha d'acceptar les comunicacions redactades en francès o acompanyades d'una traducció al francès.

Període d'efecte: 1/11/1996

Declaració precedent relativa a l'article: 6

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 22 de juliol de 1996 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 27, apartat 1, i l'article 17, apartat 1, del Conveni, Islàndia fa la reserva segons la qual, en els casos establerts als articles 8 i 9 o a un d'aquests articles, el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia poden ser refusats pels motius establerts a l'article 10 del Conveni.

Període d'efecte: 1/11/1996

Declaració precedent relativa a l'article: 17

Declaració consignada en una carta del representant permanent d'Islàndia del 2 de febrer del 2006, enregistrada a la Secretaria General el 7 de febrer del 2006 – Original en anglès, actualitzada mitjançant comunicació del Ministeri de Justícia i de Drets Humans d'Islàndia, datada del 4 de desembre del 2009, confirmada per una comunicació de la Representació permanent d'Islàndia, datada i enregistrada al Secretariat general el 8 de desembre 2009 – Original en anglès

Islàndia declara que l'autoritat central designada als efectes del Conveni és el:

Ministeri de Justícia i dels Drets Humans
Skuggasund
150 Reykjavik
Islàndia
Tel.: +354 545 9000
Fax.: +354 552 7340.
E-mail: postur@dmr.stjr.is

Període d'efecte: 7/2/2006

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Itàlia

Declaració efectuada en el moment de la signatura el 20 de maig de 1980 – Original en italià

El Govern italià té la intenció de valer-se, en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, de la facultat de formular les reserves establertes a l'article 17 del Conveni.

Declaració precedent relativa a l'article: 17

Declaració consignada en una carta del representant permanent d'Itàlia, de 27 de febrer de 1995, lliurada al secretari general en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació el 27 de febrer de 1995 – Original en francès

Itàlia retira les declaracions efectuades en el moment de la signatura d'aquest Conveni, el 20 de maig de 1980, i designa com a autoritat central en aplicació de l'article 2 del Conveni el:

“MINISTERO DI GRAZIA E GIUSTIZIA
Ufficio centrale per la giustizia minorile
ROMA”.

Període d'efecte: 1/6/1995

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Letònia

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 15 d'abril del 2002 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 27, apartat 1, i l'article 6, apartat 3, del Conveni, la República de Letònia declara que no accepta les comunicacions redactades en francès o acompanyades d'una traducció a aquesta llengua.

Període d'efecte: 1/8/2002

Declaració precedent relativa als articles: 27, 6

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 15 d'abril del 2002 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 2 del Conveni, la República de Letònia declara que l'autoritat central és el Ministeri de Justícia – Brivibas blvd 36, Riga, LV-1536, Letònia (Tel.: +371.7036801, +371.7036716; fax: +371.7210823, +371.7285575; a/e: tm.kanceleja@tm.gov.lv).

Període d'efecte: 1/8/2002

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Antiga República Iugoslava de Macedònia

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 29 de novembre del 2002 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 2, l'Antiga República Iugoslava de Macedònia ha designat el Ministeri de Justícia com a autoritat central per exercir les funcions establertes pel Conveni.

Període d'efecte: 1/3/2003

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 29 de novembre del 2002 - Original en anglès

De conformitat amb l'article 6, apartat 3, del Conveni, l'Antiga República Iugoslava de Macedònia es reserva el dret de no acceptar les comunicacions redactades en anglès o en francès o acompanyades d'una traducció a una d'aquestes dues llengües.

Període d'efecte: 1/3/2003

Declaració precedent relativa a l'article: 6

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 29 de novembre del 2002 - Original en anglès

De conformitat amb l'article 17, apartat 1, del Conveni, l'Antiga República Iugoslava de Macedònia es reserva el dret en els casos establerts als articles 8 i 9, de refusar el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors pels motius establerts a l'article 10, apartat 1, del Conveni.

Període d'efecte: 1/3/2003

Declaració precedent relativa a l'article: 17

Liechtenstein

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 17 d'abril de 1997 – Original en francès

De conformitat amb l'article 6, apartat 3, del Conveni, el Principat de Liechtenstein no aplica l'article 6, apartat 1, lletra b.

Període d'efecte: 1/8/1997

Declaració precedent relativa a l'article: 6

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 17 d'abril de 1997 – Original en francès

De conformitat amb l'article 17, apartat 1, del Conveni, el Principat de Liechtenstein, pels motius establerts a l'article 10, apartat 1, lletres a), b) i d), no aplica en els casos continguts als articles 8 i 9, el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors.

Període d'efecte: 1/8/1997

Declaració precedent relativa a l'article: 17

Declaració consignada en una nota verbal de la Representació Permanent de Liechtenstein, del 24 de juny de 1997, enregistrada a la Secretaria General el 25 de juny de 1997 – Original en francès

De conformitat amb l'article 2, el Govern del Principat de Liechtenstein és l'autoritat que té el poder d'exercir les funcions establertes al Conveni esmentat més amunt. El Govern es reserva el dret de delegar aquestes funcions a un ministeri o a una oficina sota la direcció d'aquest últim.

Període d'efecte: 1/8/1997

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Lituània

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 24 de gener del 2003 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 27, apartat 1, i a l'article 17, apartat 1, del Conveni, la República de Lituània declara que, en els casos establerts pels articles 8 i 9 del Conveni o un dels seus articles, la República de Lituània es reserva el dret de refusar el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia per qualsevol dels motius establerts a l'article 10 del Conveni.

Període d'efecte: 1/5/2003

Declaració precedent relativa als articles: 17, 27

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 24 de gener del 2003 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 2 del Conveni, la República de Lituània declara que el Ministeri de Justícia de la República de Lituània serà l'autoritat central encarregada d'exercir les funcions establertes al Conveni.

Període d'efecte: 1/5/2003

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Luxemburg

Declaració efectuada en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació, el 25 de maig de 1983 – Original en francès

Tinc l'honor de notificar-vos que l'autoritat central que exerceix les funcions establertes en aquest Conveni és, a Luxemburg, el fiscal general de l'Estat.

Període d'efecte: 1/9/1983

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Malta

Reserva consignada en una nota verbal del Ministeri d'Afers Estrangers de Malta del 18 de novembre de 1994, lliurada al secretari general en el moment de la signatura el 24 de novembre de 1994 – Original en anglès - i confirmada en l'instrument de ratificació dipositat el 22 d'octubre de 1999 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 6, apartat 3, del Conveni, Malta es reserva el dret d'excloure una part de l'aplicació de les disposicions de l'article 6, apartat 1 b), i no accepta les comunicacions en francès o aquelles que vagin acompanyades d'una traducció al francès.

Període d'efecte: 1/2/2000

Declaració precedent relativa a l'article: 6

Reserva consignada en una nota verbal del Ministeri d'Afers Estrangers de Malta del 18 de novembre de 1994, lliurada al secretari general en el moment de la signatura, el 24 de novembre de 1994 – Original en anglès - i confirmada en l'instrument de ratificació dipositat el 22 d'octubre de 1999 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 17, apartat 1, del Conveni, Malta es reserva el dret de refusar el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia, en els casos establerts als articles 8 i 9 o a l'un o l'altre d'aquests articles, per un dels motius establerts a l'article 10, apartat 1 a), b), c) i d).

Període d'efecte: 1/2/2000

Declaració precedent relativa a l'article: 17

Declaració consignada en una nota verbal del Ministeri d'Afers Estrangers de Malta, del 18 de novembre de 1994, lliurada al secretari general en

el moment de la signatura el 24 de novembre de 1994 – Original en anglès - i confirmada en l'instrument de ratificació dipositat el 22 d'octubre de 1999 – Original en anglès

En aplicació de l'article 2, apartat 1, l'autoritat central maltesa designada per exercir les funcions establertes al present Conveni és el "Director dels Afers del Menor i de la Família, Departament d'Afers Socials i Família, 469 St Joseph Road, St. Venera, Malta".

Període d'efecte: 1/2/2000

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Moldàvia

Declaració consignada en una nota verbal del Ministeri d'Afers Estrangers de Moldàvia del 12 de gener del 2004, dipositada amb l'instrument de ratificació el 14 de gener del 2004 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 2 del Conveni, el Ministeri d'Educació de la República de Moldàvia ha estat designat com l'autoritat central responsable de la seva aplicació.

Període d'efecte: 1/5/2004

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Montenegro

Declaració consignada en una carta del representant permanent de Sèrbia i Montenegro del 22 de febrer del 2006, enregistrada a la Secretaria General el 22 de febrer del 2006 – Original en anglès – i actualitzada per una carta del Ministeri d'Afers Exteriors de Montenegro del 13 d'octubre del 2006, enregistrada a la Secretaria General el 19 d'octubre del 2006 – Original en anglès

L'autoritat central designada per Montenegro de conformitat amb l'article 2 del Conveni és:

Ministeri de Justícia de la República de Montenegro
81000 Podgorica, No. 3, Vuka Karadzica St.

Tel.: + 381 81 407 502

Fax: + 381 81 407 515

[Nota de la Secretaria: El Comitè de Ministres del Consell d'Europa va decidir en la seva 967a sessió que la República de Montenegro era considerada com a estat part d'aquest Conveni a partir del 6 de juny del 2006]

Període d'efecte: 6/6/2006

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Noruega

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 17 de gener de 1989 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 17, apartat 1, el Govern de Noruega fa la reserva segons la qual en els casos establerts als articles 8 i 9, el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia poden ser refusats per un dels motius establerts a l'article 10.

Període d'efecte: 1/5/1989

Declaració precedent relativa a l'article: 17

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 17 de gener de 1989 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 6, apartat 3, del Conveni, Noruega es reserva el dret de no acceptar les comunicacions redactades en llengua francesa o acompanyades d'una traducció a aquesta llengua.

Període d'efecte: 1/5/1989

Declaració precedent relativa a l'article: 6

Declaració consignada en una carta de la Representació Permanent de Noruega del 19 de maig de 1989, enregistrada a la Secretaria General el 22 de maig de 1989 – Original en anglès

El Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors i el restabliment de la custòdia de menors del 20 de maig de 1980 va ser signat per Noruega el 17 de gener de 1989. Tinc l'honor d'informar-vos que el Ministeri Reial de Justícia i de Policia, Departament d'Asser Civils, ha estat designat com a autoritat central a l'efecte d'aquest Conveni.

Ministeri Reial de Justícia i de Policia

Departament d'Asser Civils

Postboks 8005 Dep

0030 Norway

Tel.: +4 22 24 54 51

Agents de lligam *

Sra. Linn Krogsveen

Consellera

E-mail: linn.krogsveen@jd.dep.no

Sr. Jonas Haugsvold

Conseller

E-mail: jonas.haugsvold@jd.dep.no

* Nota de la Secretaria: Aquesta informació ha estat actualitzada mitjançant una comunicació del Ministeri de Justícia i de Policia de Noruega, datada del 20 de novembre del 2009, confirmada per una

comunicació del representant permanent de Noruega, datada i enregistrada a la Secretaria General, el 25 de novembre del 2009 – Original en anglès.

Període d'efecte: 22/5/1989

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Declaració consignada en una carta de la Representació Permanent de Noruega del 19 de maig de 1989, enregistrada a la Secretaria General el 22 de maig de 1989 – Original en anglès

De conformitat amb les disposicions de l'article 20, apartat 2, Noruega declara que els acords entre països nòrdics sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors s'apliquen entre els països nòrdics en lloc d'aquest Conveni.

Període d'efecte: 22/5/1989

Declaració precedent relativa a l'article: 20

Països Baixos

Declaració consignada en l'instrument d'acceptació – Original en anglès

El Regne dels Països Baixos accepta el Conveni esmentat per al Regne a Europa.

Període d'efecte: 1/9/1990

Declaració precedent relativa a l'article: 24

Declaració efectuada en el moment del dipòsit de l'instrument d'acceptació, el 23 de maig de 1990 – Original en anglès

El Govern del Regne dels Països Baixos notifica que en virtut de l'article 2 del Conveni, l'autoritat central que exerceix les funcions establertes al present Conveni és per al Regne a Europa: el Ministeri de Justícia a l'Haia.

Període d'efecte: 1/9/1990

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Declaració consignada en una carta de la Representació Permanent del 29 de juny de 1990, enregistrada a la Secretaria General el 2 de juliol de 1990

En virtut del Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors i el restabliment de la custòdia de menors fet a Luxemburg el 20 de maig de 1980, l'instrument d'acceptació del qual ha estat dipositat pel Regne dels Països Baixos (per al Regne

a Europa), el 23 de maig de 1990, tinc l'honor de fer, en nom del meu Govern, la declaració següent:

"El Govern dels Països Baixos considera que l'autorització per executar una decisió de restitució d'un menor en el sentit del Conveni esmentat pot ser refusada quan aquesta acció violi els principis continguts en la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals signada a Roma el 4 de novembre de 1950".

A causa d'una omisió, aquesta declaració no us va ser comunicada, com a dipositari, en el moment del dipòsit de l'instrument d'acceptació.

El Govern dels Països Baixos rectifica el dia d'avui aquest error material comunicant-vos el text de la declaració esmentada que tindrà efecte a la data d'entrada en vigor del Conveni respecte del meu país.

Període d'efecte: 1/9/1990

Declaració precedent relativa a l'article: -

Declaració transmesa per nota verbal de la Representació Permanent dels Països Baixos en data de 19 de setembre de 1995, enregistrada a la Secretaria General el 21 de setembre de 1995 – Original en anglès

El Govern del Regne dels Països Baixos notifica que, en virtut de l'article 2 del Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors i el restabliment de la custòdia de menors, l'autoritat central responsable de l'execució del Conveni esmentat ha estat modificada i és a partir de l'1 de setembre de 1995:

Unitat de Suport per als Afers Legals
Prevenió, Protecció dels Joves i Servei de Llibertat Provisional
Ministeri de Justícia
L'Haia

Persones de contacte:

Sra. C.A.H. Aben; tel.: (070) 370 62 52

Sr. J.A.T. Vroomans; tel.: (070) 370 77 59

Sr. W.J. Augustijn; tel.: (070) 370 62 14; fax: (070) 370 79 17

Període d'efecte: 21/9/1995

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Polònia

Reserva consignada en una carta del representant permanent de Polònia del 8 de novembre de 1995, lliurada al secretari general en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació el 13 de novembre de 1995 – Original en francès

La República de Polònia declara que demana que s'adjunti la traducció en llengua polonesa de les comunicacions a què fa referència l'article 6 i dels documents a què fa referència l'article 13, transmesos pels estats que, en utilitzar la reserva, han exclòs l'aplicació íntegra de l'article 6, apartat 1 b), pel que fa a les dues llengües oficials del Consell d'Europa.

Període d'efecte: 13/11/1995

Declaració precedent relativa a l'article: 6

Reserva consignada en una carta del representant permanent de Polònia del 8 de novembre de 1995, lliurada al secretari general en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació el 13 de novembre de 1995 – Original en francès

De conformitat amb l'article 17 del Conveni, en els casos establerts pels articles 8 i 9, el reconeixement i l'execució en matèria de custòdia podran ser refusats per cadascun dels motius establerts a l'article 10.

Període d'efecte: 13/11/1995

Declaració precedent relativa a l'article: 17

Declaració consignada en una carta del representant permanent de Polònia del 8 de novembre de 1995, lliurada al secretari general en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació el 13 de novembre de 1995 – Original en francès

L'autoritat central competent de Polònia designada en virtut de l'article 2 és el Ministeri de Justícia, que exercirà les funcions establertes a aquest Conveni.

Període d'efecte: 13/11/1995

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Portugal

Portugal, del 4 de març del 2008, dipositada a la Secretaria General el 5 de març del 2008 – Original en francès

El Govern de Portugal declara que la informació relativa a l'autoritat central designada per a aquest Conveni es modifica de la manera següent:

DIRECÇÃO-GERAL DE REINSERÇÃO SOCIAL
DEL MINISTERI DE JUSTÍCIA

Avenida Almirante Reis, 101
1150-013 LISBOA
Portugal
Tel.: +351 (21) 317 6100
Fax: +351 (21) 317 6171
A/e: correio.dgrs@dgrs.mj.pt

Persones de contacte:

Sra. Leonor Furtado
Directora general de Rehabilitació Social

Sra. Cláudia Nunes Graça
Coordinadora

(llengües de comunicació: portuguès, anglès, francès)

Tel.: +351 (21) 317 6100

Sr. Jorge Nuno Santos
(llengües de comunicació: portuguès, anglès, francès)

Tel.: +351 (21) 317 6100

Sra. Cristina Casais de Brito
(llengües de comunicació: portuguès, anglès, francès)

Tel.: +351 (21) 317 6100

Període d'efecte: 5/3/2008

Declaració precedent relativa a l'article: 2

República Txeca

Declaració consignada en una nota verbal de la República Txeca, lliurada al secretari general en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació el 22 de març del 2000 – Original en anglès i txec, actualitzada mitjançant una nota verbal de la Representació Permanent de la República txeca, datada i enregistrada a la Secretaria General l'11 de desembre del 2009 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 2 del Conveni, la República Txeca designa com a autoritat central per exercir les funcions establertes al Conveni:

Office for International Legal Protection of Children
(Urad pro mezinárodnoprávní ochranu deti)
Silingrovo náměstí ^{3/4}
602 00 Brno
República Txeca

Telèfon: +420 542 215 522, +420 542 215 443

Fax: +420 542 212 836, +420 542 217 900

E-mail: podatelna@umpod.cz

Període d'efecte: 1/7/2000

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Reserva consignada en una nota verbal de la República Txeca, lliurada al secretari general en el

moment del dipòsit de l'instrument de ratificació el 22 de març del 2000 – Original en anglès i txec

De conformitat amb l'article 17, apartat 1 del Conveni, la República Txeca fa la reserva segons la qual, en els casos establerts als articles 8 i 9 del Conveni, el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors o el restabliment de la custòdia de menors poden ser refusats pels motius establerts a l'article 10, apartat 1 del Conveni.

Període d'efecte: 1/7/2000

Declaració precedent relativa a l'article: 17

Romania

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 12 de maig del 2004 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 17, apartat 1, del Conveni, Romania declara que, en els casos establerts als articles 8 i 9, el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors pot ser refusat pels motius establerts a l'article 10 del Conveni.

Període d'efecte: 1/9/2004

Declaració precedent relativa a l'article: 17

Declaració consignada en una carta del representant permanent de Romania del 9 de març del 2009, enregistrada a la Secretaria General l'11 de març del 2009 – Original en anglès, actualitzada mitjançant una carta del representant permanent de Romania, datada el 21 de gener del 2010 i enregistrada a la Secretaria General el 22 de gener del 2010 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 2 del Conveni, Romania declara que les dades de l'autoritat central de Romania han estat actualitzades de la manera següent:

a) Llengua anglesa:

Ministry of Justice
Department of International Law and Treaties
Unit of judicial cooperation in civil and commercial matters
Strada Apollodor 17
Sector 5 Bucuresti, Cod 050741
Tel. : +40.37204.1077 ; +40.37204.1078 (Director's Office)

Tel. : +40.37204.1083 ; +40.37204.1217 ; +40.37204.1218

Fax : +40.37204.1079

Internet : www.just.ro ; Email : ddit@just.ro

Persona de contacte : Viviana ONACA Ph.d,
Director, RO, EN and FR

b) Llengua francesa:

Ministère de la Justice
Direction du Droit International et des Traités
Strada Apollodor 17
Sector 5 Bucuresti, Cod 050741
Tél. : +40.37204.1077 ; +40.37204.1078 (Bureau
du Directeur)
Tél. : +40.37204.1083 ; +40.37204.1217 ;
+40.37204.1218
Fax : +40.37204.1079
Internet : www.just.ro ; Email : ddit@just.ro
Agent de liaison : Dr. Viviana ONACA, Directeur,
RO, EN et FR

c) Llengua romanesa:

Ministerul Justitiei
Directia Drept international si Tratate
Serviciul Cooperare judiciara internationala în
materie civila
Strada Apollodor 17
Sector 5 Bucuresti, Cod 050741
Tel. : +40.37204.1077 ; +40.37204.1078 (Cabinet
Director)
Tel. : +40.37204.1083 ; +40.37204.1217 ;
+40.37204.1218
Fax : +40.37204.1079
Internet : www.just.ro ; Email : ddit@just.ro
Persoana de contact: Dr. Viviana ONACA,
Director, RO, EN si FR

Període d'efecte: 11/03/2009

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Regne Unit

**Reserva consignada en l'instrument de ratificació,
dipositat el 21 d'abril de 1986 – Original en anglès**

De conformitat amb les disposicions de l'apartat 1 de
l'article 17 del Conveni, el Regne Unit es reserva el
dret de refusar, per un dels motius establerts a
l'article 10, el reconeixement i l'execució de les
decisions en matèria de custòdia, en els casos
establerts als articles 8 i 9 o a un d'aquests articles.

Període d'efecte: 1/8/1986

Declaració precedent relativa a l'article: 17

**Declaració consignada en l'instrument de
ratificació dipositat el 21 d'abril de 1986 –
Original en anglès**

El Conveni es ratifica només respecte del Regne
Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord.

Període d'efecte: 1/8/1986

Declaració precedent relativa a l'article: 24

**Declaració consignada en una carta de la
Representació Permanent del Regne Unit del 18
d'abril de 1986, lliurada al secretari general en el
moment del dipòsit de l'instrument de ratificació
el 21 d'abril de 1986 – Original en anglès**

Per tal d'evitar qualsevol dubte, el Regne Unit
interpreta l'article 20, apartat 1, d'aquest Conveni en
el sentit que cobreix en particular totes les
obligacions que el Regne Unit pot tenir respecte a un
estat que no sigui part d'aquest Conveni, en virtut
del Conveni sobre els aspectes civils del segrest
internacional de menors, fet a l'Haia el 25 d'octubre
de 1980.

Període d'efecte: 1/8/1986

Declaració precedent relativa a l'article: 20

**Declaració consignada en una carta del
representant permanent del Regne Unit de l'11 de
novembre de 1986, enregistrada a la Secretaria
General el 13 de novembre de 1986 – Original en
anglès**

Autoritat central:

Per a Anglaterra i el país de Gal·les: The Lord
Chancellor's Department, Trevelyan House, 30
Great Peter Street, GB-LONDON SW1P 2BY.

Període d'efecte: 13/11/1986

Declaració precedent relativa a l'article: 2

**Declaració consignada en una carta de la
Representació Permanent del 26 de juny de 1991,
enregistrada a la Secretaria General l'1 de juliol de
1991 – Original en anglès**

Tinc l'honor de referir-me al Conveni europeu sobre
el reconeixement i l'execució de les decisions en
matèria de custòdia de menors i el restabliment de la
custòdia de menors, ratificat pel Regne Unit el 21
d'abril de 1986. De conformitat amb l'article 24,
apartat 2, declaro, en nom del Govern del Regne
Unit, que el Conveni esmentat s'aplica a l'illa de
Man.

Període d'efecte: 1/11/1991

Declaració precedent relativa a l'article: 24

Declaració consignada en una carta del representant permanent del Regne Unit del 15 de novembre de 1996, enregistrada a la Secretaria General el 18 de novembre de 1996 - Original anglès

De conformitat amb l'article 24, apartat 2, del Conveni, el Govern del Regne Unit declara que el Conveni s'estén a les illes Falkland.

Període d'efecte: 1/3/1997

Declaració precedent relativa a l'article: 24

Declaració consignada en una carta del representant permanent del Regne Unit del 15 de novembre de 1996, enregistrada a la Secretaria General el 18 de novembre de 1996 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 2 del Conveni, el Regne Unit designa com a autoritat central per a les illes Falkland: "the Governor, Government House, Stanley, Falkland Islands".

Període d'efecte: 1/3/1997

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Declaració consignada en una carta del representant permanent del Regne Unit del 5 de maig de 1998, enregistrada a la Secretaria General el 6 de maig de 1998 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 24, apartat 2, del Conveni, el Govern del Regne Unit declara que el Conveni s'estén a les illes Caiman.

Període d'efecte: 1/9/1998

Declaració precedent relativa a l'article: 24

Declaració consignada en una carta del representant permanent del Regne Unit de 5 de maig de 1998, enregistrada a la Secretaria General el 6 de maig de 1998 – Original en anglès - i modificada per una carta del representant permanent del Regne Unit de l'11 de setembre de 1999, enregistrada el 14 de setembre de 1998 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 2 del Conveni, el Govern del Regne Unit designa com a autoritat central per a les illes Caiman: "The Attorney General, Government Administration Building, Grand Cayman, Cayman Islands".

Període d'efecte: 1/9/1998

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Declaració consignada en una carta del representant permanent del Regne Unit del 14

d'octubre de 1998, enregistrada a la Secretaria General el 15 d'octubre de 1998 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 24, apartat 2, del Conveni, el Govern del Regne Unit declara que el Conveni s'estén a Montserrat.

Període d'efecte: 1/2/1999

Declaració precedent relativa a l'article: 24

Declaració consignada en una carta del representant permanent del Regne Unit del 14 d'octubre de 1998, enregistrada a la Secretaria General el 15 d'octubre de 1998 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 2 del Conveni, el Govern del Regne Unit designa com a autoritat central per a Montserrat: "The Attorney General, Attorney General's Chambers, Montserrat, West Indies".

Període d'efecte: 1/2/1999

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Declaració consignada en una carta del representant permanent del Regne Unit de 15 de desembre de 2005, enregistrada a la Secretaria General el 16 de desembre de 2005 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 24, apartat 2, del Conveni, el Govern del Regne Unit declara que el Conveni s'estén a la Batllia de Jersey.

Període d'efecte: 1/4/2006

Declaració anterior relativa a l'article: 24

Declaració consignada en una carta del representant permanent del Regne Unit del 13 de juny de 2007, enregistrada a la Secretaria General el 15 de juny de 2007 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 24, apartat 2, del Conveni, el Govern del Regne Unit declara que el Conveni s'estén a Anguila, ja que es tracta d'un territori del qual el Regne Unit n'assegura les relacions internacionals.

Període d'efecte: 1/10/2007

Declaració anterior relativa a l'article: 24

Sèrbia

Declaració consignada en una carta del representant permanent de Sèrbia i Montenegro del 22 de febrer de 2006, enregistrada a la Secretaria General el 22 de febrer de 2006 –

Original en anglès - i actualitzada per una carta del representant permanent de Sèrbia del 20 de juliol de 2006, enregistrada a la Secretaria General el 20 de juliol de 2006 – Original en anglès

L'autoritat central designada per Sèrbia en aplicació de l'article 2 del Conveni és:

Ministeri de Justícia de la República de Sèrbia
1100 Belgrade, No. 22-26, Nemanjina St.
Tel.: + 381 11 3616-548 / 3616 549
Fax: + 381 11 3616 419 / 685 672

Període d'efecte: 22/2/2006

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Suècia

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 28 de març de 1989 – Original en anglès

De conformitat amb les disposicions dels articles 27 i 17, Suècia fa la reserva segons la qual en els casos establerts als articles 8 i 9, o en un d'aquests articles, el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia poden ser refusats per un dels motius establerts a l'article 10.

Període d'efecte: 1/7/1989

Declaració precedent relativa a l'article: 17

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 28 de març de 1989 – Original en anglès

De conformitat amb les disposicions de l'article 20, apartat 2, Suècia declara que els acords entre països nòrdics sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors s'apliquen entre els països nòrdics en lloc d'aquest Conveni.

Període d'efecte: 1/7/1989

Declaració precedent relativa a l'article: 20

Declaració continguda en l'instrument de ratificació dipositat el 28 de març de 1989 – Original en anglès

De conformitat amb les disposicions de l'article 2, el Ministeri d'Afers Estrangers, B.P. 16121, S-10323 STOCKHOLM, es designa com a autoritat central.

Període d'efecte: 1/7/1989

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Suïssa

Reserva efectuada en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació el 27 de setembre de 1983 – Original en francès

De conformitat amb l'article 27, Suïssa fa ús de la reserva esmentada a l'article 17 segons la qual, en els casos establerts als articles 8 i 9, el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia poden ser refusats pel motiu establert a l'article 10, apartat 1, lletra d), del Conveni.

Període d'efecte: 1/1/1984

Declaració precedent relativa a l'article: 17

Declaració efectuada en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació el 27 de setembre de 1983 – Original en francès

En aplicació de l'article 2 del Títol I del Conveni, Suïssa designa com a autoritat central l'Oficina Federal de Justícia.

Període d'efecte: 1/1/1984

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Turquia

Declaració consignada en una carta de la Representació Permanent de Turquia del 7 d'abril del 2000, enregistrada el 10 d'abril del 2000 – Original en francès

Amb referència al Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors i el restabliment de la custòdia de menors que Turquia ha ratificat el 8 de febrer del 2000, us voldria fer saber que les meves autoritats designen la Direcció General de Dret Internacional i de Relacions Exteriors del Ministeri de Justícia, com a autoritat central que exercirà les funcions establertes al Conveni esmentat.

Les coordenades de la Direcció en qüestió són les següents:

Adalet Bakanligi
Uluslararası Hukuk ve Dis İlişkiler
Genel Müdürlüğü
BAKANLIKLAR – KIZILAY
ANKARA
Tel.: 312 425 84 97
Fax: 312 425 02 90.

Període d'efecte: 1/6/2000

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Ucraïna

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 30 de juliol del 2008 – Original en anglès

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 6 del Conveni, Ucraïna declara que els documents previstos a l'article 13 i qualsevol comunicació adreçada a Ucraïna pels estats que hagin fet ús de la reserva relativa a l'exclusió de l'aplicació de l'apartat 1.b de l'article 6, han de ser redactats en ucraïnès o han d'anar acompanyats de la traducció a l'ucraïnès.

Període d'efecte: 1/11/2008

Declaració precedent relativa a l'article: 6

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 30 de juliol del 2008 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 17 del Conveni, Ucraïna declara que, per als motius que preveu l'article 10 del Conveni, en els casos previstos pels articles 8 i 9, Ucraïna es reserva el dret de denegar el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a la custòdia que li siguin adreçades.

Període d'efecte: 1/11/2008

Declaració precedent relativa als articles: 10, 17

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 30 de juliol del 2008 – Original en anglès

De conformitat amb l'article 2 del Conveni, Ucraïna declara que el Ministeri de Justícia d'Ucraïna és l'autoritat central d'Ucraïna designada per exercir les funcions previstes pel Conveni.

Període d'efecte: 1/11/2008

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Xipre

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 13 de juny de 1986 – Original en anglès

El Govern de la República de Xipre designa, de conformitat amb les disposicions de l'article 2 del Conveni, el ministre de Justícia, Ministeri de Justícia, Nicòsia, com a autoritat central.

Període d'efecte: 1/10/1986

Declaració precedent relativa a l'article: 2

Declaració i reserves del Principat d'Andorra relatives als articles 2, 6 i 17 del Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors i el restabliment de la custòdia de menors

Declaració relativa a l'article 2

“De conformitat amb allò que disposa l'article 2 del Conveni, el Principat d'Andorra designa l'autoritat central següent encarregada de complir les obligacions que li són imposades pel Conveni:

Departament d'Interior
Carretera de l'Obac s/n. Edifici administratiu de l'Obac
Tel.: +376 872 080
Fax: +376 869 250”

Reserva relativa a l'article 6

“De conformitat amb l'article 27 i en aplicació de les disposicions diverses de l'article 6 del Conveni, el Principat d'Andorra només accepta les comunicacions adreçades a la seva autoritat central redactades en català (6.1a) o en francès (6.1b), o que vagin acompanyades d'una traducció a una d'aquestes llengües.”

Reserva relativa a l'article 17

“De conformitat amb allò que disposa l'apartat 1 de l'article 27 i en aplicació de l'apartat primer de l'article 17 del Conveni, el Principat d'Andorra declara que es reserva el dret, en els casos establerts en els articles 8 i 9, de refusar el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia dels menors, pels motius establerts en l'apartat 1 de l'article 10.”

Butlletí del Consell General

Dipòsit legal: And. 262/94
ISSN 1024-9044

Preu de l'exemplar: 0,90 €
Subscripcions: Tel. 877877